

ΧΡΥΣΗ ΔΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Οκτώβριος 2004 Α.Τ. 118

3 ευρώ

ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
Οκτώβριος 2004
αριθμός τεύχους 118

Αυτό που μετρά πάν' απ' όλα
είναι η Θέληση και οι Ιδέες
του Ν.Τ. Μιχαλολιάκου

σελ. 4

Σχόλια - Ειδήσεις

σελ. 6

Ο Ιωάννης Μεταξάς
και ο κοινοβουλευτισμός

σελ. 12

Εθνική Οργάνωση Νεολαίας

σελ. 15

1904-2004:
100 Χρόνια Μακεδονικού Αγώνος

σελ. 20

Γεώργιος Δροσίνης

σελ. 24

Οι Πανελλήνιοι Αγώνες

σελ. 28

Πλάτων

σελ. 36

Σπαρτιάτικη λιτότητα
Η δωρική στάση ζωής

σελ. 40

Η "ιερή αγελάδα"
της ψευδο-δημοκρατίας
και η δειμοκρατία (= τρομοκρατία)

σελ. 44

Τάγματα Ασφαλείας:
Ο Όρκος του Ελληνικού Στρατού Λακω-
νίας "Τάγμα Λεωνίδας"

σελ. 52

Συνέντευξη
με τον Udo Voigt,
Πρόεδρο του
Nationaldemokratis-
che Partei
Deutschlands (NPD)
"Αγώνας για τα μυαλά"

σελ. 54

Νέα απ' όλον τον κόσμο

σελ. 60

περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ Σολωμού 74 Αθήνα, 2ος όρ.
νέο τηλ. 6979268469 www.xrushaugh.org info@xrushaugh.org
Γράμματα - Επιστολές Τ.Θ. 8346 Τ.Κ. 100 10 Αθήνα

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ν.Τ. Μιχαλολιάκος

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: Ι. Αλεξίου, Ι. Βουλδής, Θ. Γεωργίου, Μ. Γεωργιάς, Γ. Δημητρούλιας,
Ε. Ζαρούλια, Δ. Ζαφειρόπουλος, Μ. Ιωάννου, Ε. Καλομοίρη, Γ. Νικολόπουλος,
Γ. Μάστορας, Η. Παναγιώταρος, Ε. Παππά, Χ. Παππάς, Κώστας Χ.

Αυτό που μετρά πάν' απ' όλα είναι η Θέληση και οι Ιδέες

του Ν.Γ. Μιχαλολιάκου
Γ.Γ. του Λαϊκού Συνδέσμου
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Σε δύο μήνες συμπληρώνονται
24 ακριβώς χρόνια από την
ημέρα που εμφανίστηκε για
πρώτη φορά το περιοδικό
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ στην Ελλάδα.

Ήταν τον Δεκέμβριο του 1980
όταν μία μικρή παρέα φίλων και
συναγωνιστών έβγαλε ένα μόλις
16 σελίδων ασπρόμαυρο
περιοδικό, το οποίο μοιραζότανε
χέρι με χέρι. Όλοι πίστευαν
πως η λιτή, απέριτη και
προκλητική ίσως αυτή έκδοση
ήταν μια ενέργεια χωρίς καμμία
προοπτική. Ήδη έχουμε εκδώσει
σχεδόν 120 περιοδικά και
σχεδόν 550 εφημερίδες.

Ας ανοίξουν κάποιοι το λεξικό
του Μπαμπινιώτη στην λέξη
"Χρυσουγίτης - Χρυσουγίτισσα"
για να αντιληφθούν ότι το
Κίνημά μας έχει ήδη γράψει
και εξακολουθεί να γράφει
την "ιστορία" του.

Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ άρχισε να παίρνει
σάρκα και οστά σαν Κίνημα πολι-
τικό κατ' ουσίαν μετά το 1993. Η
πρώτη της επίσημη πολιτική εμφάνιση ή-
ταν οι Ευρωεκλογές του 1994.

Συλλογίζομαι με ανάμεικτα συναισθήματα
ότι σήμερα τα πλέον ζωντανά κύτταρα της
ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ ήσαν τον Δεκέμβριο του
1980 είτε αγέννητοι, είτε βρέφη. Αυτό δεί-
χνει κάτι. Δείχνει πως τα Κινήματα, που μά-
χονται για ΙΔΕΕΣ, είναι μοιραίο να έχουν σαν
Πρωτοπόρους τους τους Νέους, τους Νέους
που είναι από την φύση τους Παρορμητικοί,
Ανιδιοτελείς και προπαντός Αγνοί. Τους Νέ-
ους, που δεν τους έχει λυγίσει ακόμη η ανά-
γκη και η σκοπιμότητα. Δίπλα σε όλους αυ-
τούς βεβαίως υπάρχουν και εκείνοι, που η
καρδιά τους παραμένει εφηβική και δεν
τους έχει αγγίξει το πέρασμα του χρόνου. Α-
κόμη στο πλευρό μας βρίσκονται και αρκε-
τοί, που μπορεί για συγκεκριμένους λόγους
να μη έχουν την δυνατότητα να βρίσκονται
στην πρώτη γραμμή του αγώνος, αλλά είναι
με τον δικό τους τρόπο παρόντες στην μάχη
που δίνει η Χρυσή Αυγή. Άλλοι πάλι κουρά-
στηκαν στον δρόμο... Ίσως γιατί περίμεναν
κάποιο θαύμα, που δεν έγινε. Ίσως γιατί δεν
κατάλαβαν πως δεν υπάρχουν θαύματα και το
μεγαλύτερο θαύμα είναι η θέληση και το
να μένεις πιστός στην Ιδέα ενάντια σε κάθε
συνθήκη, σε κάθε περίπτωση, σε κάθε κλειψή
από τους ισχυρούς του κατεστημένου.

Είναι επίσης και η ζωή, που γίνεται μέσα

στην απάνθρωπη καπιταλιστική κοινωνία όλο και περισσότερο σκληρή. Αυτό που προπαντός, όμως, δεν κατάλαβαν αυτοί που "λιποτάκτησαν", είτε από ανάγκη, είτε με την θέλησή τους, είναι πως η "Ιθάκη" είναι το ταξίδι. Είναι δε τουλάχιστον άδικο, αυτοί που λησμόνησαν την φλογερή τους Νεότητα, να κατηγορούν αυτούς, που την τιμούν ενάντια στην φθορά και των ψυχών, που φέρνει ο χρόνος, αυτούς που λένε και σήμερα αυτά που έλεγαν και χθες.

Το πολιτικό θέμα των ημερών (για να επανέλθουμε στην πεζή πραγματικότητα...) είναι, όπως γνωρίζουν όσοι ασχολούνται με τα πολιτικά πράγματα της χώρας, οι "νταβατζήδες"... Τίποτε το νέο, τίποτε το εντυπωσιακό. Απλά γίνεται συζήτηση για κάτι που όλοι γνωρίζουμε. Για το ένοχο πλέγμα της εξουσίας, που συμπεριλαμβάνει την πλουτοκρατία, τα μέσα μαζικής ενημερωσεως και τον πολιτικό κόσμο. Μέσα στις σελίδες του παρόντος τεύχους υπάρχει ένα άρθρο για τις απόψεις του Μεταξά για τον κοινοβουλευτισμό. Μία απ' αυτές που είχε γράψει πριν από 65 ολόκληρα χρόνια ήταν: **"...Η Δημοκρατία είναι το μονογενές και γνήσιον παιδί του Καπιταλισμού, και το όργανό του που επιβάλλει τη θέλησή του κάνοντάς την να φαίνεται ως η λαϊκή θέληση".**

Τίποτε το πρωτότυπο, λοιπόν, δεν μας λένε όσοι ομιλούν(όπως ομιλούν, όσο ομιλούν, εάν ομιλούν...) περί "νταβατζήδων", αφού όλα αυτά είναι γνωστά εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Θα βγει τίποτε από όλον αυτόν τον αντιφατικό και εν πολλοίς κακόγουστο δημοσιογραφικό θόρυβο; Αμφιβάλλω... Ήδη τα συγκεκριμένα και πασίγνωστα πρόσωπα της διαπλοκής έγιναν "θεσμοί", που πρέπει να "αλλάξουν".

Τελειώνοντας και αφήνοντας κατά μέρος το ανούσιο πολιτικό θέατρο των ημερών μας θα αναφερθώ σε μια ξεχωριστή στιγμή, που έζησα πρόσφατα μαζί με άλλους ξεχωριστούς Έλληνες, ξεχωριστούς γιατί δεν έ-

χουν πει το νερό της λησμονιάς μέσα στον "Άδη" της νεοελληνικής κακομοιριάς και του γραικυλισμού. Πριν λίγες ημέρες είχα την Τιμή να παραβρεθώ και να απευθύνω έναν σύντομο χαιρετισμό σε μια σεμνή και φορτισμένη με εθνικό πάθος εκδήλωση, που έγινε στην οδό Τατοΐου 50, έξω από την εγκαταλελειμμένη και ερειπωμένη κατοικία του πλέον θρυλικού ήρωα του Μακεδονικού Αγώνα. Στον εξωτερικό τοίχο του θλιβερού κτίσματος, υπάρχει μια πλάκα λερή που γράφει: "Από εδώ έφυγε στα 1904 ο Παύλος Μελάς για να πεθάνει στην Μακεδονία". Ήταν στις 13 Οκτωβρίου του 2004 και ήταν η ημέρα που συμπληρωνόντουσαν 100 ακριβώς χρόνια από την μεγάλη ώρα της εθνικής μνήμης, την ώρα όπου άφηνε την στερνή Του πνοή στο Αγιασμένο από το Αίμα των Ηρώων μας κόμμα της Μακεδονίας ο Παύλος Μελάς.

Εκατό χρόνια, μια "στιγμή" μέσα στον ιστορικό χρόνο, μια στιγμή σημαδεμένη από την Μοίρα, μια στιγμή που δείχνει πως αυτό που μετρά πάν' απ' όλα είναι η Θέληση και οι Ιδέες και όσο υπάρχουν άνθρωποι όρθιοι, υπερήφανοι και ασυμβίβαστοι να τις υπηρετούν οι Ιδέες δεν πεθαίνουν!

ειδήσεις σχόλια

Την ίδρυση "Αριστοτέλειας Φιλοσοφικής Σχολής" αποφάσισαν οι... Τούρκοι!

Στην ίδρυση "Αριστοτέλειας Φιλοσοφικής Σχολής", στην αρχαία πόλη της Άσσου, στην επαρχία του Τσανάκαλε, προχωρά το πανεπιστήμιο Onsekiz Mart, με σκοπό την "αναβίωση της Σχολής του φιλοσόφου Αριστοτέλη, που λειτούργουσε στην Άσσο", όπως αναφέρουν σημερινά δημοσιεύματα του τουρκικού Τύπου. Τα σχετικά δημοσιεύματα σημειώνουν ότι στη Σχολή θα παραδίδονται μαθήματα Φιλοσοφίας, Αρχαιολογίας, Καλών Τεχνών, Μαθηματικών, Φυσικής, Χημείας και Βιολογίας.

Σε ό,τι αφορά στην "πατρότητα" της ιδέας για την αναβίωση της Σχολής, αυτή αποδίδεται στον Διευθυντή του Κέντρου Ερευνών Αστροφυσικής του συγκεκριμένου Πανεπιστημίου, καθηγητή Οσμάν Ντεμίρτζαν. Όπως δήλωσε ο κ. Ντεμίρτζαν, φοιτητές ευρωπαϊκών πανεπιστημίων θα έχουν τη δυνατότητα να περνούν εκεί τις θερινές διακοπές τους και να παρακολουθούν μαθήματα.

Απ' ό,τι διαβάσατε, λοιπόν, οι Τούρκοι με κάθε τρόπο προσπαθούν να εκμεταλλευτούν τα Αρχαία Ελληνικά Μνημεία, που βρίσκονται εκεί και με τον τρόπο αυτό διαστρεβλώνουν πλήρως την Ιστορία! Την ίδια στιγμή στην Ελλάδα γίνονται άλλα...

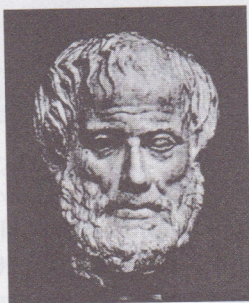
Κινδυνεύει από τις πλημμύρες το Λύκειο του Αριστοτέλους - Ακόμη στα χαρτιά βρίσκεται

το στέγαστρο που σχεδιάστηκε για την προστασία του

Ενώ οι Τούρκοι, όπως αναφέραμε στο προηγούμενο σχόλιο εκμεταλλεύονται το γεγονός ότι σε μία περιοχή της σημερινής τους επικράτειας υπήρχε σχολή Αριστοτέλεια, στην Ελλάδα αφήνουν να καταστρέφεται αυτό το ίδιο το Λύκειο του Αριστοτέλους, που ανακαλύφθηκε πριν από 8 ολόκληρα χρόνια στην Αθήνα.

Μέχρι πριν οκτώ χρόνια το Λύκειο ήταν χαμένο. Οι αρχαιολόγοι το τοποθετούσαν έξω από τα τείχη της Αθήνας, κάπου μεταξύ Συντάγματος και Λυκαβηττού, αλλά τα ευρήματα ήταν ελάχιστα. Η Σχολή που ίδρυσε ο Αριστοτέλης το 355 π.Χ. λειτούργησε κάπου οκτακόσια χρόνια. Ήταν δυνατόν να μην έχει αφήσει πίσω της κάποιο κατάλοιπο; Τον Δεκέμβριο του 1996, δίπλα στα κράσπεδα της οδού Ρηγίλλης, κατά τις εκσκαφές για την ανέγερση του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Γουλανδρή, η αρχαιολόγος Έφη Λυγκούρη έπεσε πάνω σε αρχαία. Η κατάστασή τους πολύ κακή. Τοίχοι δεν υπήρχαν. Μονάχα θεμέλια που διακόπτονταν απότομα από την παρεμβολή του Ωδείου Αθηνών στη γωνία των οδών Λυκείου και Ρηγίλλης. Σύντομα φάνηκε ότι επρόκειτο για μια μεγάλη παλαίστρα 50x48 μ. με κεντρική αυλή 23x26 μ. που κάλυπτε έκταση 2.500 τ.μ., ενώ το αίθριο περιστοιχιζόταν από στοές. "Οι παλαιότερες ανήκουν στα Γυμνάσια και είναι γνωστό ότι στην Αθήνα υπήρχαν τρία Γυμνάσια. Το ένα κοντά στον Ιλισό, το άλλο στην Ακαδημία και το τρίτο στο Κυνόσαργες", λέει η κ. Λυγκούρη. Το Λύκειο του Αριστοτέλους εντοπίστηκε εκεί που αναμενόταν, στις όχθες του Ιλισού.

Τι έκανε το Ελληνικό κράτος γι' αυτό το μεγίστης σημασίας αρχαιολογικό εύρημα για το παγκόσμιο πνεύμα, αφού είναι γνω-

ειδήσεις σχόλια

στό ότι το πνεύμα του Αριστοτέλους θεμελίωσε την επιστήμη της Δύσεως; Τίποτε! Ας δούμε τι έγραψε σε μεγάλη εφημερίδα μία ασχολούμενη με το θέμα δημοσιογράφος:

Παρασκευή Κατημερτζή: "Με την αποκάλυψη των σαθρών θεμελίων άρχισαν τα προβλήματα. Τα πρηνή κατέρρεαν και τα νερά από τον Λυκαβηττό πλημμυρίζουν τα ερείπια. Μετά τις πρώτες στερεώσεις και τα αποστραγγιστικά έργα, τη μελέτη του Κέντρου Λίθου για τη συντήρηση των θεμελίων, εγκρίθηκε το 2000 η προμελέτη κατασκευής ενός τοξωτού στεγάστρου έκτασης 3.300 τ.μ. με ξύλο και μπρούντζο. Το στέγαστρο με προϋπολογισμό 400.000 ευρώ θα ενταχθεί πιθανόν στο Δ' Πακέτο του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Στο μεταξύ, επειδή το Λύκειο πλημμυρίζει, έχουν γίνει αποστραγγιστικά έργα και έχουν εγκατασταθεί αντλίες, ενώ τα πιο ευπαθή τμήματα των αρχαίων έχουν μπει κάτω από προσωρινά στέγαστρα."

Ανεκαλύφθη η παλαιότερη και βαρύτερη σαρκοφάγος που βρέθηκε ποτέ στην Ελλάδα

Την παλαιότερη και βαρύτερη σαρκοφάγο που βρέθηκε ποτέ στην Ελλάδα, αποκάλυψε στην αρχαία Κόρινθο ο Guy Sanders της Αμερικανικής Σχολής Κλασικών Σπουδών. Η σαρκοφάγος, ζυγίζει 2,3 τόνους, χρονολογείται στο 900 π.Χ. και οι διαστάσεις της είναι 1,88X 1,23 X0,85. Είναι λίθινη και η ανακάλυψή της καταδεικνύει ότι οι αρχαίοι Κορίνθιοι μπορούσαν να μεταφέρουν τεράστιους όγκους πέτρας, το κυριότερο όμως είναι ότι διέθεταν την υποδομή και μάλιστα 200 χρόνια νωρίτερα απ' ό,τι πιστεύαμε. Στο εσωτερικό της μάλιστα βρέθηκαν και κτερίσματα, ανάμεσά τους 14 αγγεία, σκύφοι, αρύβαλλοι, ένα μαχαίρι κ.ά., ενώ το καπάκι της ζυγίζει 1,2 τόνους!

Φως στο μυστήριο του Τζένγκις Χαν ρίχνει η αρχαιολογική έρευνα

Την περιοχή, όπου βρισκόταν το παλάτι του Τζένγκις Χαν, έφερε στο φως η αρχαιολογική σκαπάνη. Οι ερευνητές πιστεύουν ότι τώρα ήρθε η ώρα να λυθεί και το μυστήριο του χώρου ταφής του θρυλικού Μογγόλου ηγέτη και πολεμιστή, καθώς υπολογίζουν ότι ο Τζένγκις Χαν ετάφη στον γύρω χώρο. Ομάδα Ιαπώνων και Μογγόλων αρχαιολόγων ανακάλυψαν το σύμπλεγμα σε ένα λόφο 300χλμ. νοτιοανατολικά της πρωτεύουσας της Μογγολίας, Ουλάν Μπατόρ, όπου στο παρελθόν έχουν βρεθεί τουλάχιστον είκοσι πολυτελείς τάφοι του 13ου αιώνα, προστατευμένοι από τείχος μήκους τριών χιλιομέτρων. Ο Τζένγκις Χαν (1162 - 1227) κατάφερε και ένωσε τις φυλές των Μογγόλων και έγινε αρχηγός τους το 1206. Μετά το θάνατό του οι διάδοχοί του επεξέτειναν την αυτοκρατορία με σύνορα που έφταναν από την Κίνα ως την Κεντρική Ευρώπη. Ο Μογγόλος ηγέτης ανοικοδόμησε το παλάτι γύρω στο 1200. Σε περιοχή, που ταιριάζει και με την περιγραφή Κινέζου απεσταλμένου στην αυτοκρατορία του Τζένγκις Χαν το 1232, οι αρχαιολόγοι ανακάλυψαν κομμάτια πορσελάνης, τα οποία χρονολογούνται από την εποχή της βασιλείας του. Η πίστη των αρχαιολόγων ότι ο τάφος του Τζένγκις Χαν βρίσκεται στη γύρω περιοχή βασίζεται σε αρχαία κείμενα, στα οποία αναφέρεται ότι οι αυλικοί μετακινούνταν καθημερινά από το μασωλείο, που χτίστηκε αργότερα, στον τάφο του ηγέτη τους για να πραγματοποιούν τις απαιτούμενες τελετουργίες. Η τοποθεσία που βρίσκεται ο τάφος του παραμένει ένα μυστήριο έως τις ημέρες μας. Ο θρύλος θέλει τον Τζένγκις Χαν να έχει ενταφιαστεί σε άγνωστη το-

ειδήσεις σχόλια

ποθεσία από τους υπηρέτες του, οι οποίοι στη συνέχεια εκτελέστηκαν από τους στρατιώτες του, προκειμένου να μην γίνει γνωστός ο τόπος ανάπαυσης του Μογγόλου στρατηλάτη. Αλλά και οι στρατιώτες αυτοί σφαγιάστηκαν με τη σειρά τους από άλλους για τον ίδιο ακριβώς σκοπό.

Επισημαίνεται ότι σύμφωνα με τις παραδόσεις των Μογγόλων η νέα τους παγκόσμια αυτοκρατορία θα λάβει σάρκα και οστά όταν ανακαλυφθεί ο τάφος του Τζένγκις Χαν.

Επιμένουν οι Αμερικανοί για την σύλληψη των Κάρατζις και Μλάντιτς

"Αιφνίδια επιχείρηση έρευνας" πραγματοποίησαν οι ΝΑΤΟϊκές δυνάμεις που σταθμεύουν στη Βοσνία (SFOR), προκειμένου να εντοπίσουν τον καταζητούμενο για εγκλήματα πολέμου στρατηγό Ράτκο Μλάντιτς. Σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, η επιχείρηση απέβη άκαρπη. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε στο ανατολικό τμήμα της Βοσνίας, κοντά στο Χαν Πίγεζακ, όπου ήταν το γενικό επιτελείο κατά τη διάρκεια του πολέμου (1992-1995).

Η επιχείρηση έγινε "στο πλαίσιο της διαδικασίας υποστήριξης προς το ICTY και προς τις τοπικές Αρχές για να παραπεμφθούν στη δικαιοσύνη εγκληματίες πολέμου" ανακοίνωσε ο εκπρόσωπος της SFOR, χωρίς να δώσει περισσότερες λεπτομέρειες. Η αστυνομία των Σέρβων της Βοσνίας δήλωσε από την πλευρά της ότι οι στρατιωτικοί έκαναν έρευνα σε ξενοδοχείο στη Βλασένιτσα, μια κοινότητα που βρι-

σκεται σε απόσταση 15χλμ βόρεια του Χαν Πίγεζακ.

Προσπαθούν με κάθε τρόπο οι αμερικανοί να τσακίσουν το ηθικό των Σέρβων και δεν εγκαταλείπουν την προσπάθεια να συλλάβουν τους Κάρατζιτς και Μλάντιτς, που αποτελούν ζωντανό θρύλο και για τον λόγο αυτό είναι επικίνδunami για τα σχέδιά τους στην περιοχή.

Εκδηλώσεις μνήμης για τα αιματηρά γεγονότα της Μόσχας

Τετάρτη 6 Οκτωβρίου 2004: Στην Μόσχα και σε άλλες πόλεις της Ρωσίας πραγματοποιήθηκαν πολιτικές εκδηλώσεις μνήμης, για τα θύματα των αιματηρών γεγονότων της Μόσχας τον Οκτώβρη του 1993. Τα γεγονότα εκείνα, που είχαν ξεκινήσει στις 21/9/1993 με το διάταγμα 1.400 του Γιέλτσιν, που ουσιαστικά καταργούσε το Κοινοβούλιο της Ρωσίας, είχαν κορυφωθεί με τη χρησιμοποίηση των ταנקς και τον κανονιοβολισμό του Κοινοβουλίου στις 4 Οκτώβρη. Με ιδιαίτερη βαρβαρότητα και χρησιμοποιώντας κάθε είδους όπλα, οι δυνάμεις του Γιέλτσιν σφυροκόπησαν το κτίριο, που τυλίχτηκε στις φλόγες. Η αντίσταση των ένοπλων ομάδων, που αποτελούντο από εθνικιστές και πατριώτες κομμουνιστές κράτησε 10 ώρες. Επίσημα, οι νεκροί αυτών των γεγονότων ήταν 147, οι τραυματίες 600 κι άλλοι τόσοι οι συλληφθέντες.

Σήμερα, 11 χρόνια μετά το αιματοκύλισμα του ρωσικού Κοινοβουλίου από τον "δημοκράτη" Γιέλτσιν και με την πλήρη συναίνεση των ηγετών (φιλελεύθερων και σοσιαλδημοκρατών) της "δημοκρατικής" Δύσης, το 58% των Ρώσων θεωρεί πως ήταν απαράδεκτη η χρησιμοποίηση από το καθεστώς Γιέλτσιν του στρατού για την κατα-

ειδήσεις σχόλια

στολή των πολιτικών αντιπάλων του.

Δεν εμπιστεύονται οι πολίτες τους πολιτικούς

Ελάχιστα εμπιστεύονται οι πολίτες τους πολιτικούς σε όλο τον κόσμο, καθώς, διεθνής έρευνα της "GFK Research", καταδεικνύει κρίση αξιοπιστίας για τον πολιτικό κόσμο. Στην Ελλάδα, μόνο ένας στους δέκα δήλωσε ότι τους εμπιστεύεται, ενώ η συντριπτική πλειοψηφία εμφανίζεται δύσπιστη για το τρόπο που πολιτεύονται οι 300 στο κοινοβούλιο.

Σύμφωνα με την έρευνα, οι έλληνες πολιτικοί βρίσκονται στη τέταρτη χειρότερη θέση ανάμεσα στις 19 ευρωπαϊκές χώρες και στις ΗΠΑ. Καθ' όλα αναξιόπιστοι αναδεικνύονται και οι έλληνες δικηγόροι, οι οποίοι βρίσκονται στη τελευταία θέση σε σχέση με τους συναδέλφους τους των άλλων χωρών. Πάντως τη μεγαλύτερη εμπιστοσύνη απολαμβάνουν οι δάσκαλοι, οι γιατροί, οι αξιωματικοί και οι ιερείς.

Νέες ανακαλύψεις για τον αρχαίο Θρακικό πολιτισμό από τις ανασκαφές στην Βουλγαρία

Μοναδικό εύρημα από την κλασική αρχαιότητα χαρακτηρίζουν αρχαιολόγοι που πραγματοποιούν ανασκαφές επί βουλγαρικού εδάφους έναν θησαυρό από χρυσό και ασήμι, που ανακάλυψαν μέσα σε θρακικό τάφο. Πρόκειται για τον Γκεόργκι Κίτοφ και την ομάδα του, που είχαν πρόσφατα φέρει στο φως ένα χρυσό προσωπείο του βασιλιά Τερεσού. Τα αντικείμενα τέχνης ανήκαν στους αρχαίους Θράκες, που έζησαν σε περιοχές που είναι σήμερα τμήματα της Βουλγαρίας, της Ρουμανίας, των Σκοπίων, της Τουρκίας και της Ελλάδας, και πιθανολογείται ότι είναι

του 5ου π.χ. αιώνα, δήλωσε ο επικεφαλής των ανασκαφών, αρχαιολόγος Γκεόργκι Κίτοφ. Ο Κίτοφ και η ομάδα του εντόπισαν έναν θάλαμο σε ένα φαρδύ τάφο στην κοιλάδα των Θρακιωτών βασιλέων στη νότια Βουλγαρία. Ο θάλαμος ήταν γεμάτος με χρυσά ασημένια και χάλκινα κοσμήματα, καθώς και με περίτεχνα κεραμικά, ανάμεσα στα οποία βρίσκονταν και τρεις μεγάλοι αμφορείς για κρασί. "Δεν είχαμε αρκετό καιρό να μελετήσουμε τα ευρήματα, όμως οι πρώτες εντυπώσεις είναι καταπληκτικές." προσέθεσε.

Τα Θαυματουργά βότανα και η ιατρική του Γαλνού

Επιστημονικά τεστ που έγιναν σε μια σειρά από παραδοσιακά θεραπευτικά βότανα έδειξαν ότι αυτές πράγματι έχουν επωφελή για την υγεία αποτελέσματα. Ειδικό από το Κολέγιο Κινγκς του Πανεπιστημίου του Λονδίνου λένε ότι τα "γιατροσόφια" που χρησιμοποιούνται σε πολλές περιοχές του πλανήτη, σε ορισμένες περιπτώσεις μπορούν να βοηθήσουν στη θεραπεία ασθeneιών όπως ο διαβήτης ή ο καρκίνος. Την ίδια ώρα οι επαΐοντες στο χώρο των εναλλακτικών θεραπειών λένε ότι για να επιβεβαιωθούν τα ευεργετικά αποτελέσματα των παραδοσιακών βοτάνων θα πρέπει να διεξαχθούν πλήρεις κλινικές δοκιμές. Οι ερευνητές του Kings College εξέτασαν την αποτελεσματικότητα ινδικών εκχυλισμάτων κατά του διαβήτη, των φυτικών ουσιών που χρησιμοποιούνται στη Γκάνα για την επούλωση των πληγών και των αντικαρκινικών βοτάνων που απαντώνται στην Κίνα και την Ταϊλάνδη.

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΤΟΥ ΓΑΛΗΝΟΥ: Είναι γνωστό ότι όλο το πλέγμα της Ιατρικής, που επικρατεί στην Ανατολή και που βασίζεται στην θεραπεία με βότανα στηρίζεται στην

ειδήσεις σχόλια

Ιατρική του Αρχαίου Έλληνα Ιατρού Γαληνού και για τον λόγο αυτό τα φαρμακεία σε Ινδία, Πακιστάν κα. που πωλούν τα βότανα αυτά έχουν επιγραφή στις προθήκες τους που λέει... Ελληνική Ιατρική.

Ένα από τα φυτά που εξετάστηκαν, από τους Άγγλους επιστήμονες, ήταν το φύλλο του δέντρου κάρι στην Ινδία, το οποίο φημίζεται για τις ευεργετικές επιδράσεις του στη θεραπεία του διαβήτη. Οι ερευνητές διαπίστωσαν ότι εκχυλίσματα από το φύλλο κάρι περιορίζουν τη δράση της Παγκρεατικής Άλφα Αμυλάσης (ΠΑΑ), ενός πεπτικού ενζύμου που υποβοηθά την μετατροπή των αμυλούχων τροφών σε γλυκόζη. Σε μια άλλη έρευνα οι επιστήμονες του βρετανικού πανεπιστημίου εξέτασαν κατά πόσο μπορούν να αναστείλουν την αναπαραγωγή των καρκινικών κυττάρων ορισμένα φυτά που ενδημούν στην Ταϊλάνδη και την Κίνα και χρησιμοποιούνται σε γιατροσόφια. Είδαν ότι σε ορισμένες περιπτώσεις ιδιαίτερα όσον αφορά το ενάλιο ζιζάνιο της Ταϊλάνδης "Αμάνια Μπακίφερα" και τον αστερωτό άνηθο "Ιλίκιουμ Βέρουμ", που φύεται στην Κίνα υπάρχει σημαντική και ενθαρρυντική αντικαρκινική δράση.

Το ΚΚΕ ήθελε να εκτελέσει τον εθνικό μας μουσουργό Μ. Καλομοίρη γιατί ήταν ναζιστής

Το περιοδικό "Πολυφωνία" στο τελευταίο του τεύχος περιέχει ένα άρθρο του Γιάννη Μπελώνη σύμφωνα με το οποίο το ΚΚΕ θεωρούσε ναζιστή τον μεγάλο εθνικό μας μουσουργό Μα-

νώλη Καλομοίρη και για τον λόγο αυτό είχε αποφασίσει την δολοφονία του. Δολοφονία, που επέτρεψε με σκληρές διαπραγματεύσεις ο μουσικολόγος Φοίβος Ανωγιαννάκης, που ανήκε στο ΕΑΜ. Όπως γράφει ο συγγραφέας του άρθρου, ο Ανωγιαννάκης αρνήθηκε να του αποκαλύψει την πλήρη αλήθεια για το εάν ήταν ή όχι ναζιστής ο Μανώλης Καλομοίρης. Μάλιστα, του είχε πει χαρακτηριστικά: "Την ιστορία δεν πρέπει να την μαθαίνουμε ποτέ όπως πραγματικά είναι". Κατανοητό ότι κανέναν δεν θα βόλευε ο πατέρας της εθνικής σχολής μουσικής της Ελλάδος να είναι ναζιστής...

Ο Κωστής Παλαμάς και το αθλητικόν ιδεώδες

Το 1896 με αφορμή τους πρώτους Ολυμπιακούς Αγώνες, ο εθνικός μας ποιητής Κωστής Παλαμάς είχε γράψει: "Η διαβλεπόμενη αναβίωσις του αθλητισμού εν Ελλάδι ένα έχει λυσιτελέστατον και υψηλότατον προορισμόν. Την ανάστασιν της αγνής παλληκαριάς ως πρώτης αρχής και αφητηρίας του δρόμου, όστις οδηγεί προς το εθνικόν μεγαλείον".

-Τα λόγια αυτά του Κωστή Παλαμά ας είναι και η απάντηση στους εμπόρους του αθλητικού ιδεώδους, που σήμερα ασφαλώς και δεν έχει σκοπό την ανάστασιν της αγνής παλληκαριάς και το εθνικόν μεγαλείο, αλλά το κέρδος, την μίζα και την προβολή και όλα αυτά μάλιστα με τρόπους πονηρούς.

Για τον τάφο του Μεγάλου Αλεξάνδρου: Το λείψανο του Αγίου Μάρκου, που βρίσκεται στην Βενετία είναι η σορός του Μεγάλου Αλεξάνδρου σύμφωνα με Άγγλο αρχαιολόγο

ειδήσεις σχόλια

Η θεωρία για τον τάφο του μεγάλου στρατηλάτη, η ταύτιση του μουμιοποιημένου σώματός του με το λείψανο του Αγίου Μάρκου και ο τρόπος που πέθανε, περιέχονται σε βιβλίο αρχαιολόγου, που κυκλοφόρησε στο Λονδίνο. Το αρχαιολογικό περιοδικό "Mínerva" δημοσιεύει τη νέα θεωρία του Βρετανού αρχαιολόγου Andrew Chugg, ο οποίος αναζητώντας τον τάφο του Μεγάλου Αλεξάνδρου στην Αλεξάνδρεια, οδηγείται στην άποψη ότι η μουμιοποιημένη σορός του πρέπει να είναι το λείψανο του Αγίου Μάρκου του Ευαγγελιστού, που φυλάσσεται στη Βασιλική του Αγίου Μάρκου στη Βενετία. Το σκήνωμα του Αγίου Μάρκου δεν πρέπει να σώζεται κατά τον Βρετανό αρχαιολόγο, γιατί κήκε σε φωτιά κατά τον 1ο αιώνα μ.Χ. στην Αλεξάνδρεια.

Εμφανίζεται να έχει σωθεί από τη φωτιά πολύ αργότερα, στις αρχές του 5ου αιώνα μ.Χ., θαμμένο σε έναν τάφο που βρίσκεται πολύ κοντά στη θέση που πιστεύει ο Chugg ότι βρισκόταν ο τάφος του Μεγάλου Αλεξάνδρου, στο κεντρικό σταυροδρόμι της Αλεξάνδρειας. Και η εμφάνισή του αυτή συμπίπτει χρονικά με την εξαφάνιση της σορού του Μεγάλου Αλεξάνδρου, κατά τις μεγάλες διώξεις οποιουδήποτε αρχαίου ελληνικού και ειδωλολατρι-

κού στοιχείου από τους χριστιανούς.

Πιστεύει, λοιπόν, ότι κάποιος έσωσαν τη σορό του Μεγάλου Αλεξάνδρου εκχριστιανίζοντάς την και δίνοντάς της την ταυτότητα ενός Αγίου. Το λείψανο του Αγίου Μάρκου, που δεν είναι άλλο από τη σορό του Μεγάλου Αλεξάνδρου, κατά τον Chugg, κλάπηκε από Βενετσιάνους εμπόρους και μεταφέρθηκε κρυφά στη Βενετία το 828, η οποία την υποδέχθηκε με τιμές προσφέροντας στον Άγιο Μάρκο τη θέση του πολιούχου της.

Όλη του τη θεωρία για τον τάφο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, την ταύτιση του μουμιοποιημένου σώματος της μεγάλης αυτής ιστορικής φυσιογνωμίας με το λείψανο του Αγίου Μάρκου, αλλά και τον τρόπο και τους λόγους που πέθανε ο Μέγας Αλέξανδρος, που αποτέλεσαν αντικείμενο πολύχρονης έρευνάς του, δημοσιεύει ο Andrew Chugg στο 250 σελίδων βιβλίο του "The Lost Tomb of Alexander the Great".

Είναι δυνατόν να αποδειχθεί το αληθές των ισχυρισμών που περιέχονται στο βιβλίο του Άγγλου ιστορικού; Βεβαίως και είναι, αφού θα μπορούσε να γίνει σύγκριση δειγμάτων DNA από τα οστά του Φιλίππου που βρέθηκαν στην Βεργίνα με αυτά που υπάρχουν στην Βασιλική του Αγίου Μάρκου.

στο επόμενο τεύχος

Στο επόμενο τεύχος που θα κυκλοφορήσει τον Νοέμβριο μπορείτε να διαβάσετε:

Το αρχαίο Ελληνικό Ιδεώδες και το χυδαίο εμπόριο του

Ντοκουμέντο: Οι ρίζες του αλβανικού ανθελληνισμού

Μία ξεχασμένη ιστορία στις παραμονές του 1940

ο Ιωάννης Μεταξάς και ο κοινοβουλευτισμός

"...Η Δημοκρατία είναι το μονογενές και γνήσιον παιδί του Καπιταλισμού, και το όργανό του που επιβάλλει τη θέλησή του κάνοντάς την να φαίνεται ως η λαϊκή θέλησι".

"...Είχον αναγνωρίσει ήδη από πολλού την πληγήν του κοινοβουλευτισμού ως ένα μέγα κακόν"

Την 28η Οκτωβρίου το Έθνος τιμά το Όχι που είπε ο Ιωάννης Μεταξάς στους Ιταλούς, που όμως σύμφωνα με την επικρατούσα άποψη δεν το είπε ο Μεταξάς, αλλά ο λαός! Επιπλέον κάποιοι θρασύτατοι μαρξιστές ισχυρίζονται ότι ο Μεταξάς ήθελε να πει ναι, αλλά δεν το είπε γιατί φοβόταν τον... λαό!!! Πέραν αυτών που διαστρεβλώνουν την Ιστορία, λησμονώντας ποιος υπήρξε ο εθνικός κυβερνήτης την 28η Οκτωβρίου του 1940, υπάρχουν και αυτοί οι οποίοι ισχυρίζονται ότι το Όχι του Ιωάννου Μεταξά ήταν ένα όχι στον... φασισμό! Αυτό το τελευταίο βρίσκεται πέρα από κάθε λογική, αφού οι πολιτικές αντιλήψεις του Ιωάννου Μεταξά και του καθεστώτος του δεν ήταν εις ουδεμίαν των περιπτώσεων αντιφασιστικές. Υπάρχουν επίσης και κάποιοι άλλοι, οι οποίοι θέλουν να τιμούν τον Μεταξά, αλλά να τιμούν και τον κοινοβουλευτισμό, οι οποίοι ούτε λίγο, ούτε πολύ θέλουν να πιστεύουν ότι ο Μεταξάς υπήρξε ένας στο βάθος δημοκράτης... αντιφασίστας! Δυστυχώς, όμως γι' αυτούς και ευτυχώς για την Ιστορία, πέρα από τα έργα, που καμιά φορά ερμηνεύονται με τρόπο αντιφατικό, υπάρχουν τα γραπτά. Τα γραπτά του ίδιου του Ιωάννου Μεταξά, που δεν αφήνουν αμφιβολία για

τις πολιτικές του πεποιθήσεις. Με ορισμένα από τα γραπτά του θα ασχοληθούμε, θέλοντας να δώσουμε μία μικρή έστω εικόνα για το ποιο υπήρξε το πολιτικό πιστεύω του πατέρα της 28ης Οκτωβρίου του 1940.

Στην εφημερίδα της Γερμανίας "Λαϊκός Παρατηρητής", που ήταν το επίσημο όργανο του εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος ο Ιωάννης Μεταξάς δήλωνε λίγες μόλις ημέρες μετά την 4η Αυγούστου του 1936:

"Είχον αναγνωρίσει ήδη από πολλού την πληγήν του κοινοβουλευτισμού ως ένα μέγα κακόν και επεδίωκον μίαν ενίσχυσιν της κρατικής εξουσίας. Αλλά δια την πλήρη μεταρρύθμισιν του Κράτους ήθελον ν' αναμείνω την απόλυτον ανάγκην προς τούτο. Η ανάγκη αυτή ενεφανίσθη την εσπέραν της 3ης Αυγούστου".

Ένα μόλις μήνα μετά την έναρξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου ο Ιωάννης Μεταξάς στο ημερολόγιό του γράφει τα εξής:

"4 Οκτωβρίου 1939, Τετάρτη: Τηλεγραφήματα αμφίβολα δια στάσιιν Σαράτζογλου (Σ.Σ. πρόκειται περί του τότε υπουργού εξωτερικών της Τουρκίας), μας αφήνει ή δεν μας αφήνει; Ειρήνη άραγε; Πολύ αμφιβάλλω. Οι Εβραίοι δίδουν το κτύπημα κατά της Γερμανίας".

Ήδη όπως αντιληφθήκατε από τις πρώτες ημέρες του πολέμου αντιλαμβάνεται τον ολοκληρωτικό του χαρακτήρα και το ποιοι είναι οι πραγματικοί αντίπαλοι της εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας σε αυτόν τον πόλεμο. Ιδιαίτερα σημαντική είναι η παρατήρησή του ήδη από τις αρχές του πολέμου ότι ο εθνικοσοσιαλισμός θα βρει σκληρό αντίπαλο στην Γερμανία στην διάρκεια του πολέμου την μεμφιμοιρία και το αρνητικό πνεύμα της γερμανικής αστικής τάξεως. Χαρακτηριστικό είναι επίσης και αυτό που γράφει περί ηθικής εις ό,τι αφορά την κήρυξη του πολέμου εναντίον της Γερμανίας από τους Αγγλογάλλους με αφορμή την... Πολωνία:

"ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΤΡΑΔΙΟ ΤΩΝ ΣΚΕΨΕΩΝ: Ο πόλεμος αυτός είναι μοιραίος και αναγκαίος για όλους. Η Αγγλία και η Γαλλία δεν είναι δυνατόν να κρατήσουν τας αυτοκρατορίας των χωρίς να συντρίψουν την Γερμανίαν. Η Γερμανία, ένεκα της νοοτροπίας της παλαιάς, ετραβούσε προς την διάλυσιν. Η επικράτησις των Εθνικοσοσιαλιστών δεν είχε κατορθώσει να

υπερνικήση την μεμφιμοιριον και υπερκριτικήν νοοτροπιάν της γερμανικής αστικής τάξεως".
"ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΤΡΑΔΙΟ ΤΩΝ ΣΚΕΨΕΩΝ: Τον ανθρώπινον κόσμο δεν κυβερνά το δίκαιον, αλλά η ανάγκη. Είναι όμως βαθειά εσωτερική ανάγκη του ανθρώπου το να πιστεύη ότι οι πράξεις των ανθρώπων και των λαών είναι αποτέλεσμα της ανάγκης, γι' αυτό οι άνθρωποι κάθε φορά προσαρμόζουν το Δίκαιον προς την ανάγκην. Και έτσι το Δίκαιον είναι κάτι το ασταθές και κυμαινόμενον. Και δεν μπορεί κανείς να ακουμπήση σ' αυτό. Αλλά ο άνθρωπος θέλει να φαντάζεται, γιατί έχει ανάγκη να το πιστεύη, ότι τις πράξεις του τις κυβερνά το Δίκαιον. Και οι λαοί το ίδιο. Ώστε κατ' ουσίαν το δίκαιον το καθορίζει κάθε φορά η ανάγκη. Η Αγγλία και η Γαλλία εκήρυσαν τον πόλεμον κατά της Γερμανίας, διότι αυτή κατεπάτησε το Δίκαιον προκειμένου για την Πολωνία. Γιατί δεν τον κηρύττουν κατά της Ρωσσίας προκειμένου για την Φινλανδία;"

Εντυπωσιακές σε μέγεθος αλλά και σε περιεχόμενο προπαγανδιστικές αφίσσες της 4ης Αυγούστου σε κεντρικό δρόμο της πρωτεύουσας

Μία ακόμη αφίσα της 4ης Αυγούστου

Οξύς λοιπόν και σχεδόν προφητικός στις διαπιστώσεις του, αλλά ας δούμε την γνώμη που έχει για αυτό που ονομαζότανε και τότε και σήμερα "δημοκρατία":

"Αν εξετάσουμε καλά καλά τι θα πη Δημοκρατία στην Αμερική και εις τας Δυτικές Δυνάμεις, βρισκόμε ότι πρόκειται περί του Φιλελευθερισμού, δηλ. του κοινοβουλευτικού λιμπεραλισμού. Γιατί αλλιώς τι εννούν με Δημοκρατία; Αλλιώς Δημοκρατία είναι και η Γερμανία και η Ρωσσία -αγκαλά τη Ρωσσία δεν την απόκλειαν πριν συνεννοηθή με τη Γερμανία- και η Ιταλία ακόμα. Αυτή λοιπόν η Δημοκρατία -η Democraçy- είναι το παιδί του Καπιταλισμού. Είναι το όργανο με το οποίο ο Καπιταλισμός κυριαρχεί επάνω στη λαϊκή μάζα. Είναι το όργανο με το οποίο κατορθώνει ο Καπιταλισμός να παριστάνη τη θέλησί του ως τη λαϊκή θέλησι.

Αυτό το είδος της Δημοκρατίας χρειάζεται εκλογές καθολικής μυστικής ψηφοφορίας, άρα οργανωμένα κόμματα, και συνεπώς μεγάλα κεφάλαια. Χρειάζεται για τον ίδιο λόγο εφημερίδες, άρα μεγάλα κεφάλαια. Χρειάζεται

εκλογική οργάνωσι κάθε φορά και εκλογικούς αγώνες, άρα χρήματα. Και τόσα άλλα που απαιτούν κεφάλαια. Επομένως μόνον οι κάτοχοι του μεγάλου κεφαλαίου ή τα όργανά τους μπορούν να κάμουν τέτοιους αγώνες. Άνθρωποι ή και ομάδες ανθρώπων χωρίς κεφάλαια, όσο μεγάλα και αν είναι τα ιδανικά που υπερασπίζονται, είναι προωρισμένοι να χάσουν. Όταν δε έχη κανείς τις εφημερίδες τότε μορφώνει και την Κοινή Γνώμη όπως θέλει. Και αν ακόμη υπερασπίζεται πράγματα που γυμνά θα τα απεστρέφετο ο λαός, τα σκεπάζει με τέτοια δημοσιογραφικά ρούχα ώστε να τα καταπνήη ο λαός. Ή κι αν δεν τα καταπνήη, βάζει τις εφημερίδες να γράφουν πως τα κατάπιε. Και τότε ο καθένας πιστεύει ότι όλοι οι άλλοι τα κατάπιαν. Και υποτάσσεται και αυτός.

Λοιπόν η Δημοκρατία είναι το μονογενές και γνήσιον παιδί του Καπιταλισμού, και το όργανό του που επιβάλλει τη θέλησί του κόνοντάς την να φαίνεται ως η λαϊκή θέλησι".

Επίλογος

Είναι προφανές από όσα προηγουμένως παρατέθηκαν, από τα γραπτά και τα κείμενα του ίδιου του Ιωάννου Μεταξά και αυτά ήσαν μόνο ένα ελάχιστο δείγμα ότι ο πρωθυπουργός της Ελλάδος της 28ης Οκτωβρίου του 1940, που είπε το Όχι στους Ιταλούς σίγουρα δεν ήταν... αντιφασίστας! Με την έννοια τουλάχιστον που σήμερα το επικρατούν πολιτικό σύστημα δίδει στον όρο. Αυτό το γεγονός είναι και η βασική αιτία για την οποία "λησμονούν" την αναφορά στον Ιωάννη Μεταξά και από την πλευρά τους οι "δημοκράτες" έχουν δίκιο... Πως είναι δυνατόν να τιμούν έναν άνθρωπο που αποκαλούσε πληγή τον κοινοβουλευτισμό και που πριν από 65 ολόκληρα χρόνια έγραφε ότι η δημοκρατία είναι το γνήσιο και μονογενές τέκνο του καπιταλισμού, που μιλούσε για τα εξαγορασμένα κόμματα και τις εξαγορασμένες συνειδήσεις μέσα σε ένα κοινοβουλευτικό καθεστώς; Που είχε τέλος την οξύνοια να δει ότι αυτοί που κυρίως ήθελαν την ήττα του εθνικοσοσιαλισμού ήταν οι Εβραίοι; Εκτός εάν δεν αντελήφθησαν καλά την φράση που παραθέσαμε παραπάνω από το ημερολόγιό του και την οποία επαναλαμβάνουμε:

"Ειρήνη άραγε; Πολύ αμφιβάλλω. Οι Εβραίοι δίδουν το κτύπημα κατά της Γερμανίας".

αφιέρωμα

ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

από τον **Χρήστο Παππά**

Νοέμβριος 1937. Η Ευρώπη λίγο πριν το μεγάλο πόλεμο. Στην Ελλάδα αυθόρμητα νέοι Έλληνες και Ελληνίδες οργανώνονται σε σχηματισμούς. Πρώτη η Πελοπόννησος. Αυστηρή ματιά, χέρι τεταμένο και πίστη σε ένα λαμπρό μέλλον. Φτιάχνονται οι πρώτες στολές και στο पहλίκιο μπαίνει ο διπλούς πέλεκυς. Είναι παιδιά αυτών που μεγάλωσαν την Ελλάδα αλλά και συγχρόνως τη δίχασαν. Αν και η οργάνωσή τους δεν ξεπήδησε από αιματοβαμμένους αγώνες στην πολιτική παλαίστρα και στο πεζοδρόμιο, τους διακρίνει η αιώνια νεανική ορμή και η επιθυμία κατάλυσης κάθε σαθρού απομειναριού του αμαρτωλού κοινοβουλευτικού παρελθόντος και της κόκκινης συνωμοσίας. Στην εξουσία βρίσκεται ήδη ο Στρατηγός Ιωάννης Μεταξάς, ήρωας των Βαλκανικών Πολέμων, που στις 4 Αυγούστου 1936 εγκαθίδρυσε ένα νέο καθεστώς, εθνικό, λαϊκό, αντικοινοβουλευτικό, αντικομμουνιστικό, φιλεργατικό και φιλαγροτικό, ένα καθεστώς που έφερε τα στοιχεία του εθνικιστικού ανέμου που έπνεε στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Κορυφαίο έργο του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου υπήρξε η δημιουργία της Εθνικής Οργανώσεως Νεολαίας, της περιφήμου Ε.Ο.Ν.

Αυτή απετέλεσε μία μαζική οργάνωση νέων ηλικίας από 8 έως 25 ετών και ήτο έργο προσωπικό του Ιωάννου Μεταξά ο οποίος έβλεπε ότι το μέλλον του Έθνους ήταν στα χέρια των νέων. Προσεπάθησε δια της οργανώσεώς τους να τους δώσει υγιή ιδεώδη και εθνική υπερηφάνεια. Αν δεν μεσολαβούσε ο πόλεμος και ο θάνατος του Ιωάννου Μεταξά, η Ε.Ο.Ν. θα εξελίσσετο σε έναν κομματικό μηχανισμό του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου και θα αποτελούσε το φυτώριο και τον κύριο μοχλό του νέου συντεχνιακού κράτους που οραματιζέτο ο Μεταξάς.

Η δημιουργία της Ε.Ο.Ν. δεν ήταν μία εύκολη υπόθεση που μπορούσε να πραγματοποιηθεί με μία απλή πρωθυπουργική απόφαση. Και αυτό διότι ο Μεταξάς δεν ήτο ο απόλυτος άρχων και ο κυρίαρχος των πολιτικών εξελίξεων της εποχής του. Έπρεπε να περάσει πρώτα από τις συμπληγάδες πέτρες της αντίδρασης του Παλατιού και του αστισμού για να κυριαρχήσει.

Η Ιστορία της Ε.Ο.Ν. έχει πολύ μικρότερη χρονική διάρκεια από την Ιστορία του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου. Οι πρώτοι πυρήνες δημιουργήθηκαν στην Πάτρα και τους Γαργαλιάνους στο τέλος του

1937. Η 7η Νοεμβρίου 1937 καθιερώθηκε ως η επέτειος δημιουργίας της Οργανώσεως. Στις 31 Δεκεμβρίου 1937 έγινε η ορκωμοσία των 500 πρώτων Φαλαγγιτών της Αθήνας οι οποίοι απετέλεσαν το πρώτο επίσημα ανεγνωρισμένο τμήμα της Ε.Ο.Ν., παρ' όλο που οργανωμένα τμήματα υπήρχαν ήδη και σε άλλα μέρη της Ελλάδος των οποίων η επίσημη εισδοχή έγινε αργότερα. Η εκδήλωση χαιρετίστηκε από τον ίδιο τον Μεταξά ο οποίος στον χαιρετισμό του έδωσε με απλά λόγια το σκοπό της δημιουργίας της Ε.Ο.Ν.:

"... Τραβήξατε μπροστά με θάρρος και με χαράν, την χαράν της Νεότητος, εις την ζωήν σας έχοντες πάντα υπ' όψιν σας ότι δεν είσθε μόνοι, αλλ' ότι ο καθένας από σας είναι αλληλεγγύως συνδεδεμένος με όλους τους συναδέλφους του, οι οποίοι έδωκαν τον ίδιον όρκον καθώς και η κάθε μία από σας είναι αλληλεγγύως συνδεδεμένη με όλας τας συναδέλφους της, αι οποίαι έδωκαν τον ίδιον όρκον.

Η ένωσις αποτελεί την δύναμιν. Αυτό μη το λησμονήσετε ποτέ εις την ζωήν σας και καταστείλατε κάθε ατομικήν ιδιοτροπίαν υπέρ της διατηρήσεως της ενώσεως του συνόλου σας. Ο δρόμος τον οποίον έχομεν να τραβήξωμεν είναι μακρύς, όσοι δε δεν τον φέρωμεν εις πέρας, θα τον αφήσωμεν ως κληρονομίαν δια σας, δια να τον φέρητε σεις εις πέρας, όπως και σεις θα τον αφήσητε μίαν ημέραν κληρονομίαν εις τους νέους της εποχής της μελλούσης. Ο δρόμος μας δεν τελειώνει. Όπως δεν τελειώνει ποτέ η Ελλάς. Αλλά εις κάθε βήμα του δρόμου αυτού

Νέοι της ΕΟΝ χαιρετούν με το δεξι χέρι υψωμένο σε εκδήλωση στο Καλλιμάρμαρο

Φαλαγγίτσα της ΕΟΝ

πρέπει να έχετε μπροστά εις τα μάτια σας την δόξαν και το μεγαλείον της Πατρίδος και την επιβολήν και την κυριαρχίαν εις το εσωτερικόν υπέρ των ιδεών της Πατρίδος, τας οποίας εξεδήλωσεν η 4η Αυγούστου."

Τον Νοέμβριο του 1939 η Ε.Ο.Ν. αριθμεί πάνω από 750 000 μέλη που προέρχονται απ' όλες τις κοινωνικές τάξεις. Πλούσιοι και πτωχοί, αγόρια και κορίτσια, παιδιά του Σχολείου αλλά και της εργασίας, ίσα και αλληλέγγυα μεταξύ τους, φορώντας την ίδια σκουρόχρωμη μπλε στολή και χαιρετώντας με προτεταμένο το δεξί χέρι, με ενθουσιασμό προσβλέπουν σε αυτό που λέει ο Ύμνος τους: ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΝΕΑ.

Τον Μάιο του 1939 επικυρώνεται ο Κανονισμός Εσωτερικής Λειτουργίας της Ε.Ο.Ν. και δι' αυτού ορίζονται όλα τα διοικητικά καθήκοντα και ο τρόπος λειτουργίας. Το όνειρον του Μεταξά για μια εθνική νεολαία παίρνει πλέον σάρκα και οστά. Για τον Μεταξά η Ε.Ο.Ν. ήτο έργο ζωής επί του οποίου στήριζε τις μέγιστες ελπίδες. Η Ε.Ο.Ν. ήτο γι' αυτόν το πολυτιμότερον έργον του ως πολιτικού προσώπου.

Η Ε.Ο.Ν. γίνεται το επίκεντρο της καθημερινής ζωής των νέων σε όλη την Ελλάδα, από την μικρότερη κωμόπολη και χωριό έως τα μεγάλα αστικά κέντρα. Παντού νέοι και νέες δραστηριοποιούνται υπό τας διαταγάς της Οργανώσεως. Διοργανώνονται αθλητικοί αγώνες, καλλιτεχνικές παραστάσεις, γίνεται εθνική διαπαιδαγώγηση και εθνική διαφώτιση, σύμφωνα με τις κοινωνικές και πολιτικές κατευθύνσεις της 4ης Αυγούστου. Τα νεαρά αγόρια εκπαιδεύονται σε στρατιωτικές ασκήσεις για να είναι προετοιμασμένα σε αυτά που θα αντιμετώπισουν αργότερα ως άνδρες. Από το σύνολο των νέων διακρίνονται οι άριστοι. Η αξιοκρατία ασχέτως κοι-

Ο Ύμνος της Ε.Ο.Ν.

*Στην γλυκειά μας
την Πατρίδα
την τρανή κι ιστορική
σου απόμεινες ελπίδα
Νεολαία Ελληνική.*

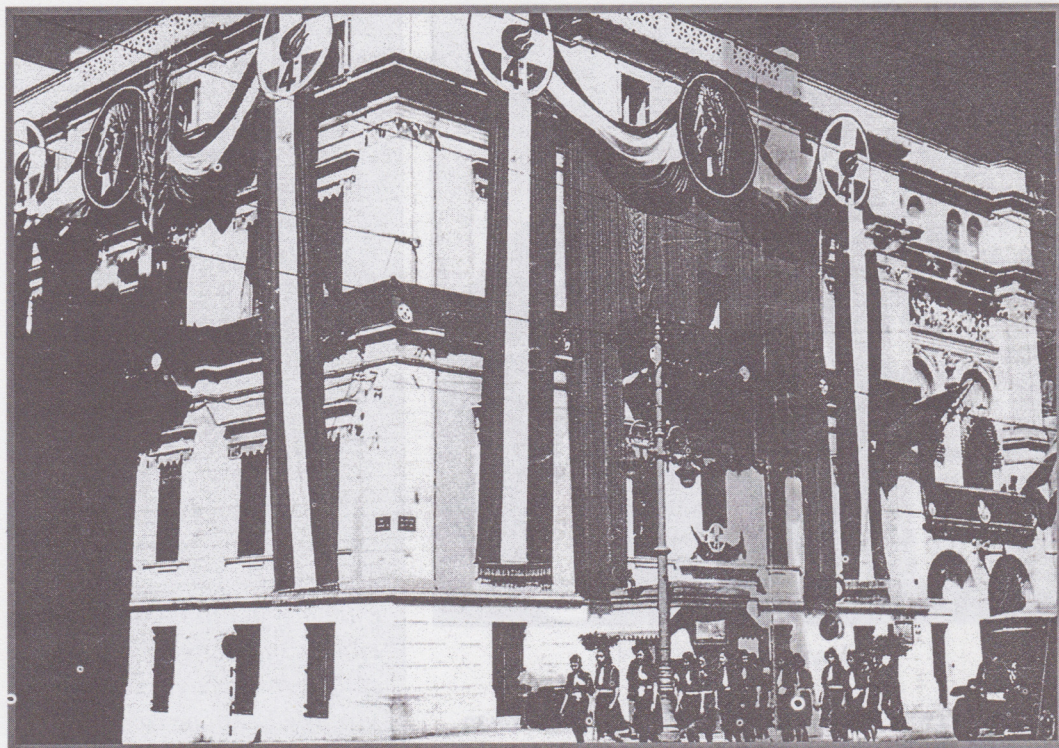
*Την ολόθερμη ψυχή της
εθνική φωτίζει αυγή
κι ο Μεγάλος Κυβερνήτης
πάντα εμπρός την οδηγεί.*

*Εμπρός για μια Ελλάδα νέα,
εμπρός, μ' ελληνική καρδιά,
εμπρός, περήφανα, γενναία,
ναι, της Ελλάδος τα παιδιά.*

*Εμπρός, η δόξα η παλιά μας
να ξαναζήση είναι καιρός
με τον μεγάλο Βασιλιά μας,
εμπρός, πάντοτε εμπρός!*

Φαλαγγίτισσες παρελαύνουν μπροστά από κτίριο στο κέντρο των Αθηνών
στολισμένο με τα λάβαρα της 4ης Αυγούστου

ωνικής προελεύσεως αποτελεί βασικό στοιχείο της Οργανώσεως.

Δυστυχώς η μεγαλειώδης προσπάθεια του Μεταξά για την Νεολαία ανεκόπη λόγω του υπό ανεξιχνιάστες συνθήκες θανάτου του τον Ιανουάριο του 1941. Παρ' όλη την έλλειψη του Αρχηγού η Οργανώσεως, όπως διαφαίνεται από την προκήρυξη του Κυβερνητικού Επιτρόπου στις 2/2/1941, θέλει και θα συνεχίσει να υφίσταται και χωρίς την παρουσία του Ιωάννου Μεταξά:

" Απαιτώ από τους Βαθμοφόρους όπως αντιληφθούν και μη λησμονήσουν ποτέ, ότι εις ύπαρχει και παραμένει και θα παραμείνει πάντοτε Αρχηγός της Ε.Ο.Ν., ο Ιωάννης Μεταξάς ".

Η Ε.Ο.Ν. θα διαλυθεί μετά την κατάρρευση του μετώπου τον Απρίλιο του 1941, θα διατηρήσει όμως την αίγλη της και το μύθο της. Δεν είναι τυχαίο ότι οι κομμουνιστές ονόμασαν την αντιστασιακή νεολαιίστικη οργάνωσή τους Ε.Π.Ο.Ν., όνομα ομόηχο του Ε.Ο.Ν., που συνειρμικά παραπέμπει στην Εθνική Οργάνωση Νεολαίας, εκμεταλλευόμενοι έτσι τα πατριωτικά αισθήματα του ελληνικού λαού.

Η Ε.Ο.Ν. ήτο ένα από τα κορυφαία έργα του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου και προσωπικά του Εθνικού Κυβερνήτη Ιωάννου Μεταξά. Αν και με ολιγόχρονη Ιστορία, σφράγισε με την παρουσία της μια εποχή και αποτελεί πρότυπο οργάνωσης Νεολαίας ακόμα και σ' ένα σύγχρονο Λαϊκό Εθνικό Κράτος.

Η Ε.Ο.Ν. έργο ζωής για τον Μεταξά

Ο Μεταξάς θεωρούσε την Ε.Ο.Ν. ως το μεγαλύτερο πολιτικό του έργο.

Στο λόγο του προς τους περιφερειακούς διοικητές της Ε.Ο.Ν. στις 26 Μαΐου 1940, έλεγε:

" Ηξέυρετε ότι δι' εμέ η Ε.Ο.Ν. είναι το πολυτιμότερον πράγμα το οποίον έχω ως πολιτικόν πρόσωπον. Η επιτυχία του είναι για με επιτυχία όλης της πολιτικής μου ζωής, αλλά η επιτυχία της Νεολαίας είναι συγχρόνως και η επιτυχία του μέλλοντος του έθνους... ".

Ομοίως εις το Ημερολόγιό του αποκαλεί πολλές φορές τους νέους και τις νέες της Ε.Ο.Ν. "τα παιδιά μου", γιατί πραγματικά στάθηκε στη Νεολαία της Ε.Ο.Ν. όχι μόνο σαν αρχηγός αλλά και σαν πατέρας.

Στο διάγγελμά του της 7ης Νοεμβρίου 1940 για την 3η επέτειο από την ίδρυση της Ε.Ο.Ν., αναφέρει:

"Φαλαγγίτες και Φαλαγγίτισσες, Σκαπανείς και Σκαπάνισσες, Σήμερα συμπληρώνονται τρία χρόνια από τότε που εδημιουργήθηκε η Ε.Ο.Ν. μας. Στα τρία αυτά χρόνια ανατρέψατε κάθε αντιδρασι και κατακτήσατε τη θέση σας. Βήμα προς βήμα σας παρακολούθησα με αγωνία, μήπως και δεν φανήτε αντάξιοι της αποστολής της ιστορικής, όπου σας έταξα εθελοντές μαχητές του αγώνος μας για την Αναγέννηση του μεγάλου μας Έθνους. Και έτσι βαδίζοντας μαζί ενικήσαμε, παιδιά μου, μια πολύ μεγάλη νίκη για την Ελλάδα.

Βέβαια δεν ετελειώσαμε τον αγώνα μας. Ο αγών μας αυτός θα συνεχίζεται πάντοτε. Γιατί πάντοτε πρέπει να τελειοποιούμεθα και να ανυψούμεθα. Κάθε νίκη δεν είναι ένα τέρμα, αλλά μια αφητηρία για ανώτερες κατακτήσεις και μεγαλύτερους αγώνες. Κάθε νίκη επαυξάνει τις ευθύνες και τις υποχρεώσεις. Και ακόμα μας λείπουν πολλά πράγματα που πρέπει να τ' αποκτήσουμε. Κι έτσι θα προχωρήσουμε για να ανακατακτάτε την τιμή να είσθε αγωνισταί αντάξιοι της 4ης Αυγούστου και για να σφυρηλατήσουμε μαζί με απόλυτη πίστι, με άγιο ενθουσιασμό και με απεριόριστη αφοσίωση και μαχητικότητα μεγαλειώδες το μέλλον της Ελλάδος, σύμφωνα με την πολεμική μας ιαχή: Εμπρός για μια Ελλάδα νέα. Παιδιά μου,

Είμαστε τώρα ένα εκατομμύριο διακόσιες πενήντα χιλιάδες αγωνισταί κάτω από τις γαλανόλευκες Σημαίες του Ελληνικού Φαλαγγισμού, μέσα σε μια ιερή και αδιάσπαστη ένωση για να πραγματοποιήσουμε με θυσίες και με κόπους και με μόχθο και με ενθουσιασμό, αλληλέγγυα όλα τα παιδιά της Ελλάδος, χωρίς καμιά απολύτως διάκριση, την Αναγέννηση της Πατρίδος μας...".

Η σημαία της Ε.Ο.Ν.

Ήταν η επίσημη ελληνική σημαία του Στρατού Ξηράς και στο μέσον

του λευκού σταυρού έφερε το σήμα της Οργανώσεως, δηλαδή τον διπλό πέλεκυ με στέμμα, περιβαλλόμενο από δάφνες.

Στολές

Χρώματος σκούρου μπλε, με δίκωχο καπέλο, λευκές γκέτες και ζώνη. Διακριτικά για κάθε βαθμό. Η στολή ενέτασσε το νέο σε ένα οργανωμένο σύνολο και άμβλυνε κοινωνικές διαφορές και αδικίες.

Χαιρετισμός

Σύμφωνα με το Άρθρο 30 των Γενικών Διατάξεων του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας, "Ο χαιρετισμός αποδίδεται δια ζωνθράς προτάσεως της δεξιάς χειρός τεταμένης με δακτύλους ηνωμένους και την παλάμην εις το ύψος του δεξιού οφθαλμού, κατά το πρότυπον του καθαρώς αρχαίου ελληνικού χαιρετισμού".

Εκπαίδευση

Η Τετάρτη είχε ορισθεί επισήμως ως ημέρα εκπαίδευσως για τη Νεολαία.

Στην Ε.Ο.Ν. γινόταν ιδεολογική διαφώτιση, ηθική και πολιτική διαπαιδγωγήση, στρατιωτική προπαίδευση για τα αγόρια με πορείες, κατασκηνώσεις, ασκήσεις αεράμυνας, κ.λ.π., και ανάλογα τεχνική εκπαίδευση για τα κορίτσια.

Εδιδάσκετο επίσης υγιεινή, πρώτες βοήθειες, πρακτικές γνώσεις και οικοκυρικά για τους σχηματισμούς των κοριτσιών.

Διοργανώνονταν αθλητικοί αγώνες, παιχνίδια, καθώς και καλλιτεχνικές δραστηριότητες.

Εδιδάσκετο και εβίωνετο η πειθαρχία καθώς και το υψηλό εθνικό φρόνημα. Κατ' αυτόν τον τρόπο η νεολαία της Ελλάδος αποκτούσε

υψηλό σκοπό υπάρξεως και ιδανικά, και προσέβλεπε σε ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΝΕΑ.

Ιδεολογικό όργανο απέτέλεσε το περιοδικό "Νεολαία" στη δημιουργία του οποίου πρωτεύοντα ρόλο έπαιξε η μεγάλη Ελληνίδα Εθνικοσοσιαλίστρια Σίτσα Καραϊσκάκη. Η "Νεολαία" με πλούσια ύλη και εικονογράφηση έγινε το κυ-

ριότερο εξωσχολικό ανάγνωσμα των μαθητών και μαθητριών της εποχής εκείνης.

1904-2004: 100 Χρόνια Μακεδονικού Αγώνα

"Η Μακεδονία
είναι τόπος
αληθινής ζωής,
όχι ψεύτικης,
όπως η Αθήνα...
Κόσμος άλλος,
αλύπτος,
περιστοιχισμένος
από στοιχεία και
αίματα και
Βουλγάρους...
Όσοι Έλληνες
πήγαν στην
Μακεδονία,
ελευθερώθηκαν
από την ψευτιά,
που φέρνει την
παραλυσία και
την νάρκη".

Ίων Δραγούμης

Το εν λόγω εδάφιο είναι ενδεικτικό δύο πραγμάτων. Πρώτον, της αδυσώπητης, αιματηρής συγκρούσεως που έλαβε χώρα στη Μακεδονική Γη, και δεύτερον, την απαξίωση του Δραγούμη προς τον αστικό όχλο των Αθηνών - μεγαλοαστούς και μη-που ζούσε την "ζωούλα του" μακριά από το καθήκον του προς την πατρίδα. Η υπόθεση "Μακεδονικός Αγών" ήταν και αυτή, ζήτημα μίας elite ανδρών, που αυτόκλητη, ανταποκρίθηκε στην ανάγκη του Έθνους.

Η Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου, που δημιούργησε τη "Μεγάλη Βουλγαρία" -αν και δεν έγινε πραγματικότητα- έδωσε στην ιθύνουσα τάξη του νεοπαγούς κρατικού σχηματισμού ένα όραμα "αλυτρωτικό", παρόμοιο με αυτό του Βούλγαρου τσάρου του Μεσαίωνα Σαμουήλ. Το 1885 η Βουλγαρία προσάρτησε πραξικοπηματικές την αυτόνομη, ως τότε, Ανατολική Ρωμυλία. Το 1886 η Βουλγαρία ανακήρυξε ηγεμόνα της χώρας, τον Φερδινάνδο του Σαξ-Κόμπουργκ. Οι επεκτατιστές επεκράτησαν πλήρως στην Σόφια. Η Βουλγαρική Εκκλησία ("Εξαρχία") αποσχίσθηκε από την πατριαρχική εξουσία. Ιδρύθηκε η "Εσωτερική Μακεδονική Οργάνωση" ("ΕΜΕΟ") που εξόπλιζε και οργάνωνε ένοπλες βουλγαρικές συμμορίες,

Η "άγνωστη" φωτογραφία του σώματος Μελάτης 26ης Αυγούστου 1904. Ο Μελάς καθιστός στην πρώτη σειρά, με παντελόνι.

οι άνδρες των οποίων έγιναν γνωστοί ως "κομιτατζήδες". Έμπαιναν σε ελληνικά - "πατριαρχικά"- χωριά και εξανάγκαζαν τους χωρικούς να καταβάλουν χρήματα ή να κάνουν αίτηση προσχωρήσεως στη Βουλγαρική Εξαρχία.

Οι τοπικοί πληθυσμοί, μέσω του τρόμου, άρχισαν να προσχωρούν στην Εξαρχία. Επιπροσθέτως οι πληθυσμοί δελεάζοντο και με οικονομικές απολαβές. Στόχος των Βουλγάρων ήταν να προσελκύσουν σ' αυτούς ιερείς και δασκάλους, ούτως ώστε μέσω αυτών να δημιουργηθεί βουλγαρική συνείδηση στους χωρικούς.

Το 1901 μητροπολίτης Καστοριάς ανέλαβε ο Γερμανός Καραβαγγέλης, ο οποίος έστειλε υπομνήματα στην Αθήνα και το Πατριαρχείο. Τα ψυχικά και οργανωτικά χαρίσματά του άρχισαν να αφυπνίζουν συνειδήσεις. Επίσης στη Δράμα το 1902 ανέλαβε μητροπολίτης ο Χρυσόστομος που αργότερα θα μαρτυρήσει για το έθνος στη Σμύρνη. Η τρομοκρατία ενεδάθη.

Σύμφωνα με τις οθωμανικές αρχές, το 1902 υπήρχαν 80 συμμορίες κομιτατζήδων, με 3.000 ενόπλους. Η ΕΜΕΟ προετοίμαζε γενικευμένη εξέγερση. Στις 20 Ιουλίου 1903 κηρύχθηκε επανάσταση των Βουλγάρων ή βουλγαροφρόνων, θέλοντας να εμφανισθούν ως εκπροσωπούντες όλον τον χριστιανικό πληθυσμό της Μακεδονίας. Επιτέθηκαν κατά τουρκικών σωμάτων και έκαυσαν μουσουλμανικά χωριά και οικισμούς. Οι Οθωμανοί απάντησαν με διωγμούς και φόνους τόσο έναντι των Ελλήνων, όσο και έναντι των βουλγαροφρόνων. Η "επανάσταση" έμεινε στην προπαγανδιστική ιστοριογραφία γνωστή ως "εξέγερση του Ίλιντεν". Με την επίσημη εξέγερση όμως, οι προθέσεις αποκάλυφθηκαν. Σλαυόφωνοι, Έλληνες οπλαρχηγοί όπως ο Ζώης, Κύρου και Κόττας έφυγαν από την ΕΜΕΟ και άρχισαν διμέτωπο αγώνα τόσο κατά των Τούρκων όσο και κατά των επιβουλευόντων την Μακεδονία, Βουλγάρων.

Η κυβέρνηση Θεοτόκη θορυβήθηκε με την εξέγερση του Ίλιντεν. **Με πρωτοβουλία του διευθυντή της εφημερίδος "Εμπρός" Δημ. Καλαποθάκη, δημιουργήθηκε το "Μακεδονικό Κομιτάτο" που στελεχώθηκε από μέλη των οικογενειών Δραγούμη και Μελά. Πρωτοπόροι ήταν οι Στέφανος και Ίων Δραγούμης.** Ο Ίων Δραγούμης το 1902 τοποθετήθηκε στο Μοναστήρι υποπρόξενος και άρχισε να οργανώνει την αντίσταση, σε μία πόλη με 65% του πληθυσμού της Έλληνες. Ο Ίωνας Δραγούμης

Ένας από τους "καβάσπδες" (φύλακες του προξενείου) μπροστά από την περίφημη "πορτούλα" που εξασφάλιζε την επικοινωνία του προξενείου με το μητροπολιτικό μέγαρο στη Θεσσαλονίκη

ίδρυσε τη Μακεδονική Άμυνα, σε συνεργασία με τον Γερμανό Καραβαγγέλη, όπου είχε σχηματίσει αντάρτικες ομάδες και προσέλυσε τους οπλαρχηγούς Βαγγέλη και Κόττα. Στην περιοχή του Μοναστηρίου δρούσε ο οπλαρχηγός Ζώης.

Καθοριστικός στον αγώνα ήταν ο διορισμός του προξένου Κορομηλά στην Θεσσαλονίκη το 1904. Ο Κορομηλάς ζήτησε την αποστολή αξιωματικών τόσο για ενημέρωση, όσο και για οργάνωση και ανάπτυξη αντάρτικων σωμάτων. Τα προξενεία Θεσσαλονίκης και Μοναστηρίου άρχισαν την εθνική δράση τους μέσω των μητροπόλεων και των εθνικών επιτροπών αμύνης σε κάθε χωριό. Τις επιτροπές στελέχωναν ο ιερέας ή και ο δάσκαλος και παρείχαν πληροφορίες, τρόφιμα και εφόδια. Άρχισαν να αποστέλονται με εράνους από τον Ελληνισμό της διασποράς, τεράστια χρηματικά ποσά.

Στις αρχές του καλοκαιριού του 1903, τα πρώτα ένοπλα σώματα άρχισαν δράση, με πρώτο το σώμα του ανθυπολοχαγού Μαζαράκη. Στις 24-2-1904 οι λοχαγοί Γ. Κολοκοτρώνης και Π. Μελάς αναχώρησαν για την Μακεδονία. Ανακλήθηκαν, αλλά ο Μελάς επανήλθε με το ψευδώνυμο "Πέτρος Δέδες".

Επιδόθηκε στην οργάνωση των Ελλήνων, σε συνεργασία με το Ι. Δραγούμη. Οι αξιωματικοί Τσόντος και Κατεχάκης ετοίμαζαν νέα ένοπλα σώματα. Στις 27 Αυγούστου 1904 ο Π. Μελάς επέστρεψε επικεφαλής 36 ανδρών, και κινήθηκε στην περιοχή Καστοριάς - Φλώρινας, ανακουφίζοντας τους χωρικούς που υπέφεραν από 6 συμμορίες, με φοβερότερη αυτή του Μήτρου Βλάχου. Η δράση λάμβανε χώραν υπό πολύ δύσκολες περιστάσεις καθώς υπό το καθεστώς του τρόμου και της -ως τότε- ανυπαρξίας αντιστάσεως είχε προσχωρήσει η πλειοψηφία των χωριών στην Εξαρχία.

Ο Παύλος Μελάς συνέστησε επιτροπές αμύνης σε πολλά χωριά και οι κομιτατζήδες υφίστανται την πρώτη ήττα στις 22 Οκτωβρίου 1904 στην Όστιμα από τους καπετάνιους Καούδη και Κύρου.

Στις 13 Οκτωβρίου 1904 όμως πεθαίνει ο Π. Μελάς στη Σιάτιστα Φλωρίνης. Με το σώμα του (40 ανδρών) είχε κυκλωθεί από 120 Τούρκους. Στη μάχη ο Παύλος Μελάς - "κατσαπλιάς" κατά τα προοδευτικά κατακάθια- σκοτώθηκε από σφαίρα στην οσφυϊκή χώρα. Η κοινή γνώμη συγκλονίζεται και δεκάδες αξιωματικών ζητούν να πάνε στην Μακεδονία. Ο "Μίκης Ζέζας" -2ο ψευδώνυμο του Μελά- με τον θάνατο του ξεσήκωσε την Ελλάδα. Ο αξιωματικός Μαζαράκης συγκροτεί σώμα προς Βέρροια

και ο ίδιος με υπαρχηγό τον Κ. Γαρίφη και 40 άνδρες, εγκαταστάθηκε στο Βέρμιο. Από τον Νότο τα Ελληνικά σώματα άρχισαν να εγκαθίστανται στη Μακεδονία και υποστηρίζοντο από τους γνήσιους Έλληνες Σαρακατσάνους. Το Μάρτιο του 1905 ο Σίμος Στογιάνης εξόντωσε την συμμορία του κομιτατζή Ι. Σιβράνοφ, και στις 25 Μαρτίου στο χωριό Ζαγοριτσάνη εξολοθρεύονται 110 κομιτατζήδες. Στις 2 Μαΐου στην Αγ. Αναστασία Χαλκιδικής σε σύγκρουση ανταρτών με τουρκικό απόσπασμα, οι Τούρκοι έχουν άνω των 200 νεκρών.

Το Μακεδονικό Κομιτάτο με προκήρυξη του ζητά: **"Ας καθαρίσωμεν την Μακεδονία μας από τους θηριώδεις και αιμοβόρους Βούλγαρους! Εξοντώσατε τους βαρβάρους επιδρομείς! Κάψατε τα καταφύγια των δολοφόνων"**. Οι πατριώτες της εποχής, μάλλον δεν συμμερίζονταν την "ειρηνοφιλία" που αρμόζει μονάχα σε φυτοφάγα ανδράποδα... Ο βουλγαρικός οίστρος είχε χαλιναγωγηθεί και για πρώτη φορά ένιωθαν πίεση... Το Μάρτιο του 1906 ενετάθη η ροή ανταρτών κυρίως Μανιάτες και Κρητικοί και διεπεραιώθη τεράστια ποσότης υλικού.

Ωστόσο, οι υπάνθρωποι απόγονοι του Κρούμου δεν είχαν πει την τελευταία τους λέξη. Εισέβαλλαν κομιτατζήδες στην "Ελληνική Λέσχη" της Δράμας ε-

Σώμα Μακεδονομάχων στο Βέρμιο

κτελώντας τους πάντες, ενώ δεκάδες άλλοι εκτελέστηκαν μεμονωμένα σε όλη την Μακεδονική Γη.

Το καλοκαίρι του 1906 αρνείται ο λαός του Πύργου (Μπούργκας) της Ανατολικής Ρωμυλίας να δεχθεί εξαρχικό μητροπολίτη. Δεκάδες φόντοι και καταστροφές εκκλησιών και οικιών ακολούθησαν. Στα μέσα Ιουλίου 1906 οι βανδαλισμοί διαπράττονται στον Πύργο και την Στενήμαχο και στις 30-7 καίγεται η Αγχιάλος, όπου φονεύθηκαν 80 Έλληνες. Χιλιάδες Έλληνες της Αν. Ρωμυλίας, παίρνουν τον δρόμο της προσφυγιάς.

Στην περιοχή της λίμνης των Γιαννιτσών και τους βαλτότοπους είχαν καταφύγει πολλοί κομιτατζήδες, που κατασκεύασαν οχυρά-καλύβες, όπου διατηρούσαν δύναμη 100-110 ανδρών, υπό του Α. Πέτκωφ. Στην περιοχή βρισκόταν και σώμα 60 ανδρών.

Τον Απρίλιο του 1905 εγκαταστάθηκε στη λίμνη δύναμη υπό τον υπολοχαγό Μπουκουβάλα, τον οποίο διαδέχθηκε αργότερα ο Σταύρος Ρήγας.

Στις 20 Μαΐου 1905 εκτελούνται στη Σκύδρα τρία μέλη της ΕΜΕΟ. Από τα μέσα του 1906 αναπτύχθηκαν στη λίμνη 3 αντάρτικα σώματα. Τον Νοέμβριο και Δεκέμβριο ο Τέλλος Άγρας έπληξε δυτικά της λίμνης τις βουλγαρικές συμμορίες. Η αφέλεια του όμως τον οδήγησε στην σύλληψη από τους Βουλγάρους και τον μαρτυρικό του θάνατο.

Το 1907 σκληρές συγκρούσεις στο Βέρμιο, την Αλμωπία και τη Γευγέλη επέφεραν πλήγματα στις συμμορίες. Ωστόσο τα ελληνικά σώματα υπέστησαν σειρά από απώλειες, όπως στην μάχη της Λόσνιτσας. Η γενική όμως τάση ήταν υπέρ των Ελληνικών όπλων. Οι κυριότεροι αρχικομιτατζήδες είχαν φονευθεί και οι συμμορίες απόφευγαν τη μάχη. Περίπου 2.000 Έλληνες αντάρτες έδιναν αίσθηση ασφάλειας στους ελληνικούς πληθυσμούς.

Το 1908 τοποθετήθηκε επικεφαλής των αντάρτικων σωμάτων ο συνταγματάρχης Π. Δαγκλής, μετέπειτα αρχιστράτηγος. Στις 6 Φεβρουαρίου 1908 διεξάχθη σφοδρή μάχη στη Μπέσιτσα Μοριχόβου μεταξύ Ελλήνων και τουρκικού σώματος. Το τέλος της σύγκρουσης βρήκε 6 Έλληνες και 60 Τούρκους νεκρούς. Στις 26 Μαΐου 1908 εξοντώθηκαν 30 βουλγαρόφωνες στη Βυσινιά Καστοριάς και στο Μοναστήρι. Έλληνες οπλαρχηγοί διέλυσαν τη συμμορία του Τζόλεφ. Οι Έλληνες υπερίσχυσαν. Μέσα στο 1908 εκτελέστηκαν 500 βουλγαρίζοντες έναντι 72 Ελλήνων. Η κατάσταση είχε αντιστραφεί.

Με την επανάσταση των Νεότουρκων ο Μακεδονικός Αγώνας σταμάτησε. Οι ισχυρότατες μονά-

Ο Παύλος Μελάς την 21η Αυγούστου του 1904

δες του τουρκικού στρατού και οι διακηρύξεις "ανεκτικότητας" ανάγκασαν τόσο τα Ελληνικά όσο και τα βουλγαρικά σώματα να αυτοδιαλυθούν.

Τα Ελληνικά σώματα των Μακεδονομάχων κατόρθωσαν να κρατήσουν συμπαγείς τους ελληνικούς πληθυσμούς στη Μακεδονία. Απάντησαν στην πρόκληση με αίμα, χωρίς ψευτοανθρωπισμούς. Και για αυτό κάποιοι εξωνημένοι διεθνιστές μίλησαν για "Μυστικά του Βούρκου", ενώ χαρακτήρισαν τους ήρωες "εγκληματίες". Την ίδια ώρα το ανθελληνικό κράτος που ονομάζεται "Ελληνική" Δημοκρατία ανοίγει τις πόρτες στους απογόνους των κομιτατζήδων, του Πέτκωφ και του Μήτρου Βλάχου. Οι ήρωες του τότε δεν ανέχοντο "φιλίες" και πολυεθνικές χαβούζες τύπου Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Και γι' αυτό είναι μισητοί στους λακέδες τους συστήματος και τους σφουγγοκωλάρους του λαού των τοκογλύφων.

Για αυτό τον λόγο ακριβώς και αυτοί οι άνδρες είναι ΗΡΩΕΣ!

ΤΙΜΗ ΣΤΟΝ ΠΑΥΛΟ ΜΕΛΑ!

Γεώργιος Δροσίνης

Ο Γεώργιος Δροσίνης είναι ευρύτερα γνωστός ως ένας λιτός και ταπεινός ποιητής, ένας "σιγανόφωνος τραγουδιστής", ευκολονόητος, του οποίου τα ποιήματά χρησιμεύουν ίσως περισσότερο για να εισαγάγουν κάποιον άπειρο στην ποίηση, γι'αυτό άλλωστε δεν λείπουν και από τα σχολικά βιβλία. Αν οι παραπάνω κρίσεις δημιουργούν την εντύπωση ότι δεν ήταν άξιος και μεγάλος ποιητής είναι άδικο γι'αυτόν.

Όπως άδικο είναι να αποσιωπείται η πατριωτική του δράση και να παραγνωρίζεται ότι ήταν ένας (άλλος ένας για την ακρίβεια) δυναμικός πατριώτης ποιητής που υπηρέτησε με την ποίησή του την ιδέα της Πατρίδας- δεν ήταν μόνο ο ποιητής της πασίγνωστης Μυδαλιάς αλλά και ο ποιητής του πολύ συγκινητικού "Χώμα Ελληνικό"

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1859. Η μοίρα τον έφερε κοντά με τον Κωστή Παλαμά με τον οποίο μπορεί να διέφεραν ως ιδιοσυγκρασίες είχαν όμως πολλά κοινά και κυρίως την ίδια αγάπη στην Πατρίδα. Άλλωστε όπως θα αναφέρουμε παρακάτω ανέπτυξαν κοινή πατριωτική δράση. Γεννήθηκαν την ίδια χρονιά, ανήκαν στη Νέα Αθηναϊκή Σχολή, κατάγονταν και οι δύο από το Μεσολόγγι. Μάλιστα ο παππούς του Δροσίνη είχε πολεμήσει στην πολιορκία του Μεσολογγίου και είχε σκοτωθεί κατά την Έξοδο.

Ο Δροσίνης παρακολούθησε μαθήματα Νομικής, Φιλοσοφίας και Ιστορίας της Τέχνης. Πέρα από την ποίηση ασχολήθηκε και με την πεζογραφία αλλά και διηύθυνε το περιοδικό Εστία το οποίο μετεξε-λίχθηκε στην σημερινή εφημερίδα. Ακόμη ίδρυσε

και διηύθυνε το περιοδικό Εθνική Αγωγή και Μελέτη. Τιμήθηκε με το Αριστείο Γραμμάτων και Τεχνών και έγινε Ακαδημαϊκός.

Η ποίησή του είναι όπως προαναφέρθηκε λιτή και ταπεινή αλλά όχι αδύναμη και ασθενική. Ήταν ο ποιητής που έψαλλε μ' έναν συχνά ανάλαφρο τρόπο την ελληνική φύση, την ελληνική παράδοση, την λαϊκή αλλά και εθνική ψυχή, τους μύθους και τους θρύλους. Επηρεασμένος βαθύτατα από τον μεγάλο λαογράφο Νικόλαο Πολίτη καταπίστηκε να γνωρίσει την ελληνική φύση και μέσα από αυτήν την ελληνική ψυχή. Η διεργασία αυτή, συνεχής και επίμονη, στα χρόνια της ωριμότητάς του έγινε πιο εσωτερική- ο ποιητής στράφηκε μέσα του για να ανακαλύψει την αιώνια και αρχέγονη ελληνικότητά του, την σύνδεσή του μέσω του Αίματος με τη Γη και τους Προγόνους.

Λάτρεψε την δημοτική ποίηση αλλά και τους αρχαίους κλασσικούς. Βρήκε και στους δύο τα ίδια λόγια ειπωμένα ή γραμμένα με διαφορετικό τρόπο. Την ελληνική φύση δεν την προσέγγισε με το μάτι και το πνεύμα του φυσιολάτρη αλλά όσο και αν φαίνεται αντιφατικό σαν Μύστης και σαν Παιδί συγχρόνως. Μακριά από δήθεν αντικειμενικές παρατηρήσεις είδε πίσω από τα φαινόμενα την ίδια

εκείνη ανέγγιχτη από τους χρόνους ελληνική ψυχή
όπως εκδηλώνεται στους μύθους, τους θρύλους,
τα παραμύθια, τα τραγούδια. Ύμνησε την πολύ-
χρωμη μαγεία της Φύσης και δεν φοβήθηκε αλλά
γοητεύτηκε από την "σκοτεινή" της πλευρά.

**"Τη νύχτα βλέπει όλα τ'αθώρητα
που απόκρυβεν η πλάνα η μέρα
τη νύχτα ακούει όλα τ' ανάκουστα
στον ατρικύμιστο αέρα.**

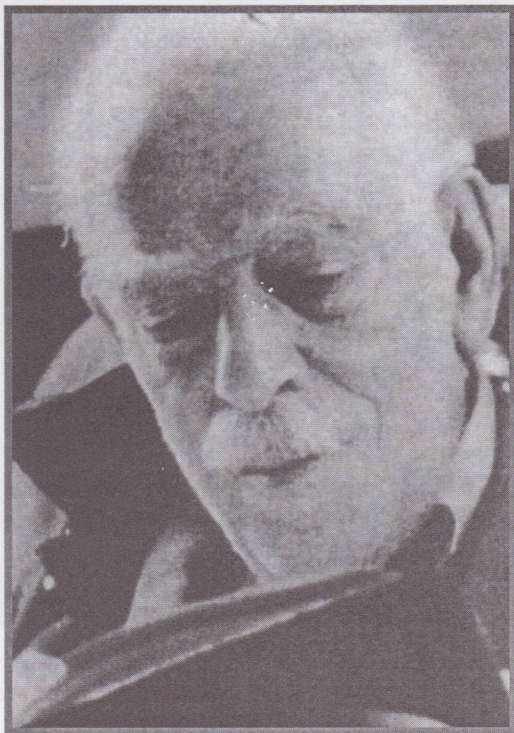
**Βλέπει των τάφων τα φαντάσματα
και τα λευκά στοιχειά των κάστρων
κι ακούει των δέντρων το μέγαλωμα
και το περπάτημα των άστρων"**
Είχε μεταφυσικά ερωτήματα ειδικά σχετικά με
την ζωή πέρα και μετά τον θάνατο.
"... Τι; Λοιπόν; Της ζωής μας το σύνορο
θα το δείχνει ένα ορθό κυπαρίσσι;
Κι απ' ο,τι είδαμε, ακούσαμε, αγγίξαμε
τάφου γη θα μας έχει χωρίσει;

**Μήπως είν' η αλήθεια στο θάνατο
κι η ζωή μήπως κρύβει την πλάνη;
Ο,τι λέμε πως ζει μήπως πέθανε
κι είν' αθάνατο ότι έχει πεθάνει;"**

Ερωτήματα που δεν "χρησιμεύουν" απλά και μόνο
ως ερωτήματα, ούτε τον οδηγούν σε βαθιές υπαρ-
ξιακές αγωνίες και φιλοσοφικές διεργασίες και
αναζητήσεις, όσο τον βοηθούν να αντιληφθεί
ακόμη περισσότερο την βαθιά ,ανεπηρέαστη από
χωροχρονικούς περιορισμούς σύνδεσή του με τις
ρίζες του, με την Φυλή του με τους Προγόνους -
αυτούς που στα δύσκολα χρόνια του Έθνους και
στην προσπάθειά του να ανασυνταχθεί και να επε-
κταθεί στα αρχικά του, στα φυσικά του σύνορα στέ-
κουν μπροστά και πολεμούν και οδηγούν..

**"Σαν ίσκιοι μεγαλόκορμοι
κ' απείραχτοι απ' τα χρόνια
σέρνετε εμάς τ'αγγόνια
στο δρόμο της τιμής
κ' όπου πολέμου κράξιμο
κ' όπου της μάχης κρότος
εσείς περνάτε πρώτοι
κι ακολουθούμε εμείς"**

Δεν ήταν καθόλου πομπώδης αλλά απλός.
Έδωσε στην ταπεινότητα μίαν άλλην έννοια, αυτήν

της δύναμης και αξιοπρέπειας.

**"Δεν θέλω του κισσού το πλάνο ψήλωμα
σε ξένα αναστηλώματα δεμένο
ας είμαι ένα καλάμι ένα χαμόδεντρο
μα όσο ανεβαίνω μόνος ν' ανεβαίνω"**

Αφουγκράστηκε την ελληνική ψυχή μέσα στην
ελληνική φύση και χωρίς μεγαλοστομίες, σαν ψιθύ-
ρισμα την μετέδωσε σε όλους εμάς μέσα από τα
ποιήματά του: " Θέλω να δίνω απ' τη φλόγα μου κι
ας είμαι ένα ταπεινό λυχνάρι"

Η αγάπη του για την Πατρίδα γίνεται μαγική.

ΧΩΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

**Τώρα που θα φύγω και θα πάω στα ξένα,
και θα ζούμε μήνες, χρόνους χωρισμένοι,
άφησε να πάρω κάτι από σένα,
γαλανή πατρίδα, πολυαγαπημένη**

**άφησε μαζί μου φυλαχτό να πάρω,
για την κάθε λύπη, κάθε τι κακό,
φυλαχτό απ' αρρώστια, φυλαχτό από Χάρο,
μόνον λίγο χρώμα, χρώμα ελληνικό!**

Χώμα δροσισμένο με νυχτιάς αγέρι,

Ο Γεώργιος Δροσίνης . μαζί με τον Κωστή Παλαμά με τον οποίο είχαν πολλά κοινά και κυρίως την ίδια αγάπη στην Πατρίδα.

*Χώμα βαφτισμένο με βροχή του Μάη,
Χώμα μυρισμένο απ' το καλοκαίρι,
Χώμα ευλογημένο, χώμα που γεννάει*

*μόνο με της Πούλιας την ουράνια χάρη,
μόνο με του ήλιου τα θερμά φιλιά,
το μοσχάτο κλίμα, το ξανθό σιτάρι,
τη χλωρή τη δάφνη, την πικρή ελιά!*

*Χώμα τιμημένο, πόχουν ανασκάψει
για να θεμελιώσουν έναν Παρθενώνα,
χώμα δοξασμένο, πόχουν ροδοβάψει
αίματα στο Σούλι και στο Μαραθώνα,*

*χώμα πόχει θάψει λείψαν' αγιασμένα
απ' το Μεσολόγγι κι από τα Ψαρά,
χώμα που θα φέρνη στον μικρόν εμένα
θάρρος ,περηφάνια, δόξα και χαρά!*

*Θε να σε κρεμάσω φυλαχτό στα στήθια
κι όταν η καρδιά μου φυλαχτό σε βάλη
από σε θα παίρνει δύναμη, βοήθεια,
μην την ξεπλανέσουν άλλα ξένα κάλλη*

*Η δική σου χάρη θα με δυναμώνει
κι όπου κι αν γυρίσω κι όπου κι αν σταθώ,
συ θε να μου δίνης μια λαχτάρα μόνη:*

πότε στην Ελλάδα πίσω θε ναρθώ!

*Κι αν το ριζικό μου- έρημο και μαύρο-
μου γραψε να φύγω και να μη γυρίσω,
το στερνό συχώριο εις εσένα θάβρω,
το στερνό φιλί μου θε να σου χαρίσω!
Έτσι, κι αν σε ξένα χώματα πεθάνω,
και το ξένο μνήμα θάναι πιο γλυκό
σα θαφτής μαζί μου, στην καρδιά μου επάνω,
Χώμα αγαπημένο, χώμα ελληνικό"*

Τα πάθη της πατρίδας τον εμπνέουν πάντα και η ποίηση του γίνεται πιο σοβαρή, λυπημένη, θρηνώδης ίσως

ΧΙΟΣ

....Ωραίο νησί!

*Αν δεν εφόρεσες δαφνόκλαδα σου φτάνει
για δόξα σου το ακάνθινο
του μαρτυρίου στεφάνι
τα γιασεμιά κοκκίνησαν
το χρόνο της σφαγής σου
πίνοντας αίμα για νερό στη ρημαγμένη γη σου*

*Τα χελιδόνια πέρασαν χωρίς να σταματήσουν
μην ξέροντας στο χαλασμό
πού τη φωλιά να χτίσουν.*

**κι ο ναύτης που ξετρέλαινες,
ξαναγυρνώντας πάλι,
δεν είδε ούτε μια Χιώτισσα
να πλένει στ' ακρογιάλι."**

Όμως η ελπίδα του για ανάσταση και αναγέννηση τόσο χαρακτηριστική και στον Παλαμά είναι διάχυτη παντού. Μπορεί να μην αναφέρεται πάντα άμεσα και ξεκάθαρα στην πατρίδα αλλά για κάθε τι που περιγράφει με αυτόν τον ανάλαφρο έστω τόνο πάντα υπάρχει η ελπίδα. Τα πάντα, τα πιο μικρά πράγματα τα πιο ασήμαντα φαινόμενα και γεγονότα της καθημερινότητας δηλώνουν την ελπίδα για μία Άνοιξη, για Αναγέννηση. Ας μην ξεχνάμε πως έζησε και αυτός την ήττα του 1897 αλλά και αργότερα από το 1912-1922 την ελπίδα για την αναβίωση της Μεγάλης Ελλάδας.

Στο σονέττο του Φθινόπωρο τελειώνει ελπιδοφόρα:

**"..Στης λυγαριάς τ' ολόξερο κλαδί
του φθινοπώρου φτωχικό παιδί
ο καλογιάννος πρόσχαρος προβάλλει,**

**με λόγια ταπεινά και σιγανά.
Μικρός προφήτης, φτερωτός μηνιά
Την άνοιξη που θα γυρίσει πάλι."**

Όπως αναφέρθηκε η μοίρα, η ζωή του ήταν παράλληλη με του Παλαμά παρά τις διαφορές στην ιδιοσυγκρασία και στον τρόπο που έγραφαν και βίωναν την ζωή. Ο θαυμασμός ήταν αμοιβαίος και είναι πολύ χαρακτηριστικό αλλά και συγκλονιστικό το ποίημα του "Απόκριση στον Παλαμά" που ήταν απάντηση σε μία αφιέρωση του τελευταίου προς αυτόν:

**"Στις αλπικές χιονοκορφές ανέβηκες
κ' εστάθηκα στις λιόφωτες ραχούλες
αρχόντισσες και ρήγισσες οι μούσες σου
κ' εμένα ψαροπούλες και βοσκούλες**

**Εσύ στης δάφνης τ' ακροκλώναρα άπλωσες
κ' εγώ σε κάθε χόρτο και βοτάνι
στεφάνι εσύ φόρεσες από δαφνόφυλλα
λίγο θυμάρι του βουνού με φτάνει"**

Υπήρχε όμως πέρα από όλα τα άλλα κάτι κοινό, η αγάπη στην Πατρίδα, η θρησκευτική πίστη και λατρεία της Ελλάδας, η ελπίδα, η βεβαιότητα πως το Γένος θα αναγεννηθεί. Ανέπτυξαν μαζί με

άλλους ποιητές έντονη εθνική - αν και κρυφή- δράση ως μέλη της Θρυλικής Εθνικής Εταιρείας. Μάλιστα ο πασίγνωστος πίνακας του Ροϊλού "Οι Ποιητές" λέγεται πως ουσιαστικά αναφέρεται σε μία συγκέντρωση ποιητών - μελών της Εθνικής Εταιρείας, σε μια "ποιητική συνωμοσία"!

Μετά το 1922 φάνηκε πως οι εθνικές προσδοκίες του Ποιητή διαψεύστηκαν. Σε αντίθεση με τους πολιτικούς, οι ποιητές αντιστάθηκαν και δεν έπαψαν να ελπίζουν, γι' αυτό εξάλλου η ποιήσή τους σήμερα υποτιμάται και αποσιωπούνται τα πατριωτικά ποιήματα και αποκρύπτεται η πατριωτική δράση τους.

Ίσως για τον Δροσίνη, τον ποιητή - λαογράφο, αυτόν που υποψιάστηκε τα μεγάλα μυστικά του Κόσμου και διέκρινε παντού την ελληνική ψυχή, είτε στα πρόσωπα των ανθρώπων, είτε στα τραγούδια είτε στη φύση γύρω του, αυτόν που ένωσε την παρουσία των Προγόνων- ίσως γι' αυτόν η πολυπόθητη ανάσταση δεν είναι ένα όνειρο που έσβησε. Αλλά νομοτελειακά δεν είναι παρά η αναπόφευκτη μοίρα της Πατρίδας. Ίσως η ψυχή του ποιητή πετώντας " με τ' ανοιχτά φτερά του ονείρου" "στους μυστικούς κόσμους του απείρου" να διέκρινε την επερχόμενη Άνοιξη, αυτήν που μοιραία διαδέχεται τον χειμώνα όπως το φως διαδέχεται το σκοτάδι.

**"Του Γενάρη ηλιοβασίλεμα
γαλανό, καθάριο λάμπει
στολισμένο με τα χρώματα
μιας μαγιάτικης αυγής**

**Πρώμη Άνοιξη γιορτάζουν
σ' άλλους κόσμους άλλοι κάμποι
τ' ουρανού τα ρόδα ανθίσανε
πριν ανθίσουνε της γης"**

Κι ίσως στο ποίημά του "το Βελανίδι" να απευθύνει στην πατρίδα τους στίχους

**..την δύναμη έχεις την αληθινή
κι όχι τη δύναμη
που ζη, παλεύει, χάνεται
Μα έχεις τη δύναμη
που γεννά κι ανασταίνει**

...

**Το φύσημα του θεού
κλεισμένο μέσα σου
μια νέα γενιά θα πλάση"**

ΟΙ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ολύμπια

προς τιμήν του Διός, ανά τετραετία, κατά το θέρος.

Ίσθμια

προς τιμήν του Ποσειδώνος, που ενίκησε τον Ήλιο, κατά την άνοιξη, κάθε πρώτο και τρίτο Ολυμπιακό έτος.

Νέμεα

προς τιμήν του Διός και των ηρώων Ηρακλέους και Οφέλτη, κατά το θέρος, κάθε δεύτερο και τέταρτο ολυμπιακό έτος.

Πύθια

προς τιμήν του Απόλλωνος στους Δελφούς, κατά το τέλος του θέρους, ανά τρίτο Ολυμπιακό έτος.

Ελευθέρια

προς τιμήν του Ελευθερίου Διός, της ελευθερίας που απέκτησαν οι Έλληνες μετά τη μάχη των Πλαταιών, στην ομώνυμη περιοχή, ανά πέμπτο έτος. Κατά τους ιστορικούς, υπήρχε μόνον η οπλιτοδρομία, ο δε Φιλόστρατος βεβαιώνει ότι για δεύτερη συνεχή φορά συμμετείχε κάποιος νικητής μόνον εάν εγγυόταν άλλος με την ίδια τη ζωή του πως θα ξανανικούσε.

Θερμοπύλια

προς τιμήν των ηρώων πεσόντων.

Αιτίες τελέσεων Αγώνων

Θρησκευτικές, ηρωολατρικές, επιτάφειες, εξουσίας-αρχής, γάμου, θεραπευτικές κατάλοιμων, πολιτικές, φιλοξενίας.

Ολυμπιάς

Η τετραετία που μεσολαβεί μεταξύ των ολυμπιακών αγώνων και όχι ως εσφαλμένα λέγεται ο ίδιος ο αγών.

Εκεχειρία

Και εκχειρία ή θέρμιον, θέρμα, θέσμα. Κατό τον Σουΐδα "άνεσις, αργία, συνθήκη, έκδοσις, ανοχή πολέμου, η προς ολίγον χρόνον ανοχή του πολέμου και ησυχία, παρά το έχειν τας χείρας, εκχειρία τις ούσαν ώσπερ τοις όπλοις συμπεφυκότες ουδέποτε της ασκήσεως λαμβάνουσιν εκχειριάν".

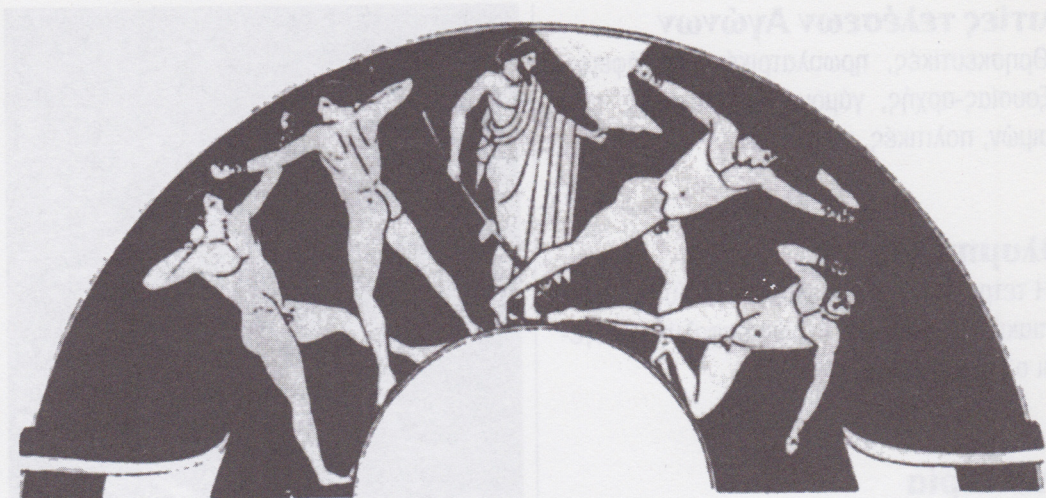
Γυμνότης Αθλητών

Κατά τον Θουκυδίδη εφηρμόσθη εν αρχή απ' τους Σπαρτιάτες. Ο Διονύσιος ο Αλικαρνασσεύς αναφέρει ως πρώτο γυμνό νικητή τον Άκανθο απ' τη Σπάρτη στους 15ους Ολυμπιακούς, ενώ ο Ισίδωρος τον Όρσιππο απ' τα Μέγαρα στους 14ους. Αναφέρεται δε και ο Αθηναίος άρχοντας Ιππομένης ως ο ιδρυτής του μέτρου της γυμνότητος για την αποφυγή τραυματισμού των αθλητών. Ο Ηρόδοτος πιστεύει πως η ντροπή για το γυμνό σώμα ήταν βαρβαρική νοοτροπία. Ολίγον τι η άποψις αυτή επηρέασε και τους εν Ιωνία και Αιγαίω πελάγω Έλληνες. Πουθενά πάντως δεν απεικονίζονται Μινωίτες ή Κυκλαδίτες αθλητές γυμνοί. Αντιθέτως, η εμφάνιση Μυκηναίων τέτοιων είναι πασίγνωστη στις αναπαραστάσεις ταφικών αγώνων, όσο και πολεμικών συρράξεων. Η γυμνότης, ίδιον των πατριαρχικών Ελλήνων μετεφέρθη απ' τον

πολεμιστή στον αθλητή. Αποτελεί πολεμικό σύμβολο κυριαρχίας όπως και η επίδειξη του φαλλού στα μαχόμενα αρσενικά ζώα. Οι Ερμαϊκές στήλες άλλωστε είχαν χαρακτήρα αποτρόπαιο του κακού, αλλά και το ίδιο ισχύος και εξουσίας. Στους προγόνους, τα χαρακτηριστικά της δυνάμεως στον ήρωα διαφοροποιούνται απ' τ' άλλα των Αρίων λαών: Γυμνότης και όχι ένδυση, γυμνασμένο σώμα και όχι ακατέργαστα δυνατό, κοντό μαλλί και όχι μακρύ, ακριβώς όπως εμφανίζεται ο Ηρακλής. Η γυμνότης απέκτησε σταδιακά λόγους υγείας όπως εκτίθεται το σώμα στις φυσικές συνθήκες, αισθητικό ύφος με την αποφυγή απόκρυψης της όποιας ατέλειας και φιλοσοφική

ερμηνεία με την αποκάθαρση κάθε περιττού και αρνητικού στοιχείου ειδικά στους κλασσικούς χρόνους. Η κλασσική τέχνη άλλωστε δεν αποτελεί παρά πραγματικά του καλαίσθητου γυμνού σώματος στο σημείο που το ενδεδυμένο αθλητικό σώμα να μη θεωρείται ελληνικό. Οι Ρωμαίοι επιδαψίλευσαν την θέση τούτη και κατήργησαν τη γυμνότητα εκ των υστέρων με τρόπο περιφρονητικό.

Δεν χωρεί αμφιβολία ότι η ηθικολογία αυτή των νεωτέρων χρόνων συνδυάστηκε και με την αποφυγή της παιδεραστίας ως ήταν εύλογο να σκεφθούν οι ξένοι που δεν συνέλαβαν την ουσία του γυμνού σώματος των αθλητών. Αντιθέτως αυτή ήταν απύσχα απ' τα γυμναστήρια (γυμνάσια-γυμνότης), ενώ πουθενά δεν υφίσταται ομοφυλοφιλική παράσταση στους χώρους άθλησης. Με νόμο του Σόλωνος απαγορευόταν να ανοίγουν οι παλαίστρες πριν την ανατολή ή μετά τη δύση του ηλίου. Επίσης ο Αισχίνης καταγράφει στον Τίμαρχο την απαγόρευση, με την ποινή του θανάτου, της εισόδου όλων των ενηλίκων εκτός των δασκάλων και των συγγενών. Ο Αιλιανός γράφει πως όποιος συλλαμβανόταν να φιλά κάποιο παιδί τιμωρείτο αυστηρότατα, ενώ ο Πλούταρχος αναφέρει τη Λακεδαιμόνια

θέση, κατά την οποία εάν κάποιος έκανε κάτι ανάλογο στη Σπάρτη τιμωρείτο με ατίμωση δια βίου.

Γυναίκες

Δεν επιτρέπετο η παράλληλη συμμετοχή γυναικών στους αγώνες με τους άνδρες ούτε όμως και η θέαση. Αγώνες γυναικείοι εγίνοντο στην Ολυμπία προς τιμήν της Ήρας. Η παραπάνω θέση δεν οφείλεται σε λόγους υποτιθέμενης, αφού στη Δήλο, στη Σπάρτη και αλλού οι γυναίκες μπορούσαν να παρακολουθούν τους ανδρικούς αγώνες.

Έχει τις ρίζες της στην προγενέστερη της αθλητικής, πολεμική ιδιότητα των Ηρώων καθώς στις πολεμικές τελετές απαγορευόταν η παρουσία των γυναικών, αφού πιστεύονταν πως το θήλυ αδρανή το άρρεν στο πεδίο των εχθροπραξιών απασχολώντας το. Αυτά τα αίτια ανιχνεύουμε στον αποκλεισμό των γυναικών απ' τον βωμό του Αγαμέμνωνος, και στην ονομασία "μισόγυνος" του Ηρακλέους στη Φωκίδα, κατ' εξοχήν ισχυρού ήρωος-προτύπου, απαγορευτικού επίσης και στις θυσίες του και στους βωμούς του. Εξάιρεση ιστορική που παρά ταύτα δεν τιμωρήθηκε γιατί αναγνωρίστηκε το μεγαλείο της, η περιφρημη

Καλλιπάτειρα, που παρευρέθη στους αγώνες του Ολυμπιονίκη πυγμάχου υιού γης Πεισιρόδου.

Το κύρος των Αγώνων

Ο Αθηναίος πενταθλητής Κάλιππος εξαγόρασε τον αντίπαλό του. Οι Αθηναίοι προκειμένου να πείσουν τους Ελλανοδίκες να μην τον τιμωρήσουν μέσω του ρήτορος Υπερίδου, φθάνουν στο σημείο ν' απειλήσουν με αποχώρηση. Οι Ηλείοι αρνούνται και με τη συνδρομή του εξοργισμένου Μαντείου των Δελφών αναγκάζουν τους Αθηναίους να υποκύψουν.

Το βραβείο

Όπως περιγράφεται ήταν ο κότινος, κλαδί αγριελιάς, που συνέστησε το Μαντείο στον Ίφυτο. Ο Σόλων έταξε 500 δραχμές στους Ολυμπιονίκες. Οι Σπαρτιάτες την ιερή τιμή να πολεμούν δίπλα απ' το βασιλιά τους. Αυτός ήταν και ο λόγος για τον οποίο Σπαρτιάτης παλαιστής αρνήθηκε την εξαγορά και ενίκησε για να κερδίσει την τιμή τούτη. Παράλληλα ο κοινωνικός κι εθνικός σεβασμός ως δεδομένα στοιχεία μαζί με τη δωρεάν σίτιση στο Πρυτανείο, τη "φυλλοβολία" (τους έρραιναν με λουλούδια οι συμπατριώτες) και τους έψαλλαν ύμνους. Στην αγορά της πόλης τους ετοποθετείτο ο ανδριάς τους και αρκετές φορές εθυσίαζαν προς τιμήν τους, μετά θάνατον. Στους άλλους αγώνες πλην Ολυμπίας, ήταν συχνή η απόδοση "θεμάτων" δηλ. προσφορών, όπως ασπίδων και αμφορέων με λάδι.

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

A) Ανεξαρτήτως σωματικής επιδόσεως και ισχύος, το σώμα του αθλητού έπρεπε να ήταν καλαίσθητο. Ικανοί παλαιστές για παράδειγμα με άσχημο και λιπώδες κορμί αποκλείονταν. B) Όφειλαν να παρευρίσκονται στην Ολυμπία ένα μήνα πριν τους αγώνες για να ελεγχθούν καθ' όλα και να καθοδηγηθούν.

Γ) Να μην ήταν ιερόσυλοι.

Δ) Να μην ήσαν "άτιμοι", δηλ. να μην έχουν

στερηθεί τα πολιτικά τους δικαιώματα για μαρρές πράξεις.

E) Να μην ήσαν "ριψάσπιδες", φυγόμαχοι και προδότες.

ΣΤ) Να μην ήσαν εγκληματίες.

Ζ) Να μην είχαν κατηγορηθεί "δίκην αστρατείας", ως δειλοί και αστράτευτοι.

Η) Ν' αποδέχονταν την "ομόνοια" ενάντια στους βαρβάρους. Θ) Να μην έδειχναν δειλία στον αγώνα.

Ι) Να μην ήσαν μέθυσοι, ακρατείς, λαίμαργοι και ασύδοτοι. ΙΑ) ΝΑ ΗΣΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΚΑΙ ΟΧΙ ΔΟΥΛΟΙ.

ΙΒ) ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΒΑΡΒΑΡΟΙ.

Ο Ηττημένος

Ειδικά ο βαριά ηττημένος εδέχετο τα πυρά των συμπολιτών του, τη χλεύη ίσως των θεατών και την ειρωνεία των σατυρικών ποιητών. Ακολουθεί για παράδειγμα ποίημα του Νικάρχου:

"Μαζί με άλλους πέντε ο Χάρμης έτρεχε δόλιχο στην Αρκαδία (Ολυμπία) και ήταν θαύμα μεν, αλλά όντως έβδομος τερμάτισε. Θα πεις βέβαια πως έφτασαν εφτά ενώ ήταν έξι. Ένας φίλος ήλθε ντυμένος με ιμάτιο λέγοντάς του "έχε θάρρος Χάρμε" Κι έβδομος λοιπόν φθάνει, ενώ αν είχε πέντε φίλους, ω Ζώιλε, θα 'φτανε δωδέκατος"

Λαμπρότεροι αγώνες

Οι 76οι του 476π.Χ. μετά τους νικηφόρους πολέμους.

Βοηθητικά μέσα

Σπουδαία γνώση της φυσικής αγωγής, της τεχνικής και χρήσης τεχνολογικών μέσων της εποχής (αλτήρες, εμπόδια, κήρυκες κ.α.). Κανένα διατροφικό ή ιατρικό βοήθημα.

ΓΥΜΝΑΣΤΕΣ

Εφήρμοζαν την "τετράδα" διαχωρίζοντας σε 4 ημέρες τα ποσά καταπόνησης των αθλητών. Συνεργάζονταν με τους παιδοτρίβες. Στους

ελληνιστικούς χρόνους κατηγορήθηκαν για εξειδίκευση της αγωγής και στους ρωμαϊκούς για διδασκαλία απόκτησης της νίκης, αδιαφορώντας για το μέσον και την αισθητική. Ετιμώντο κι αυτοί έχοντας σπουδαία θέση όπως αποδεικνύουν αδριάντες με την τοποθέτηση του ονόματός των πλάι σε κείνο των νικητών. Αναφέρετε περίπτωση γυμναστού που σκότωσε τον αθλητή του επειδή δεν ήταν καρτερικός.

Θάνατοι αθλητών

Ο Κρεύγας από την Επίδαυρο σε αγώνα πυγμαχίας στα Νέμεα και μετά από ισόπαλο αποτέλεσμα έδωσε κατόπιν συμφωνίας ελεύθερο κτύπημα στον Δαμόξενο από τις Συρακούσες, ο οποίος άντεξε και ανταπέδωσε κτυπώντας τον Κρεύγα στα πλευρά σκοτώνοντάς τον. Νικητής στεφανώθηκε ο νεκρός, διότι το κτύπημα του Δαμόξενου θεωρήθηκε πολλαπλό και παράνομο.

Ο Κλεομήδης απ' την Αστυπάλεια σκότωσε στην πυγμαχία τον Ίωκο από την Επίδαυρο, αλλά δεν στεφανώθηκε διότι τιμωρήθηκε και αυτός. Επιστρέφοντας στην Αστυπάλεια παράφρων γκρέμισε την κολώνα που στήριζε την οροφή ενός σχολείου και σκοτώθηκαν έτσι οι 6 μαθητές του. Κατέφυγε στο Ναό της Αθηνάς για να γλυτώσει το μένος των συμπολιτών του, αλλά έκτοτε εξηφανίσθη. Η Πυθία έκρινε πως έπρεπε να δοξαστεί ως ήρωας.

Ο Αγαθός Δαίμων ήδη Νεμεονίκης είχε ζητήσει από το Δία ή το στεφάνι της Ολυμπίας ή το θάνατο. Πέθανε πυγμαχώντας στο Στάδιο. Η επιγραφή που βρέθηκε τελειώνει ως εξής: "...Ηλικία 35. Αποχαιρετισμός".

Ο παλαιστής Τηλέμαχος από τα Φάρσαλα σκότωσε τον αντίπαλό του χωρίς να το θέλει. Βρέθηκε επιγραφή όπου καταγράφεται η λύπη του.

Συγκλονιστικότερη όμως όλων η περίπτωση του επί τρεις φορές Ολυμπιονίκη παγρατιαστού Αρραχίωνος από τη Φιγαλεία. Στον στερ-

νό του αγώνα ήταν έτοιμος να παραδοθεί για να γλυτώσει το πνιγηρό σφίξιμο του αντιπάλου του. Τότε του φώναξε ο Ερυξίας ο γυμναστής του: "Πόσο λαμπρή είναι η επιτάφια επιγραφή ότι στην Ολυμπία ποτέ δεν ηττήθηκες!" Λίγο πριν πνιγεί ο Αρραχίων έπιασε το δάκτυλο του αντιπάλου του και το 'σπασε αναγκάζοντάς τον να παραιτηθεί. Αμέσως μετά πέθανε και στεφανώθηκε νεκρός. Το άγαλμά του ήρωας βρέθηκε στις αρχές του αιώνα μας στην ορεινή Φιγαλεία απέναντι απ' το Ναό του Επικουρείου Απόλλωνος.

Ολυμπιονίκες Ιερείς και Μάντεις

Ο Μίλων, ιερεύς της Ήρας.

Ο Τισσαμένης ο Ηλείος, μετέπειτα Μάντης.

Ο πενταθλητής Ιερώνυμος της Άνδρου, μετέπειτα Μάντης των Ελλήνων κατά των Περσών στη μάχη των Πλαταιών.

Ο Επέραστος, ήδη Μάντης από την ιερή οικογένεια των Κλυτιδών, λαμβάνει μέρος στον οπλίτου δρόμου και νικά.

Διατροφή

Στην αρχή μικρές ποσότητες κρέατος και ψαριού, τυρί, λάδι, ψωμί, λαχανικά, σύκα, γάλα και ζυμαρικά. Αργότερα η διαίτα έδωσε βάρος στην κατανάλωση κρέατος και η ιατρική βοήθεια σημαντικά στην εξειδίκευση. (Ξεχωρίζει η ιατρική σχολή του Κρότωνος). Αυτή η επαγγελματική - τρόπον τινά - ζωή των αθλητών όμως με τον πολύωρο ύπνο, την επιλεκτική διατροφή και την διαρκή γύμναση απεμάκρινε στο τέλος τον αγωνιστή απ' την αυθόρμητη αγάπη της δοκιμασίας και απετέλεσε στόχο σφοδρής κριτικής απ' τον Σωκράτη, τον Αριστοτέλη, τον Ευριπίδη, τον Φιλόστρατο και τον Αθήναιο. Ο Πλάτων επίσης βάλλει κατά της "ιατρικής γυμναστικής" που αποτελεί επιστημονικό πρόγονο της σημερινής άθλησης και ομιλεί περί "γυμναστικής σοφιστείας".

Θαυμαστές επιδόσεις

Στο Μουσείο της Ολυμπίας εκτίθεται η πέτρα βάρους 144 κιλών που, όπως δηλώνει και η επιγραφή της, εσήκωσε ο Βύβων με το ένα χέρι πάνω απ' το κεφάλι του! Ακόμα και αν (σύμφωνα με τη γνώμη νεωτέρων) ο Βύβων χρησιμοποίησε τα δύο του χέρια και μετά κράτησε πάνω απ' το κεφάλι του την πέτρα με το ένα, το επίτευγμα είναι μοναδικό, αφού η πέτρα δεν έχει καν λαβή!

Ο Θεαγένης απ' τη Θάσο σε ηλικία εννέα χρονών μετέφερε στους ώμους του ένα χάλκινο άγαλμα. Όταν μεγάλωσε ασχολήθηκε με την πυγμαχία και το παγκράτιο και κατέκτησε 1.300 νίκες μέσα σε 22 χρόνια!

Ο Κλεόφαντος, υιός του Θεμιστοκλέους μπορούσε, ενώ ήταν όρθιος πάνω στο άλογό του, που κάλπαζε, να πετά το ακόντιό του και να πετυχαίνει το στόχο!

Ένα περίφημο άλογο, η Αύρα του ιππέως Φειδώλα απ' το Άργος, μετά την πτώση του αναβάτου της συνέχισε, έστριψε απ' τη νύσσα, και τερμάτισε πρώτο!

Ο Φειδιππίδης έτρεξε απ' την Αθήνα στη Σπάρτη για να ζητήσει βοήθεια πριν τη Μάχη του Μαραθώνα, περίπου 230χλμ. Όμως την ευχάριστη είδηση της νίκης μετέφερε τρέχοντας στην Αθήνα από τον Μαραθώνα όχι αυτός, αλλά ο Ευκλής ή Θέρσιππος.

Ο Ευχίδας έτρεξε από τις Πλαταιές στους Δελφούς και πάλι πίσω, περίπου 192χλμ. για ν' αναγγείλει τη νίκη και τερμάτισε νεκρός.

Σπουδαίοι αθλητές ταχύτητος-σταδίου ήσαν ο Λεωνίδας ο Ρόδιος, 4 φορές Ολυμπιονίκης και ο Κώος Φιλίνος, 5 φορές. Νικητές σταδίου, διαύλου και οπλίτου παράλληλα ήσαν ο Φάνας Πελληνεύς και ο Πολίτης ο Κεράμιος, ενώ ο Ερμογένης το κατόρθωσε σε μία Ολυμπιάδα, νίκησε 2 αγώνες την επομένη και πάλι τρεις τη μεθεπομένη.

Ο Αργεύς, αμέσως ύστερα απ' τη νίκη του στο δόλιχο, έτρεξε 140χλμ. για να φτάσει στο Άργος και ν' αναγγείλει την πρωτιά του.

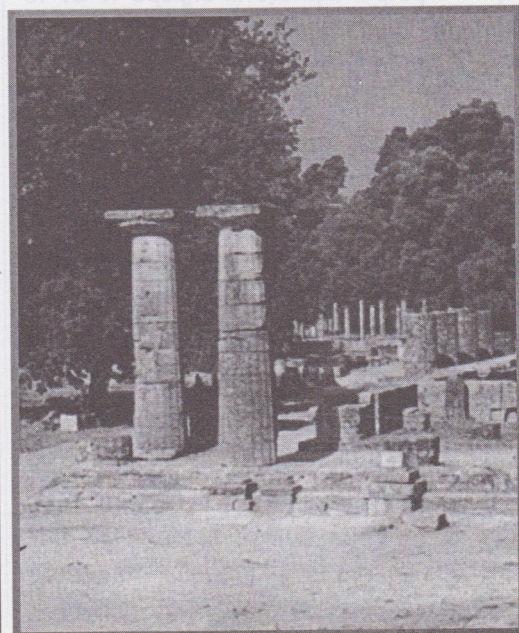
Δύο Ολυμπιακές νίκες στο δόλιχο επέτυχαν οι Εργοτέλης και Σωτάδης.

Ο Λεωνίδας ο Ρόδιος ενίκησε στην οπλιτοδρομία των Ολυμπίων επί 4 συνεχείς φορές!

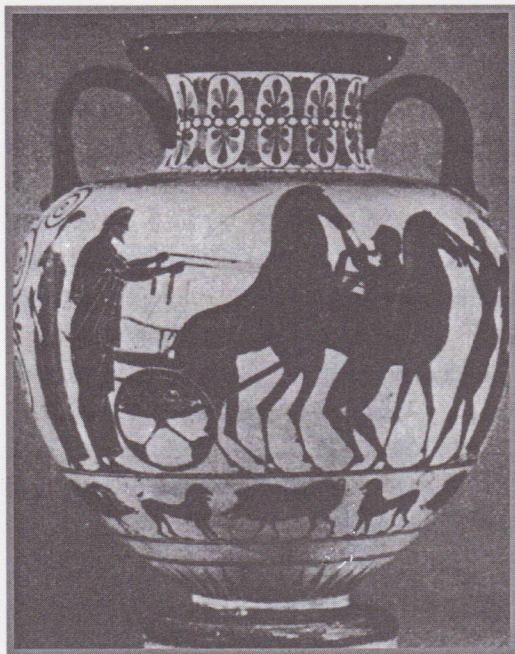
Περίφημος παλαιστής, τον οποίο οι Λακεδαιμόνες εδόξασαν ως θεό, με ίδρυση Ναού και θυσίες (υιό του Ποσειδώνος), υπήρξε ο Ιπποσθένης, 6 φορές Ολυμπιονίκης μέσα σε 30 όμως χρόνια! Τέσσερις φορές ενίκησε ο Χαίρων ο Πελληνεύς, ενώ για τον Ισίδωρο απ' την Αλεξάνδρεια γράφεται πως ουδέποτε έπεσε στο έδαφος.

Ενδοξότερη μαχητική οικογένεια ήταν σαφώς αυτή του Διαγόρα, ανδρός ύψους 2,20 μέτρων, με τον ίδιον πρωταθλητή πυγμάχο και γιουούς κι εγγόνια παγκρατιαστές και πυγμάχους επίσης Ολυμπιονίκες. Ατραυμάτιστοι πυγμάχοι υπήρξαν για χρόνια ο Μελαγκόμας απ' την Καρία και ο Κλεόξενος ο Αλεξανδρεύς. Ο Τίσανδρος ο Νάξιος απ' τη Σικελία, 4 φορές ολυμπιονίκης της πυγμής, για να γυμναστεί κολυμβούσε έξω από τ' ακρωτήρια του νησιού του.

Ο παγκρατιαστής Πολυδάμας ο Σκοτουσαιός, μεγάλος Ολυμπιονίκης, κατόρθωσε να νικήσει γυμνός τρεις από τους "αθάνατους" οπλίτες

του Δαρείου μαζί!

Ο Λεοντίσκος απ' την ιταλική Μεσσήνη ουδέποτε ηττήθηκε στο παγκράτιο. Επίσης "Ηρακλής" επωνομάζετο εκείνος που κατόρθωνε το πλέον δύσκολο, δηλ. παράλληλη νίκη στο παγκράτιο και την πάλη. Το επέτυχαν 7 αθλητές.

Για τον Φάυλλο γράφτηκε πως πήδησε στο άλμα 19 μέτρα. Εξετάζεται σήμερα το αν το άλμα ήταν διακεκομμένο ή αν περιλαμβάνετο σ' αυτό και η φόρα του άλτη...

Μίλων ο Διοτίμου Κροτωνιάτης

Παλαιστής, 6 φορές Ολυμπιονίκης, 7 Πυθιονίκης, 9 Νεμεονίκης και 10 Ισθμιονίκης, ο πλέον γνωστός αθλητής της ιστορίας του ελληνικού αθλητισμού, ήταν δημοφιλής ακόμα και στην Περσία. Λέγεται πως το άγαλμα που στήθηκε στην Ολυμπία προς τιμήν του, το έφερε μόνος στους ώμους του. Μπορούσε να κρατά ένα ρόδι στη χούφτα του δίχως να μπορεί άλλος να την ανοίξει. Αλλά κανείς δεν μπορούσε πάλι να τον μετακινήσει όταν αυτός γελώντας καθόταν πάνω σ' έναν λαδωμένο

δίσκο. Έδενε γύρω από το μέτωπό του μια χορδή σαν ταινία κι αφού εισέπνεε και σφιγγόταν σε πλήρη αιμάτωση η χορδή κοβόταν με μιας. Η συνήθης διατροφή του αντιστοιχούσε σε γεύμα 9 κιλών κρέατος και άλλων τόσων άρτου και οίνου. Σε σύρραξη με τους Σιβαρίτες οι Κροτωνιάτες υπερίσχυσαν γιατί οι πρώτοι στη θέα του ροπαλοφόρου Μίλωνος κατατρόμαξαν νομίζοντας πως αντίκρυσαν τον Ηρακλή. Ένας Ηρακλής κι αυτός, αφού εισήλθε στο Στάδιο μ' ένα δαμάλι 4 χρόνων στους ώμους του, που εκ των υστέρων κατεβρόχθισε.

Κάποτε σε συμπόσιο των Πυθαγορείων έγινε σεισμός. Ο Μίλων συγκράτησε τη στέγη και αφού σώθηκαν οι παρευρισκόμενοι, πετάχτηκε έξω προτού σκοτωθεί απ' την ολοσχερή κατεδάφιση. Σε μεγάλη ηλικία διεκδίκησε την 7η Ολυμπιακή του νίκη από το νεαρό συμπατριώτη του Τιμασίθεο. Ο νέος δίχως να κατορθώσει να καταβάλει τον Μίλωνα, πέτυχε να τον κουράσει και να τον οδηγήσει στην εγκατάλειψη. Η στιγμή ήταν μοναδική. Ο Τιμασίθεος σήκωσε τον ηττημένο ήρωα και μαζί με τους εξαλλους θεατές τον περιέφερε στο Στάδιο κάτω από τις ιαχές των ανωτέρων ανθρώπων της εποχής στον πλανήτη. Ο θάνατός του, όπως ο θάνατος κάθε ήρωα, ήταν τραγικός. Κάπου στον Κρότωνα έβαλε το χέρι του ανάμεσα στις σφήνες ενός δέντρου, αλλά οι σφήνες ξέφυγαν απ' τη σχισμή και τα χέρια του παγιδεύτηκαν. Η δύναμή του πια τον εκατέλειπε έως ότου οι λύκοι που τον βρήκαν εγκλωβισμένο τον κατεσπάραξαν.

Παράξενα περιστατικά

Ο Δεινόλοχος έτρεξε στην Ολυμπία παρακινημένος από κάποιο όνειρο της μητέρας του. Εν τέλει επρώτευσε.

Τη νίκη του υιού τους Ταυροσθένους στην πάλη της Ολυμπίας επληροφορήθησαν οι γονείς του στην Αίγινα απ' το φάντασμα του ίδιου του νικητού, όπως μαρτυρεί ο

Παυσανίας. Ο Οιβώτας απ' τη Δύμη, που νίκησε στο Στάδιο, δεν τιμήθηκε απ' την πόλη του και καταράστηκε τους πατριώτες του να μην γνωρίσουν πλέον ολυμπιονίκη. Πράγματι για 296 χρόνια οι Αχαιοί ηττώντο διαρκώς έως ότου με την συμβουλή της Πυθίας ανεγνώρισαν το σφάλμα τους κι ανέγειραν αδριάντα στον πρόγονό τους.

Στη Θάσο, κάποιος εχθρός του πολύ θεαγένους μαστίγωνε από φθόνο τον αδριάντα του κάθε βράδυ. Μια φορά όμως ο αδριάνς μετακινήθη και κατεπλάκωσε τον άνδρα σκοτώνοντάς τον. Οι Θάσιοι ύστερα πό παράκληση των συγγενών του νεκρού έρριξαν το άγαλμα στην θάλασσα ώστε οι θεοί να θυμώσουν και να σπείρουν τη χώρα με πείνα και ασθένειες. Όταν η Πυθία συνεβούλευσε να φέρουν πίσω τους εξορίστους, οι κάτοικοι δεν είδαν αποτέλεσμα στην εφαρμογή της προτροπής, παρά αργότερα, όταν αντελήφθησαν πως έπρεπε να επαναφέρουν τον αδριάντα και ν' αποδώσουν τις πρέπεισες τιμές και θυσίες.

Ο ασθενής Ερμόδικος, αφού κοιμήθηκε στο Ναό του Ασκληπειού στην Επίδαυρο, μπόρεσε να μετακινήσει βράχο 335 κιλών! Το ίδιο συνήλθε και ο ασθενής Αγέστρατος, που εν

συνεχεία ενίκησε παγκράτια νίκη στα Νέμεα χάρι στις παγκράτιες συμβουλές του θεού σ' όνειρό του. Στη στρόφη του Ιπποδρομίου της Ολυμπίας, υπήρχε ο βωμός του "Ταράξιππου", του Ποσειδώνος, που ταράζει τους ίππους. Όταν τ' άλογα περνούσαν από κοντά, συχνά τα κυρίευε πανικός και τα δυστυχήματα ήταν πολλά. Τα ίδια αποτελέσματα επέφερε και το φάντασμα του Γλαύκου στα Ίσθμια, ο οποίος σκοτώθηκε από άλογα. "Ιππικά ναυάγια" όμως συνέβαιναν και στα Νέμεα, αφού τα άλογα εδώ τρώμαζαν από τις μεγάλες κόκκινες πέτρες που έμοιαζαν με φωτιά.

Ελλανοδικές

Οι Ηλείοι κριτές των Αγώνων, που απ' τους περσικούς πολέμους και μετά ο αριθμός τους κυμάνθηκε από 8 έως 12 ώστε να εκπροσωπούν τις αντίστοιχες φυλές της Ήλιδας, φορούσαν βασιλικές πορφύρες και στεφάνια στην κεφαλή όντας απόλυτοι άρχοντες της διαδικασίας, προγυμναστές των υποψηφίων και ελεγκτές της κατηγοριοποίησής των. Επληροφορούντο τις διατάξεις από τους νομοφύλακες και είχαν για βοηθούς τους τους αλύτες, τους ραβδούχους και τους μαστιγοφόρους.

ΠΛΑΤΩΝ

Ο Πλάτων γεννήθηκε στην Αθήνα, κατά πάσα πιθανότητα το 427π.Χ. Η οικογένειά του ήταν ευγενής και οι πρόγονοί του, τόσο από την πατρική πλευρά όσο και από την μητρική, ήταν επιφανείς. Του έδωσαν τη φυσική και πνευματική αγωγή των νέων της εποχής του. Φαίνεται ότι ακολούθησε μαθήματα του Κρατύλου, μαθητού του Ηράκλειτου.

Το 407π.Χ. συνέβη το σπουδαιότερο γεγονός της ζωής του, η συνάντησή του με τον Σωκράτη. Τότε ο δάσκαλος ήταν 63 χρονών και ο μαθητής 20. Επί 8 χρόνια, παρακολούθησε την διδασκαλία του Σωκράτη. Λίγο μετά την πτώση των Τριάκοντα τυράννων, κατηγορήθηκε από τρεις συκοφάντες ότι διέφθειρε τους νέους και ότι δεν πίστευε στους θεούς της πόλης. Καταδικάζεται σε θάνατο, αρνείται να δραπετεύσει και πίνει το κώνειο το 399π.Χ.

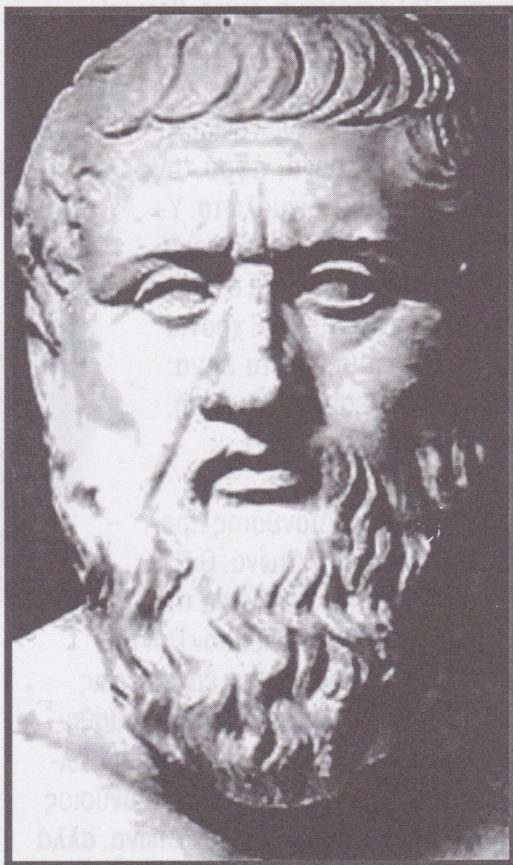
Ο Πλάτων δεν παρευρίσκεται στις τελευταίες στιγμές του δασκάλου του, που μας τις περιγράφει στον Φαίδωνα. Αυτή όμως την σκανδαλώδη αδικία την θεώρησε σαν το πιο χαρακτηριστικό τύπο αδικοπραγίας, που κάθε φιλόσοφος θα έπρεπε να εμποδίσει την επανάληψή της. Επειδή, σαν μαθητής του φιλοσόφου, κινδύνευε να έχει ενοχλήσεις, φεύγει με μερικούς φίλους στα Μέγαρα, όπου τους υποδέχεται μία περίφημη Σχολή και όπου συναντούν και τον Ευκλείδη τον Μεγαρέα. Η διάρκεια της διαμονής του σ' αυτή την γειτονική στην Αθήνα πόλη δεν είναι ακριβώς γνωστή, αλλά πιθανώτατα θα διήρκεσε τρία χρόνια. Από εκεί ο Πλάτων φεύγει για την Αφρική, μένει στην Αίγυπτο, ύστερα πηγαίνει στη Κυρηναϊκή, όπου συναντά τον Αρίστιππο τον Κυρηναίο και τον μαθηματικό Θεόδωρο. Σχετικά με την συνέχεια των ταξιδιών του, οι βιογράφοι δίνουν διαφορετικές πληροφορίες. Άλλοι νομίζουν ότι επέστρεψε κατ' ευθείαν στην Αθήνα, άλλοι ότι πήγε στη Νότιο Ιταλία για να συναντήσει τους Πυθαγόρειους και μάλιστα τον Αρχύτα τον Ταραντίνο. Είναι πιθανό, σ' αυτή την εποχή της ζωής του, ο Πλάτων να έγραφε τα έργα: Ιππία Ελάσσονα, Αλκιβιάδη, Απολογία, Ευθύφρονα, Κρίτωνα, Ιππία Μείζονα, Χαρμίδη, Λάχη, Λύσι, Πρωταγόρα, Γοργία και Μένωνα.

Γύρω στα 388, ο Πλάτων εγκαταλείπει την Ιταλία (ή Αθήνα,

σύμφωνα με την άλλη εκδοχή) και έρχεται στη Σικελία. Εκεί, στις Συρακούσες, ήταν τύραννος ο Διονύσιος ο Πρεσβύτερος, Έλληνας από απλή οικογένεια, που, αφού κατατρόπωσε τους Καρχηδόνιους, έγινε απόλυτος άρχοντας της Σικελίας. Η Αυλή του ήταν πολυτελέστατη και οι ακολουσίες του πολυάριθμες. Αλλά ο Διονύσιος έγινε διάσημος. Ο Πλάτων γίνεται στενός φίλος του γυναικάδελφου του Διονυσίου, του Δίωνα, που είναι μανιώδης λάτρης της φιλοσοφίας και θαυμαστής των Σωκρατικών φιλοσόφων (φαίνεται ότι τότε, σύμφωνα με μία παράδοση, ο Πλάτων έλαβε γνώση των αποκρύφων βιβλίων της θεωρίας του Πυθαγόρα, που είχαν κυκλοφορήσει από τον Φιλόλαο).

Τι έγινε, όμως, τότε στην πραγματικότητα; Μήπως ο Πλάτων κατηγορήσε τα έκλυτα ήθη της Αυλής; Ή γεννήθηκαν υποψίες στον Διονύσιο για τον νέο Αθηναίο, φίλο του γυναικάδελφού του; Τίποτε δεν ξαίρομε με ακρίβεια, ένα όμως είναι το γεγονός ότι ο Διονύσιος επιβίβασε τον Πλάτωνα σε ένα σπαρτιατικό πλοίο, που αναγκάστηκε (από την τρικυμία ή από σχέδιο του Διονυσίου) να σταματήσει στην Αίγινα, που εκείνη την εποχή ήταν σε εμπόλεμο κατάσταση με τους Αθηναίους. Ο Πλάτων πουλήθηκε για δούλος. Ευτυχώς, τον αναγνώρισε ο Αννίκερις, που τον είχε άλλοτε συναντήσει στην Κυρήνη, και τον εξαγόρασε και τον απελευθέρωσε. Έτσι, ο Πλάτων, το 387π.Χ., παίρνει την άδεια να γυρίσει πίσω στην Αθήνα. Αγοράζει ένα Γυμνάσιο με κήπο στο βορειοδυτικό μέρος της πόλης και ιδρύει εκεί μια Σχολή: Την Ακαδημία. Πρόκειται για την πρώτη Φιλοσοφική Σχολή οργανωμένη σαν Πανεπιστήμιο με καταστατικό, κανονισμούς, κατοικίες φοιτητών, αίθουσες παραδόσεων, μουσείο, βιβλιοθήκη κλπ. Από όλα τα μέρη της Ελλάδας και από τον μεσο-

γειακό κόσμο έρχονται να παρακολουθήσουν τα μαθήματα του Πλάτωνα. Τότε, ασφαλώς, ο Πλάτων γράφει τα έργα: Φαίδωνα, Συμπόσιο, Φαίδρο, Ίωνα, Μενέξενο, Ευθύδημο, Κρατύλο και αρχίζει την Πολιτεία.

Το 367π.Χ., πεθαίνει ο Διονύσιος ο Πρεσβύτερος και ανεβαίνει στον θρόνο ο Διονύσιος ο Δεύτερος, ο Νεώτερος, που ήταν μόλις 30 χρονών και δεν είχε ιδέα από πολιτική. Ο Δίων προσκαλεί και πάλι τον Πλάτωνα και του παρουσιάζει τις δυνατότητες να πραγματοποιήσει πολιτικές μεταβολές και να εφαρμόσει τις αγαπητές του ιδέες. Ο Πλάτων, αφού ανάθεσε την διεύθυνση της Ακαδημίας στον Εύδοξο, σπεύδει στην πρόσκληση.

Ο Διονύσιος τον υποδέχεται πολύ καλά και μάλιστα φέρεται σαν ένας πειθαρχικός μα-

θητής. Πολύ σύντομα, όμως, θεωρεί τον Πλάτωνα και τον Δίωνα σαν πιθανούς ανταγωνιστές του και εξορίζει πρώτα τον Δίωνα και κατόπιν τον Πλάτωνα, αφού τον κράτησε για λίγο αιχμάλωτο. Υπόσχεται ότι θα φέρη σύντομα πίσω και τους δύο. Τότε ο Πλάτων μένει στην Αθήνα 6 χρόνια και γράφει πιθανόν τα έργα: Παρμενίδη, Θεαίητο, Σοφιστή, Πολιτικό και Φίληβο.

Το 361π.Χ., ο Διονύσιος προσκαλεί πάλι τον Πλάτωνα. Ο Πλάτων αναθέτει την διεύθυνση της Ακαδημίας στον Ηρακλείδη τον Πόντιο και με μερικούς φίλους του έρχεται στις Συρακούσες. Ίσως τότε να υπερασπίστηκε ο Πλάτων τον Δίωνα στον Διονύσιο, αλλά δεν κατώρθωσε τίποτε και ο Διονύσιος όχι μόνον δεν ξανάφερε τον Δίωνα, αλλά και του δήμευσε την περιουσία και υποχρέωσε την γυναίκα του να πανδρευθή τον Διοικητή των Συρακουσών. Στον Πλάτωνα δεν έδιναν άδεια να φύγη, αλλά ο Αρχύτας κατώρθωσε να τον ελευθερώση και να τον στείλη στην Αθήνα.

Ο Δίων, εξ άλλου, κατάφερε να οργανώση ένα σώμα στρατού και με μερικούς φίλους του Πλάτωνα κατέλαβε τις Συρακούσες αιφνιδιαστικά και ίδρυσε δικτατορία που διήρκεσε 3 χρόνια και τέλειωσε με τη δολοφονία του Δίωνα από τον φίλο του, τον Πλατωνικό Κάλλιππο.

Ο Πλάτων έμεινε στην Αθήνα, όπου και πέθανε το 347π.Χ. Σ' αυτή την τελευταία περίοδο της ζωής του, διηύθυνε την Ακαδημία και έγραψε τα έργα: Τιμαίο, Κριτία και τους Νόμους, που έμειναν ατέλειωτοι.

Πλάτων και Δημοκρατία

"Η ισότης είναι δικαία, αλλά μόνο μεταξύ ίσων" γράφει στα πολιτικά ο Αριστοτέλης ο πλέον επιφανής μαθητής του Πλάτωνος. Του Πλάτωνος, του οποίου ολόκληρη η πολιτική σκέψη όπως διατυπώθηκε στην "Πολιτεία", αλλά και στους "Νόμους" κυριαρχείται από την αντίληψη ότι η κατάχρηση της ελευθερίας είναι η καταστροφή της πολιτείας. Είναι χαρακτηριστικό αυτό που γράφει ο Γουίλ Ντυράντ στην Παγκόσμιο Ιστορία του Πολιτισμού. Ότι ο Πλάτων σχεδόν ολοκληρωτικά μέσα από το έργο του προκατέλαβε την οργάνωση του συγχρόνου φασιστικού κράτους. Η δημοκρατία για τον Πλάτωνα αποτελεί το απόλυτο κακό μιας πολιτείας. Όλα αυτά φαίνονται πολύ έντονα και καθορίζονται με σαφήνεια στο βιβλίο Η' της Πολιτείας, όπου μεταξύ άλλων αναφέρει:

"Η γαρ άγαν ελευθερία έοικεν ουκ εις άλλο τι ή εις άγαν δουλειαν μεταβάλλειν και ιδιώτη και πόλει.

Εικός, γαρ.

Εικότως τοίνυν, είπον, ουκ εξ άλλης πολιτείας τυραννίς καθίσταται ή εκ δημοκρατίας, εξ οίμαι της ακροτάτης ελευθερίας δουλεία πλείστη τε και αγριώτατη".

"Γιατί η χωρίς μέτρο ελευθερία δεν οδηγεί καθώς φαίνεται σε καμιά άλλη μεταβολή παρά στην χωρίς μέτρο δουλεία και για τον πολίτη και για την πόλη.

Διότι αυτό είναι φυσικό.

Φυσικό είναι λοιπόν, είπα, και η τυραννία να μη δημιουργείται από κάποιο άλλο πολίτευμα, παρά από την δημοκρατία, όπου από την ακραία ελευθερία πιεστώω έχει την προέλευσή της και η μεγίστη και ακόμα αγριώτατη δουλεία".

Αξίζει εδώ τον κόπο να δούμε ένα σχόλιο πάνω στο βαθύτατα αντιδημοκρατικό κείμενο του Πλάτωνος ενός συγχρόνου φιλόλογου, ο οποίος προσπαθεί να δικαιολογήσει τον Πλάτωνα και να τον συμβιβάσει με την πολιτική αντίληψη του καιρού μας, που θεωρεί την δημοκρατία σαν το απόλυτο καλό. Γράφει λοιπόν: **"Η Δημοκρατία (εννοεί την Αρχαία Δημοκρατία), αρκετά διαφορετική από τον τρόπο που την εννοούμε σήμερα, αποτελεί εδώ ανομοιογενές σύνολο που αθροίζει ετερόκλητα και ασύνδετα μεταξύ τους πολιτειακά στοιχεία. Αυτό το χαρακτηριστικό αρκεί για να την απομακρύνει από το ιδεώδες πρότυπο του Πλάτωνα, ο οποίος ως κύρια αρετή του πολιτεύματος θεωρούσε την ενιαία και αδιάσπαστη φυσιογνωμία".**

Δηλαδή μας λέγει ο σύγχρονος σχολιαστής, που ανήκει στην φιλολογική ομάδα του Κάκτου, ότι η Αρχαία Δημοκρατία ήταν ένα άθροισμα από ετερόκλητα και ασύνδετα μεταξύ τους πολιτειακά στοιχεία και ότι γι' αυτό ο Πλάτων ήταν κατά της Δημοκρατίας. Αυτό είναι πέρα για πέρα εξωφρενικό, γιατί εάν ήταν μία φορά όχι ομοιογενής η Αρχαία Δημοκρατία, η σύγχρονη δημοκρατία είναι εκατό. Δυσάρεστο, λοιπόν, για πολλούς, αλλά ο Πλάτων είτε τους αρέσει, είτε δεν τους αρέσει υπήρξε και αυτός ένας αντιδραστικός "φασίστας". Ένας ξεκάθαρος χωρίς αμφιβολία αντιδημοκράτης.

ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΗ ΛΙΤΟΤΗΤΑ Η ΔΩΡΙΚΗ ΣΤΑΣΗ ΖΩΗΣ

**"Γύρισέ το το πνεύμα αυτό
απ' την πρώτη του πηγή,
κι αν μπορείς να το πιάσεις,
γκρέμισέ το στο δρόμο σου..."**

Προστάζει ο Κύριος
τον Μεφιστοφελή κι αυτός
αμέσως εκτελεί τις διαταγές του:

**"...Αερένια θρέμματα λαμπρά μου
τον έχετε τώρα νανουρίσει!**

**Με οράματα γλυκά
ας τον τριγυρίστε,
Στης απάτης το πέλαο
ας τον βυθίστε!"**

Ο Φάουστ αφήνεται πανευτυχής:
**"...Στην άβυσσο βαθιά της ηδονής
τα φλογισμένα ας
σβήσουμε τα πάθη..."**

Κι ο Μεφιστοφελής θριαμβολογεί:

**"Νου κι επιστήμη καταφρόνα
τώρα, τα πιο υψηλά και δυνατά
του ανθρώπου δώρα!**

Στην άσωτη ζωή εγώ θα τον σύρω,

**Στην τιποτένια
και στην πιο ρηχή..."**

Οι Έλληνες ως νέοι Φάουστ, προσφέρουν την ψυχή και πνεύμα στις προκλήσεις των υλιστικών αξιών, του ωφελιμισμού και τον ηδονισμού. Η διαφήμιση, αυτή η παγκόσμια δύναμη δημιουργίας επίπλαστων αναγκών, ως σύγχρονος Μεφιστοφελής, υπηρετεί τις νέες αξίες μας. Αυτή η μόδα του καταναλωτισμού δεν είναι θα λέγαμε ακριβολογώντας συρμός αλλά αρρώστια και μάλιστα του πνεύματος. Το βάνουσο ήθος του δυτικότροπου καταναλωτισμού υπονόμεισε και σχεδόν άλωσε το παραδοσιακό εγκρατές μας ήθος αυτή την εθνοσωστική λελογισμένη λιτότητά μας.

Το Ελληνικό τοπίο είναι λιτό. Ο Περικλής Γιαννόπουλος, στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, το παρατήρησε και το διηγήθηκε με έμφαση. Στην αρχαιότητα η λιτότητα αυτού του τοπίου υπήρξε εμπνεύστρια πνευματικών δημιουργημάτων "Οι χαμηλοί γυμνοί, ή ντυμένοι με αραιά βλάστηση λόφοι, τα συμμετρικά με την περιορισμένη έκταση του ορίζοντα αετωματικά βουνά, οι σχεδόν κλειστές θάλασσες λόγω των πυκνών νησιωτικών συμπλεγμάτων των πελάγων μας, η περιορισμένη ευφορία του εδάφους -όλα αυτά συγκροτούν την υλική αλλά και την ψυχική συνισταμένη του πνεύματος της λιτότητας".

Απαύγασμα του λιτού τοπίου ήταν και ο λιτός προφορικός και γραπτός λόγος των αρχαίων συγγραφέων μας αλλά κι η σημερινή ολιγόλογη αλλά με ουσία παράδοση του απλού λαού που ζει στην επαρχία και δεν απαρήχθηκε τις πάτριες συνήθει-

ες. Ο λιτός ιδιαίτερα προφορικός λόγος ονομάστηκε "λακωνίζειν" και εξομοιώθηκε με το εντίμως και περιεκτικώς "φιλοσοφείν".

Για την λιτότητα, την εγκράτεια ως κανόνα Ζωής ομίλησαν πρώτοι οι Έλληνες πατέρες μας των αρχαίων χρόνων. Ο Ιπποκράτης edίδασκε, ότι γαστήρ παχεία ου λεπτόν νόον τίκει και οι Πυθαγόρειοι απαιτούσαν φεύγειν σαρκών πλεονασμό, απαιτούσαν δε εγκράτεια και ολιγάρκεια, η οποία την μεν σώματι υγείαν τη δε ψυχή οξύτητα πορίζει. Ο Σωκράτης εξάλλου βλέποντας την αφθονία των αγαθών στην αγορά των Αθηνών, έλεγε: "Πόσο πλούσιος είμαι που δεν τα έχω ανάγκη". Αλλά και ο εκ των επτά σοφών του αρχαίου κόσμου, ο Βίας ο Πριηνεύς, ήταν τόσο λιτός και ολιγαρκής, ώστε εκαυχάτο, ότι όλο τον πλούτο του τον έφερε μαζί του.

Απόρροια δε αυτού του πνεύματος που το ονομάζουμε δωρικό ήταν η σπαρτιατική λιτότητα γνωστή σε όλους για την αυστηρότητά της.

Ο Πλούταρχος αποδίδει στον Λυκούργο μια σειρά μέτρων που καθιστούσε τον πλούτο τυφλό και άχρηστο: τον περιορισμό των περιττών τεχνών, την εισαγωγή των συσσιτίων, την απαγόρευση των υπερβολών στην οικιστική αρχιτεκτονική, την αυστηρότητα της αγωγής, τις μη δαπανηρές θυσίες και την απλότητα των ταφών.

Ο Ξενοφών ισχυρίζεται ότι η ισότητα στην διαβίωση και η ανεπιτήδευτη ενδυμασία απέτρεπε την πιθανότητα δαπανών για πολυτελή αντικείμενα.

Ο Αριστοτέλης, σχολιάζοντας το γεγονός ότι πολλοί περιέγραφαν τη Σπάρτη ως δημοκρατία, αναγνωρίζει ότι διέθετε ορισμένα δημοκρατικά (με την αρχαία ελληνική έννοια) χαρακτηριστικά, όπως την ομοιομορφία μεταξύ πλουσίων και φτωχών στην αγωγή, στα συσσίτια και την ενδυμασία - τομείς στους οποίους η κατοχή πλούτου δεν έδινε κανένα πλεονέκτημα.

Ο Θουκυδίδης, σχεδόν έναν αιώνα νωρίτερα, παρουσίασε μια εικόνα παρόμοια δηλώνοντας ότι **"Γενικά, αυτοί που είχαν σημαντικά αγαθά υιοθετούσαν έναν τρόπο ζωής που προσέγγιζε όσο το δυνατόν τον τρόπο ζωής των πολλών"**.

Είναι αξιοσημείωτο ότι αφετηρία του Ξενοφώντα, όπως και του Κριτία, δεν είναι η ιδιοκτησία αυτή καθεαυτή, αλλά τα συσσίτια. Επιπλέον η αρχική

δήλωση σχετικά με τον σκοπό τους είναι καθαρά μη υλικού χαρακτήρα: "(Ο Λυκούργος) εξέθεσε τα γέυματα σε κοινή θέα, με την πεποίθηση ότι έτσι θα περιόριζε στο ελάχιστο τις παραβιάσεις των διαταγών". Φαίνεται λοιπόν ότι ο σκοπός για τον οποίο ένας Σπαρτιάτης έπρεπε να είναι μέλος συσσιτίου δεν ήταν κατά κύριο λόγο να αποκλείσει κανέναν που δεν ήταν δημοφιλής, αλλά να κάνει σίγουρο ότι κάθε Σπαρτιάτης θα έκανε την προσπάθεια να ζήσει με άλλους επί ίσοις όροις, και δεν θα ήταν ένας ερημίτης ή ένας ψευτο-αριστοκράτης.

Ένα άλλο ουσιώδες μέρος του συστήματος του Λυκούργου ήταν ότι οι Σπαρτιάτες δεν αφιέρωναν το χρόνο τους σε χρηματιστικές δραστηριότητες, αλλά σε στρατιωτικά καθήκοντα. Οι αγροτικές δουλειές και η παραγωγή αγαθών γίνονταν από τους είλωτες και τους περιοίκους και απαγορευόταν στους Σπαρτιάτες να ασχολούνται με αυτά.

Ο Ξενοφών ισχυρίζεται ότι η αποτελεσματικότητα της απαγόρευσης κάθε κερδοσκοπικής δραστηριότητας αποδεικνύεται ποικιλοτρόπως. Πρώτον, από την απουσία κινήτρων για συσσώρευση πλούτου: οι ίσες συνεισφορές στα συσσίτια και το ομοιόμορφο

βιοτικό επίπεδο εκμηδενίζουν την γοητεία του χρήματος ως μέσου πολυτελούς διαβίωσης. Ακόμα και οι χιτώνες δεν απαιτούν έξοδα, εφόσον ο καλλωπισμός βασίζεται στη φυσική κατάσταση, και η σωματική εργασία για χάρη των συνδαιτημόνων τιμάται περισσότερο από την χρηματική δαπάνη. Δεύτερον αποδεικνύεται από τους παράγοντες που απέτρεπαν την ανέντιμη απόκτηση: το χρήμα είναι ιδιαίτερα ογκώδες και δεν ευνοεί τη μυστική αποθήκευσή του. Επίσης, γίνονται έρευνες για παράνομη κατοχή χρυσού και αργύρου και επιβάλλονται πρόστιμα σε οποιονδήποτε αποκαλυφθεί ότι τα κατέχει. Γιατί θα προσπαθούσαν οι Σπαρτιάτες να αποκτήσουν χρήματα αν ο κόπος της κατοχής υπερέβαλλε την ευχαρίστηση της χρησιμοποίησής τους; Ο Λυκούργος "επέβαλλε την αντίληψη ότι είναι πιο τιμητικό να βοηθά κανείς τους συντρόφους του με σωματικούς κόπους παρά ξοδεύοντας χρήματα, επισημαίνοντας ότι το ένα είναι δώρο της ψυχής, ενώ το άλλο είναι δώρο του πλούτου".

Είναι γνωστοί και μερικοί άλλοι νόμοι που είναι σχετικοί με τη λιτότητα της σπαρτιατικής ζωής. Υπήρχε ένας για το χτίσιμο των σπιτιών: δεν επιτρεπόταν κανένα εργαλείο εκτός από ένας πέλεκυς για το φτιάξιμο της στέγης, και κανένα εργαλείο παρά μόνο ένα πριόνι για το φτιάξιμο των

θυρών. Ο σκοπός του νόμου αυτού ήταν να εξασφαλίσει την απλότητα των κατοικιών. Η διαφορά ανάμεσα στα σπίτια στη Σπάρτη και την υπόλοιπη Ελλάδα διευκρινίζεται από το ανέκδοτο του Πλουτάρχου ότι ο Βασιλιάς Λεωτυχίδης, σε μια επίσκεψή του στην Κόρινθο, κάρφωσε τα μάτια του στην τέχνη της οροφής και ρώτησε τον οικοδεσπότη του αν φύτευαν εκεί τετράγωνα δένδρα. Αλλά στο ίδιο χωρίο ο Πλούταρχος κάνει το σχόλιο ότι οι φθηνές κατοικίες δεν ενθαρρύνουν την αγορά ακριβών επίπλων.

Ο μετασχηματισμός της σπαρτιατικής κοινωνίας στην αρχαϊκή περίοδο κατέστησε αναγκαίο όλα τα νοικοκυριά πολιτών να διαθέτουν αρκετή γη για να συνεισφέρουν στα συσσίτια και να αποδεσμεύονται από την ανάγκη χειρωνακτικής εργασίας. Αρχικά ακόμα και τα φτωχότερα σπαρτιατικά νοικοκυριά θα πρέπει να κατείχαν κτήματα πολύ μεγαλύτερα από αυτά που κατείχαν φτωχοί πολίτες σε άλλες πόλεις, όπως αναφέρει στο βιβλίο του ο Hodkinson. Επιπλέον, όπως αναφέρει στη μελέτη του ο Finley, οι πλούσιοι Σπαρτιάτες δεν μπορούσαν να επιδίδονται ανεξέλεγκτα και σε σημαντικό βαθμό σε "πατρωνία της κοινότητας ή του κοινωνικού συνόλου". Η κλίμακα των έγγειων πόρων που έλεγχαν οι Σπαρτιάτες πολίτες εξασφάλιζε ότι το μεγαλύτερο μέρος της κοινότητας παρέμενε σε μεγάλο βαθμό απρόσβλητο από κρίσεις επιβίωσης, ακόμα και όταν τα φτωχότερα μέλη της αντιμετώπιζαν δυσκολίες.

Η διεξαγωγή των σπαρτιατικών εορτών εξαρτιόταν από την αφιλοκερδή συμμετοχή των πολιτών, όπως για παράδειγμα, στους αγώνες αγοριών στα Κάρνεια, στους ύμνους και τους χορούς κοριτσιών από οικογένειες πολιτών στα Υακίνθια, στις χορωδίες αντρών και αγοριών σε αυτές τις γιορτές, καθώς και στις Γυμνοπαιδίες. Οι Σπαρτιατικές γιορτές ήταν αρένες ανταγωνισμού, που περιστρεφόταν γύρω από τη προσωπική συμμετοχή ολόκληρης της κοινότητας και όχι γύρω από τις δαπάνες πλουσίων Σπαρτιατών.

Κατά τον Θουκυδίδη η γυμνότητα στη διάρκεια αθλητικών αγώνων ήταν μια σπαρτιατική καινοτομία. Κάποιοι Έλληνες θεωρούσαν ότι η γυμνότητα συνδεόταν ειδικά τόσο με τη Σπάρτη όσο και με την ισότητα στον τρόπο ζωής. Ο David υποστηρίζει

ότι εφόσον οι σπαρτιατικές τελετές είχαν προσαρμοστεί για να εξυπηρετούν πολιτικούς σκοπούς, αυτή η τελετουργική γυμνότητα "μπορούσε να τονίσει τις αρχές της απλότητας, της ομοιομορφίας και της ισότητας μεταξύ των ομοίων".

Ο κρατικός έλεγχος επί της τροφής και του ποτού συμβάδιζε με κανονισμούς οι οποίοι επέβαλαν μια βασική ομοιομορφία στην ενδυμασία και την εξάρτηση για όλους τους πολίτες. Ο Αριστοτέλης παραδέχεται ότι οι "πλούσιοι φορούν ενδύματα που θα μπορούσε να φορά οποιοσδήποτε φτωχός άνδρας". Ο Ξενοφών αναφέρει: "αλλά ούτε και για να αποκτούν φορέματα (ιμάτια) τους χρειαζόταν πλούτος: στολίδι τους δεν ήταν η πολυτέλεια της ενδυμασίας αλλά η ευεξία του σώματος".

Άλλο ένα στοιχείο της προσωπικής εμφάνισης των Σπαρτιατών ήταν η ομοιομορφία της κόμης. Όλα τα αγόρια-πολίτες είχαν κοντοκουρεμένα μαλλιά. Οι άντρες είχαν μακριά μαλλιά και γενειάδα. Ο Ηρόδοτος αναφέρει για αυτό το θέμα ότι ήταν αποτέλεσμα συλλογικής απόφασης. Επίσης, οι έφοροι, αναλαμβάνοντας τα καθήκοντά τους, διέταζαν όλους τους πολίτες "να ξυρίζουν τα μουστάκια τους και να τηρούν τους νόμους".

Ο Ξενοφών μας παρουσιάζει τον βασιλιά ως το πρότυπο της απέχθειας για τις υλικές όψεις του βίου: ήταν ένας άνθρωπος που απεχθανόταν την φυσική ηδονή, ντυνόταν απλά και ήταν ευχαριστημένος με ένα λιτό σπίτι, το πιο σκληρό κρεβάτι και οποιοδήποτε είδος φαγητού ή ποτού. Τοποθετούσε την ανδραγαθία πριν από τον πλούτο, αρνιόταν δώρα από ξένους και ποτέ δεν διέπραξε αδικία για χάρη των χρημάτων. Ακόμα και οι ευεργεσίες του αποτελούν τεκμήριο της αδιαφορίας του για το προσωπικό κέρδος.

Η τελική φάση μιας λιτής ζωής ήταν μια ανάλογη ταφή. Ο Πλούταρχος μας έχει δώσει τις πιο σημαντικές πληροφορίες για το θέμα αυτό. Οι πρώτες παρατηρήσεις είναι ότι στη Σπάρτη, αντίθετα με άλλες πόλεις, δεν υπήρχε απαγόρευση ταφής μέσα στην πόλη. Οι Σπαρτιάτες δεν θεωρούσαν ότι οι νεκροί προκαλούσαν μόλυνση, στην θρησκευτική της σημασία, στους ζωντανούς. Τα μόνα ζητήματα που καθορίζονταν με νόμο ήταν ο ενταφιασμός αντικειμένων μαζί με τον νεκρό, η επιγραφή του ονόματος στον τάφο και η διάρκεια του πέν-

θους. "(Ο Λυκούργος) δεν τους επέτρεπε να θάπτον οτιδήποτε με το σώμα, αλλά αφού το σκέπαζαν με κόκκινο μανδύα και φύλλα ελιάς το ενταφίαζαν. Όταν το έθαβαν, δεν επιτρεπόταν να επιγράφουν το όνομα του νεκρού, με εξαίρεση τον άνδρα που σκοτώθηκε στον πόλεμο και την γυναίκα που πέθανε στη γέννα. Και όρισε σύντομη περίοδο πένθους, ένδεκα μέρες τη δωδέκατη έπρεπε να θυσιάσουν στη Δήμητρα και να σταματήσουν το πένθος.

Στην Σπάρτη ο κόκκινος μανδύας ήταν η στολή του στρατιώτη και ο λόγος που τον έθαβαν τυλιγμένο σε αυτόν ήταν ασφαλώς γιατί δεν θεωρούσε άλλο του απόκτημα πιο μεγάλο από τη συμμετοχή του στον σπαρτιατικό στρατό.

Ένας κανονισμός που επιφυλάσσει την μεγαλύτερη τιμή για έναν άνδρα που πέθανε στον πόλεμο ή μια γυναίκα που πέθανε στη γέννα ταιριάζει απόλυτα με την σπαρτιατική αρχή ότι η σκοπός ενός άνδρα στη ζωή του είναι να είναι καλός στρατιώτης και μιας γυναίκας να είναι η μητέρα καλών στρατιωτών.

Εδώ και αρκετά χρόνια από τις στήλες αυτού του εντύπου γίνεται μια κατάθεση μιας διαφορετικής άποψης: η επαναξιολόγηση των κριτηρίων του βίου. Είναι περιττό να διευκρινίσουμε ότι από τις δύο εκδοχές "η λιτότητα στη ζωή" και "η λιτότητα ως τρόπος ζωής" η δεύτερη είναι ηθικά σημαντικότερη. Η λέξη "τρόπος" σημαίνει "τροπή" και εκφράζει κίνηση και ενέργεια. Εκφράζει όθεν και τη ζέση της ζωής. Το ά-τρεπτον είναι και α-κίνητον και τούτο ά-σχετον. Γιατί βέβαια με την κίνηση η σχέση. Αλλά το ά-σχετον είναι και α-κοινωνήτον, μια περιοριστική και καταθλιπτική απουσία της κοινωνίας. Τρόπος ζωής λοιπόν η λιτότητα.

Η λιτότητα, τέλος, είναι μια "στάση ζωής". Συνιστά την αντί-σταση στην απολυτοποίηση του ευδαιμονισμού -μια επιστροφή στην αρχική ενότητα και αρμονικότητα της ύπαρξης. Κατά βάθος είναι μια αναζήτηση της καθαρότητας και της ακεραιότητας του ανθρώπινου προσώπου.

Οι καιροί δεν μας περιμένουν. Το τραγούδι των εξ "εσπέρας" σειρήνων του πληθωρισμού σώματος και πνεύματος, ας το κατασκεπάσει το δωρικόν άσμα του λιπού μέτρου της ζωής.

Η "ΙΕΡΗ ΑΓΕΛΑΔΑ" ΤΗΣ ΨΕΥΔΟ-ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ Η ΔΕΙΜΟΚΡΑΤΙΑ (= ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ)

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ

ΔΥΟ ΔΟΛΙΑ ΜΕΣΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΟΛΕΤΗΡΙΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΕΩΣ, ΗΤΟΙ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Με την επιχειρούμενη σπηλίτευσιν και συνοπτική ανάλυσιν του υπό την επικεφαλίδα θέματος, είναι εκ των πραγμάτων αδύνατον στον χώρο του παρόντος άρθρου να αποκατασταθεί πλήρως η καταγιγιστική και συσσωρευμένη προπαγάνδα του Συστήματος. Δια την τροφή της σκέψεως παρατίθενται μόνον κάποια κριτικά στοιχεία.

Η θεοποιημένη από το κατεστημένο και μεταχειριζόμενη ως "ιερή αγελάδα" παραπλανητικά αποκαλούμενη "δημοκρατία" είναι ένα άκρως χειραγωγήσιμο, παρασιτικό, αξιών ανατρεπτικό, εξαπατητικό, εκμαυλιστικό, ισοπεδωτικό, πλουτοκρατικό, ολιγαρχικό, πολιτικό καθεστώς, συναιτικό δι' απάτης, ψυχολογικής ομηρίας και εκβιασμού, που ελέγχει τις Μάζες μέσω της ικανοποίησης των αδυναμιών και ποταπών παθών των.

Είναι ο κυριώτερος πυλώνας υποστηρίξεως του επικρατούντος **Παρασιτικού Συστήματος** [*], οικονομικώς εξαρτώμενο και πολιτικώς υπόδουλο σ' αυτό. Η όλη ύπαρξις αυτής βασίζεται στις τερατώδεις απάτες της "αντιπροσωπεύσεως", "πλειοψηφίας" και των "αδιαβλήτων ελευθέρων εκλογών", που όλες εδράζονται στον συναισθηματικό, αντιφυσιοκρατικό και επιστημονικώς ανεδαφικό μύθο της "ισότητος". Το καθεστώς αυτό είναι από την φύσιν του εθνικώς διχαστικό και πλήρως ασυμβίβαστο προς τις λειτουργίες ενός Έθνους, αφού το εθνοβλαβές του έχει πλέ-

ον καταστεί εμφανές με την συντελούμενη αποεθνοποίησιν. Η λέξις δημοκρατία είναι τόσον πολύ παραπληροφοριακή, καθώς θεωρητικώς και ετυμολογικώς προϋποθέτει μόνον την άμεση συμμετοχή πλήρως ενημερωμένων και κρινόντων πολιτών. Η ειδοποιός διαφορά μεταξύ της άμεσης αρχαίας Αθηναϊκής δημοκρατίας και της συγχρόνου ψευδεπίγραφης "αντιπροσωπευτικής", έγκειται στο ότι η μεν πρώτη εβασίζετο στην ατομικότητα της σκέψεως και την από αυτήν απορρέουσα κριτική συμμετοχή του πολίτου, ενώ η δεύτερη στηρίζεται στην μαζικότητα, το ιδιωτεύον αμέτοχον του ευπειθούς υπηκόου και την διαστρέβλωσιν. Η πρώτη προσπάθησε ανενπιτυχώς την ανέλιξιν του Λαού όπως ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του ουτοπικού αυτού πολιτεύματος, ενώ η δεύτερη προωθεί με κάθε τρόπον την μαζοποίησιν και χειραγώγησιν. Το καθεστώς αυτό ασκήθηκε κυρίως στην πόλιν-κράτος των Αθηνών, οι οποίες το είχαν επιβάλλει δια της βίας σε άλλες πόλεις-κράτη. Η εγγενής αδυναμία καθώς και η περιορισμένη εφαρμογή του ωδήγησαν αναποφεύκτως στην δημαγωγία και ολιγαρχία, με την επακολουθήσασα ήττα και υποταγή των Αθηνών στην Σπάρτη το έτος 404 π.Χ. Ο Πλάτων και ο Αριστοτέλης, οι μέγιστοι πολιτειακοί φιλόσοφοι, εσθηλίτευσον τας εμφυείς αδυναμίας του πολιτεύματος τούτου. Ο μεν δεύτερος θεωρούσε αυτό σαν χειρότερο ακόμη και από την τυραννία, ο δε πρώτος αποκαλούσε την άμεση δημοκρατία ως την τυραννία των πολλών. Πόσον δε μάλλον η "αντιπροσωπευτική" τοιαύτη, η οποία δεν έχει ουδεμία σχέσιν με την άμεση αλλά ελλειμματική αρχαία Αθηναϊκή "δημοκρατία", αφού είναι εκ πείρας μία αντιλαϊκή πλουτοκρατική ολιγαρχία, ή κατά το ακριβέστερο μια στυγνά εκμεταλλευτική οικονομική δικτατορία, όπως και θα επεξηγηθεί στην συνέχεια!

Κατά τον μέγιστον πολιτειολόγον Αριστοτέλην, ο ορισμός του πολίτου έχει ως εξής: "πολίτης έστιν ο μετέχων κρίσεως και αρχής". Ούτω, οι κυριώτερες προϋποθέσεις του χαρακτηρισμού "πολίτης" είναι αμφοτέρως η συμμετοχή στην εξουσία και η διάθεσις κρίσεως, η οποία δύναται να υφίσταται μόνον ως απόρροια εντρufούς κριτικής αναλυτικής γνώσεως και ευρείας αντικειμενικής πληροφορήσεως. Καθ' ότι τούτο δεν ισχύει, αφού ουδείς συμμετέχει στην εξουσία ούτε ακόμη οι 300, αλλά ούτε οι περισσότεροι από τους ανθρώπους διαθέτουν κρίσιν, ο χαρακτηρισμός αυτός είναι αδόκιμος. Η συντριπτική πλειοψηφία του λαού βάσει των ανωτέρω δύο δυνατοτήτων δεν πληροί τον όρον και είναι αυτοί μόνον υπήκοοι, δηλαδή απλώς υπακούουν! Είναι λοιπόν πάντες μαζοποιημένοι υπήκοοι και όχι ενεργοί "πολίτες"!

Ως εκ τούτου, το εκμαυλιστικόν αυτό καθεστώς, εμπαιζει τον κάθε υπήκοον αποδίδον σ' αυτόν ιδιότητες, όπως η διαμόρφωσις της συνειδήσεως και αντιλήψεως μέσσω παιδείας, που όχι μόνον δεν παράσχει, αλλά ούτε αυτές καθ' εαυτές είναι κατά το πλείστον εφικτές. Στο σημείον τούτο υπεισέρχεται η όλη πολυσχιδής απάτη της "αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας", όσον αφορά την ουσία της, όπως η περίτεχνη χειραγώγησις και μαστροπική σχέσις πολιτικών - λαού, που οι προαγωγοί πολιτικοί επικρατούν μέσω αυτής. Οι τελευταίοι, οι ίδιοι αποκαλούν το υπό κριτικήν εξέτασιν καθεστώς ως εκείνο της έμμεσης ή "αντιπροσωπευτικής" ή ακόμη "πλειοψη-

φικής δημοκρατίας", που υποθετικά εκφράζει την "λαϊκή βούλησιν", η οποία κατ' ισχυρισμόν ανανεώνεται μέσω της αποκαλούμενης "λαϊκής εντολής" του ειρωνικώς ονομαζομένου "κυρίαρχου λαού" μέσω των δήθεν "αδιαβλήτων - ελευθέρων εκλογών", οι οποίες κατά σειράν βασιζονται υποθετικώς στην "αρχή της ισότητας" δια την "εκλογή" των αντιπροσώπων και των κομμάτων. Ισχυρίζονται επίσης οι χειραγωγούντες διαστρεβλωτές ότι το καθεστώς της "δημοκρατίας" παράγει "δίκαιον" και ότι μέσω αυτού υφίσταται η αποκαλούμενη "δημοκρατική νομιμότης".

Το μέγεθος της όλης μεθοδευομένης εξαπατήσεως καθίσταται έκδηλον με μία σύνοψη αναλύσιν των εννοιών των επί μέρους όρων των πλανών που προαναφέρθησαν.

(1) Αρχικώς, η έννοια της "ισότητας", που είναι η μεγαλύτερη απ' όλες τις άλλες απάτες ως στυλοβάτης αυτών, και επί της οποίας βασιίζεται η οιαδήποτε εγκυρότης ή μή των υπολοίπων, είναι μία έννοια αποκλειστικώς ποσοτική, αφορώσα ποσοτικά μεγέθη όπως το ύψος, πλάτος, βάρος, όγκος, κ.λπ. Εις την Φύσιν και το Σύμπαν εν γένει, η ισότης είναι αντίθετος της διαφορετικότητος και ποικιλότητός των, θα ήταν δε αδιανόητη μία ομοιόμορφη κατάσταση, ένεκα του ότι θα αποκλείοντο η Δυναμική καθώς και η Εξέλιξις. Αντιθέτως, επικρατεί η Αρχή της Ανισότητος και εις τόν έμβιον κόσμον εκείνης της Ανισογονίας όπως αυτή διατυπώθηκε από τον Πλάτωνα. Οι άνθρωποι είναι μεν ποσοτικές οντότητες, όσον αφορά την βιολογική υπόστασίν των, αλλά η ειδοποιός διαφορά τούτων από τα υπόλοιπα έμβια όντα είναι μόνον η ποιοτική / πνευματική. Με την ισοπεδωτική ισότητα προσβάλλεται βαναύσως και αυτοαναιρείται η έλλογη κρίσις και η ανθρώπινη φύσις. Ως εκ τούτου, κάθε σχέσις ή σύγκρισις μεταξύ των ανθρώπων δέον όπως διέπονται υπό ποιοτικών κριτηρίων και όχι ποσοτικών. Η ομοιότης είναι ένα ποιοτικόν στοιχείον, πλην όμως οι άνθρωποι είναι και ανόμοιοι, υποκείμενοι εις την Αρχήν της Ανομοιότητος. Κάθε εξισωτική αναφορά ποσοτικοποιεί τον άνθρωπο και υποβιβάζει την οντότητά του. Έτσι, με την προκρούστια κλίνη του εξισωτισμού, οι επιφαντικοί "ανθρωπιστές", "δημοκράτες" ή επί το ακριβέστερον δειμοκράτες (= τρομοκράτες) δυνάστες όχι μόνον μας εμπαίζουν, αλλά και εξευτελίζουν τους ανθρώπους, μειώνοντας αυτούς στο κατώτερο των επιπέδων, αποκαλώντας δε τούτους ευθέως μάζες, (πρόβλεπε ΜΜΕ), ένα ακόμη ποσοτικό γνώρισμα.

(2) Οι έννοιες της "αντιπροσωπεύσεως" και "λαϊκής εντολής" είναι σχεδόν ταυτόσημες και περιορίζονται αυστηρώς σε προσωπικόν διμερές επίπεδον μεταξύ δύο ατόμων του εντολέα και του αντιπροσωπεύοντος. Μία αντιπροσώπευσις είναι πάντοτε εξειδικευμένη όσον αφορά το αντικείμενον και ως επί το πλείστον επαγγελματική κατόπιν δεσμευτικής των συμβαλλομένων συμφωνίας, προϋποθέτουσα ιδιαίτερες γνώσεις. Ακόμη και αυτή του πληρεξουσίου είναι διμερής και αποσαφηνιστική. Ούτω, οι δικηγόροι, λογιστές, μηχανικοί, κ.ά., παρέχουν αντιπροσωπευτικές υπηρεσίες έναντι αμοιβής και υπόκεινται σε πειθαρχικές κυρώσεις του

κλάδου των ή νομικές συνέπειες σε περιπτώσιν παραβάσεως καθήκοντος. Στις εταιρικές σχέσεις, (που υφίστανται πάντοτε δια εγγράφων συμφωνητικών μεταξύ δύο συμβεβλημένων μερών), ο αντιπρόσωπος ή μισθωτός δεσμεύεται αναλόγως έναντι της διδούσης τα δικαιώματα ή εργασία εταιρείας. Οι συμβάσεις καταγγέλλονται δια απιστία, παράβασιν καθήκοντος, χρηματισμόν, ή οιαδήποτε άλλη ποινικώς επιλήψιμη πράξιν. Δεν νοείται αντιπροσώπευσις ακόμη και σε διαπροσωπικόν επίπεδον χωρίς δέσμευσιν, πάντοτε όμως καλύπτουσα κάποιον ιδιαίτερον αντικείμενον. Παρεμφερής είναι η σχέσις μεταξύ εντολοδότου και εντολοδόχου. Πάντοτε διμερής και δεσμευτική.

(3) Τι συμβαίνει στην πραγματικότητα όμως με την υποτιθέμενη πολιτική "αντιπροσώπευσιν"; Απολύτως ουδεμία από τις προαναφερθείσες αναγκαίες προϋποθέσεις που χαρακτηρίζουν την σημασία και κατοχύρωσιν του όρου υφίσταται! Η δε αποκαλούμενη "λαϊκή εντολή" είναι βεβαίως ανύπαρκτος ως μόνον μονομερής και όχι ετεροβαρής, καθ' ότι παραβιάζεται εκ μέρους των ασυνειδήτων και ανευθύνων εντολοδόχων πολιτικών, όσον αφορά τις μη υλοποιούμενες προγραμματικές δεσμεύσεις, διακατέχεται δε υπό του ψεύδους αυτών ως προς τις δοθείσες ανεκπλήρωτες υποσχέσεις. Υπεισέρχεται επίσης το μειονέκτημα της μυωπικής εστιάσεως των Μαζών μόνον στα ατομικά προβλήματά των έναντι των συλλογικών Εθνικών, της μη ιεραρχήσεως των προτεραιοτήτων λόγω ελλιπούς πληροφορήσεως και αντιλήψεως επί των επιπτώσεων, συνεπειών και των ελλοχευόντων κινδύνων, καθώς και της λήθης αυτών ως προς τις εκάστοτε κυβερνητικές παρανομίες, Εθνικά εγκλήματα και αντιλαϊκές πολιτικές, οι οποίες εάν εκρίνοντο εγκαίρως δια δημοψηφισμάτων θα κατεψηφίζοντο! Τα τελευταία έχουν ουσιαστικώς καταργηθεί από την άρχουσα ολιγαρχία.

Συμπερασματικώς, οι "εκλογές" βασίζονται επί της απάτης και του δόλου, είναι δε οι κυβερνώντες πολιτικοί ανεξέλεγκτοι και παραμένουν ατιμώρητοι δι' οιονδήποτε δεινόν και εάν προκαλέσουν. Το φάσμα καθώς και μέγεθος της εγκληματικότητας που μεθοδεύεται από το δειμοκρατικό κατεστημένο, δηλαδή της δια επανεκλογής ατιμωρησίας τούτου, καθίσταται αντιληπτόν μόνον δι' αναλύσεως των πλείστων όσων εκ των ανωτέρω αναφερομένων αμέσων ή εμμέσων εγκλημάτων εις βάρος του κάθε Λαού / Έθνους.

Η έννοια του "εκλέγειν" και κατ' επέκτασιν αυτή των κατ' ισχυρισμόν "αδιαβλήτων και ελευθέρων εκλογών" είναι παραπληροφοριακή, καθ' ότι οι "εκλογές" είναι διαβλητές δυνάμει των ακολούθων εμπλεκομένων ατασθαλιών και παραγόντων:

(α) Δεν πρόκειται περί απ' ευθείας άμεσης εκλογής, διότι οι κατ' ισχυρισμόν "εκλεγόμενοι" προτείνονται υπό της ηγεσίας του κόμματος και όχι υπό του Λαού ή ακόμη διορίζονται υπ' αυτής ως βουλευτές "επικρατείας". Η ψηφοφορία δεν είναι ταύτση της εκλογής.

(β) Οι εκλογικοί νόμοι, οι οποίοι αλλάζονται κατά το δοκούν προς το συμφέρον

της κυβερνούσας "πλειοψηφίας", στην ουσία όμως μειοψηφίας, λόγω του ότι σχεδόν ποτέ δεν εκφράζει άνω του 50% του Λαού. Οι ισχύουσες παραλλαγές της "ενισχυμένης αναλογικής" υφαρπάζουν την δύναμιν της ψήφου και αλλοιώνουν το εκλογικό αποτέλεσμα. Ακόμη και εάν ίσχυε η λεγόμενη "απλή αναλογική", άλλοι περιορισμοί όπως το ελάχιστον ποσοστόν του ισχύοντος 3% σε πανελλαδικό επίπεδο φράζουν την υποτιθέμενη "λαϊκή βούληση".

(γ) Ο χρηματισμός και η απορρέουσα διαπλοκή και οικονομική εξάρτησις είναι ένας παράγων διαβλητικός και χειραγωγήσιμος, διότι τα ιδιοτελή συμφέροντα των χρηματιζόντων εξυπηρετούνται πρωτίστως προς ζημίαν των συλλογικών λαϊκών, τοπικών ή Εθνικών τοιούτων. Νομοθετείται και θεσμοποιείται κάθε ευνοϊκή διευθέτησις των συμφερόντων των πλουτοκρατών και των πολιτικών, ενώ αυτά του λαού και κυρίως του Έθνους κατά-στρατηγούνται συνεχώς. Από την άλλη πλευρά οι συνταγματικές διατάξεις υπονομεύουν τα αναφαίρετα Εθνικά Δικαιώματά μας υπέρ των εναντίων και κιβδήλων "ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που ισχύουν προς όφελος των εισβολέων λαθρομεταναστών. Το Ελληνικόν Σύνταγμα αφελληνίζεται σχεδόν πραξικοπηματικώς. Λόγω ελλείψεως χρημάτων αναγκαίων δια την προεκλογική εκστρατεία, αποκλείεται του δικαιώματος του εκλέγεσθαι η συντριπτική πλειοψηφία των κάτωθεν της πλουτοκρατικής τάξεων του Λαού, εκτός των εξαρτωμένων από αυτήν. Ουδείς δύναται να συμμετάσχει ως υποψήφιος άνευ χρηματισμού. Πλέον επικίνδυνη όμως της εγχώριας διαπλεκομένης χρηματιστικής καθίσταται η διεθνής εξάρτησις, (μονεταριστική και δανειοληπτική), η οποία είναι εγγενής του δειμοκρατικού [**] συστήματος, ένεκα της παρασιτικής φύσεως τούτου, και που ταυτίζεται με την Διεθνή Παρασιτική Χρηματιστική Σιωνιστική Δύναμιν, η οποία ελέγχει τις ιδιόκτητες από αυτήν κεντρικές τράπεζες, τα χρηματιστήρια, το διεθνές εμπόριο, την νομισματική πολιτική καθώς και τις οικονομίες των G8 κρατών και κατ' επέκτασιν όλων των υπολοίπων.

(4) Οι έννοιες της "πλειοψηφίας" και της "μειοψηφίας" είναι αριθμητικές, ήτοι καθαρώς ποσοτικές, πράγμα απαράδεκτον δια την ποιοτικήν, ανθρωποκεντρικήν θεώρησιν, σύστασιν και διακυβέρνησιν ενός Έθνους, λαμβανομένης υπ' όψιν της εγγενούς κριτικής αδυναμίας της ευρύτερης μάζας καθώς και της υπερισχύσεως των μυωπικών και ιδιοτελών κριτηρίων των ψηφοφόρων έναντι του κοινού συλλογικού και Εθνικού Συμφέροντος, καθώς και της εξαρτήσεως αυτών στους πολιτικούς. Η υποτιθέμενη "ισχύς" της πλειοψηφίας - μειοψηφίας διαφοροποιείται δια συνεχώς μεταβαλλομένων εκλογικών συστημάτων, που επιβάλλονται από την άρχουσα ολιγαρχία δια αντιστοιχών νομοθετικών ρυθμίσεων, ερήμην και εις βάρος του λαού, προς αποκλειστικόν ιδιοτελές κομματικόν και πλουτοκρατικόν όφελος.

(5) Συναισθηματικές και απατηλές εκφράσεις όπως λαϊκή "βούλησις" / "θέλησις" / "εντολή", "ετυμηγορία" ή ο αποκαλούμενος "κυρίαρχος λαός", είναι μερικές ακόμη εξαπατητικές φράσεις, που ουδόλως ισχύουν εις την πράξιν. Η λαϊκή "ετυμηγορία" και "εντολή" είναι ευμετάβλητες, βασιζόμενες επί της παραπληροφορήσεως και του ατομισμού, πάντοτε διαφέρουν ως προς την σπουδαιότητα και προτεραιότητα των επιμάχων ζωτικών θεμάτων, ιδίως των Εθνικών. Δεν είναι ούτε καν λαϊκές, αφού είναι ατομικιστικές. Ουδέποτε ταυτίζονται με τις επίβουλες διαθέσεις και μηχανορραφικές μεθοδεύσεις των εκάστοτε κυβερνήσεων και των ανακολούθων προαναγγελλθέντων πολιτικών προγραμμάτων αυτών. Ούτως, αυτή η κατά συρροήν εξαπάτησις του Λαού και η συντελουμένη απιστία κατ' αυτού αναιρεί κάθε υποτιθεμένη νομιμοφάνεια και δικαιοπραξία του δειμοκρατικού καθεστώτος.

(6) Οι έννοιες της "δημοκρατικής νομιμότητος", η οποία είναι ουσιαστικώς δειμοκρατική και του σχετιζομένου "δημοκρατικού δικαίου", απορρέουν υποθετικώς από τις υπ' αριθμόν (2) και (4) θεσμοποιηθείσες πλάνες - απάτες. Είναι ο στοιχειώδης κώδικας του Δικαίου δια την μή αναγνώρισιν ουδεμίας πράξεως, τουναντίον την ποινικοποίησιν αυτής, που είναι προϊόν καταχρήσεως εξουσίας, η οποία απορρέει και διαιωνίζεται με εξαπάτησιν, ψυχολογικόν καταναγκασμόν ή δόλον. Επίσης, άλλες αξιόποινες πράξεις όπως αυτές της εσχάτης προδοσίας, παραβάσεως καθήκοντος, απιστίας, κ.ο.κ. διαπράττονται υπό των εκπροσώπων του "δημοκρατικού" καθεστώτος ατιμωρητί! Οι πολιτικοί τυγχάνουν μίας τόσον προκλητικής μεταχειρήσεως! Από της επιβολής των υποκινηθεισών υπό των Ιλλουμινάτων και Τεκτόνων επαναστάσεων, της Αμερικανικής και της κοινωνικο-πολιτικής Γαλλικής, δια πρώτη φορά στην Πολιτική Ιστορία η διακυβέρνησις των κρατών, η συνταγματικότης, η νομοθεσία και κατ' επέκτασιν η Δικαιοσύνη αυτών συντελούνται υπό ενός νομικώς αξιοποιήτου, εκνόμου και τουτέστιν παρανόμου εις την ουσίαν καθεστώτος, βάσει του ιδίου αυτού μεροληπτικού Δικαίου, που υιοθετεί διπλά μέτρα και σταθμά και δεν εφαρμόζει δια τον ειρωνικώς αποκαλούμενον "κυρίαρχον λαόν" ούτε την στοιχειώδη ισονομία, ισοτιμία και ισηγορία, από τις οποίες θα έπρεπε τουλάχιστον να εμπνεόταν και διακατεχόταν ως ... "δημοκρατικό"!

(7) Επιπροσθέτως, βάσει της αναλύσεως (5), οι έννοιες των "δημοκρατικών" αρχών και "δημοκρατικών" θεσμών ως και η συναφής τοιαύτη της "δημοκρατικής" θεσμικότητος, παύουν να ισχύουν ως νόμιμες και βάσιμες de jure καί de facto. Λόγω της παρασιτικής φύσεως τούτου, το πολιτικό αυτό σύστημα δεν είναι εις θέσιν να παράγει αρχές, ούτε καν να θεσμοθετεί. Δυστυχώς όμως, η δυσμενής επενέργειά του επί του Λαού θα υφίσταται εφ' όσον αυτός πλανάται και όντας έρμαιο του εκμαυλισμού, αδυνατεί να αντιδράσει και αποδώσει την δέουσα τιμωρία στους πολιτικούς προαγωγούς και δολίους δυνάστες του. Δια την πραγματική ε-

λευθερία όμως προϋποτίθεται η εσωτερική απελευθέρωση του κάθε ενός από κάθε χειραγωγήσιμη αδυναμία ή πάθος και η αυτογνωσία.

(8) Η ετυμολογική σημασία του κόμματος και του από αυτό προερχομένου κομματισμού αποδεικνύει την εθνική διχαστικότητα που αυτό επιφέρει καθώς και την αντεθνική δράσιν. Η λέξις κόμμα (= κάθε τι το κομμένο), προέρχεται από το κόπτω = τεμαχίζω, κατακερματίζω, εξ ου και κομμάτι, κοπή. Όντως η δράσις των κομμάτων είναι κατακερματιστική ως προς την συνεκτικότητα ενός Έθνους, αφού οι πολιτικοί θέτουν πρωτίστως το ίδιον συμφέρον έναντι του Εθνικού μέσω των κομματικών μηχανισμών. Δι' αυτόν τον λόγον παρ' όλες τις μεταξύ αυτών προσωπικές διαφορές και απέχθεια δεν ανεξαρτικοποιούνται, υπακούουν δε ευπειθώς στις οποιεσδήποτε αποφάσεις του εγκαθέτου, ετεροκινήτου αρχηγού, όσον επιζήμιες και εάν είναι δια το Εθνικόν / δημόσιον συμφέρον, που υποτίθεται ότι "εκπροσωπούν" και "υπηρετούν". Καθίσταται ούτως η δειμοκρατία μία αντεθνική συναινετική δι' απάτης, δόλου και εκμαυλισμού εγκαθιδρυμένη πλουτοκρατική δικτατορία, υποθηκεύουσα τον μόχθον, τις ελπίδες και την ευημερία του κάθε Λαού!

(9) Εις την λέξιν δημοκρατία (δήμος + κρατείν = άρχειν), δήμος = οι πολλοί, λαός. (α) δήμος από την ρίζα δαμ- προέρχεται το δαμάζω, όπως ο δμώς =

— Σημειώσεις —

[*] Οι εκφάνσεις του Παρασιτικού Συστήματος με σειρά επιβολής είναι οι ακόλουθες:

(α) Η Πολιτική, η οποία μέσω της εκμαυλιστικής, εξαπατητικής "αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας", του ΟΗΕ, της (αντι)-"Ευρωπαϊκής" Ενώσεως, αποτελεί των κυριώτερον πυλώνων στηρίξεως του όλου παρασιτικού οικοδομήματος, αφού προωθεί και συντηρεί όλες τις υπόλοιπες εκφάνσεις:

(β) Η Νομισματική - Οικονομολογική - Χρηματιστική δια του Παρασιτικού Νομισματικού Νόμου (Μονεταρισμού), της ψευδο-επιστήμης της Οικονομολογίας, των ιδιωτικών κεντρικών τραπεζών, των υποτακτικών G8, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Παγκοσμίου Τραπεζής και της κερδοσκοπίας των Χρηματιστηρίων.

(γ) Η Στρατοκρατική / κατασταλτική υπό του ΝΑΤΟ και των κατοχικών Μυστικών Υπηρεσιών και Αστυνομιών των υποτελών κρατών.

(δ) Η Ψυχολογική, κυρίως μέσω του συναισθηματικού - αισθησιακού σκέπτεσθαι και ψυχολογικού εκφοβισμού, δια των επιπλάστων οικονομικών / ενεργειακών κρίσεων, εντέχνου πληθωρισμού, της ανεργίας. Επίσης μέσω της εγκληματικότητας των εισβολέων λαθρομεταναστών και της τρομολαγνείας που προωθούνται, καθώς και της ανασφαλείας, αβεβαιότητας, ψυχικής φθοράς που προκύπτουν.

(ε) Η Εκπαιδευτική, ιδεοκρατική και ψευδο-διανοητική, με την παραγωγή μαζανθρώπων μέσω της διεθνιστικής χειραγωγήσιμης εκπαίδευσεως και όχι παιδείας, της

οικόσιτος δούλος, η δάμαρ = η σύζυγος. Δηλαδή, το (υποτελής) κράτος δαμάζει τον λαόν δια ψυχολογικής βίας και συναισθηματικών ιδεοληψιών. (β) δήμος [από την ρίζα * Δα- εκ της οποίας δατέομαι και δέομαι, = διαιρώ, μοιράζω, διανέμω] = το τμήμα της γης το διανεμόμενον εις τον λαόν, ο λαός ο διαμένων εις την γην αυτήν, οι δαιτύμονες, εξ ού συνδαιτύμονες. Εκ του δέομαι προέρχεται η δαίς, δαιτός = μερίς, ο δαιτύμων, ο συνδαιτύμων, ρήμα δαίζω = τεμαχίζω.

Τοιουτοτρόπως προκύπτει ότι ο δήμος, (ήτοι η Μάζα), είναι όχι μόνον εμπράκτως αλλά και ετυμολογικώς δαμαστέος και μη συνεκτικός. Ο Λαός και ιδιαιτέρως η μάζα έχει μόνον δύο εναλλακτικές λύσεις: ή να κυβερνηθεί και προστατευθεί από τον Οργανικόν Εθνοφυλετικόν φορέα και ελλείψει αυτού από ένα Εθνικιστικόν Κίνημα ή να καταδυναστευθεί υπό των διαφόρων "δημοκρατικών" ποικιλιών ή παραλλαγών του παρασιτικού φορέως. Δυστυχώς, η πρώτη παρουσιάζεται και χρησιμοποιείται υπό των χειραγωγούντων και απολύτως ελεγχομένων Μέσων Μαζικής Επιβολής (ΜΜΕ) αποτρεπτικώς και εκφοβιστικώς ως ο "μπαμπούλας".

Οι απροστάτευτες υπό δειμοκρατικές συνθήκες ευπειθέστατες αλλά και απαθέστατες Μάζες ελέγχονται στην εντέλεια βάσει των εγγενών αδυναμιών και των ποταπών παθών των, υποκείμενες σε ένα άνευ προηγουμένου ψυχολογικό πόλεμο, διεξαγόμενο με την βοήθεια της Μαζικής Ψυχολογίας, η οποία είναι ανάλογη της Παιδοψυχολογίας.

πλύσεως εγκεφάλου, του νοητικού ελέγχου και υποσυνειδησιακού προγραμματισμού των διαπλεκομένων ΜΜΕ, των ονοματολογικών / εννοιολογικών διαστρεβλώσεων - αντιστροφών καθώς και των συναισθηματικώς αυτοκαταστρεπτικών καθώς και εθνικώς διαβρωτικών - αυτοκτονικών ιδεοληψιών του λιμπεραλισμού (ψευδο-φιλελευθερισμού) και αριστερισμού.

(ζ) Η ιστοπεδωτική Υπο-πολιτισμική, με την Αφρο-αμερικανική εκφυλισμένη ηχορύπανσιν, την παρακμιακή εκτρωματική "τέχνη" και τις διάφορες προωθούμενες υπό του επικρατούντος Παρασιτικού Συστήματος εκφυλιστικές και διεφθαρμένες - εκμαυλιστικές τάσεις, όπως η έξαρσις των παθών και η εξάπλωσις των ναρκωτικών και της σωματεμπορίας.

Τελικώς, μπορεί να προστεθεί και η πλέον

σημαντική και καταστρεπτική:

(ζ) Η Βιολογική (γενετική / γονιδιακή), με την ενθαρρυνόμενη φυλετική επιμειξία, την δια χειραγωγησίμους - εξουσιαστικούς σκοπούς συντόμως επερχόμενη ευρεία εφαρμογή της Γενετικής Μηχανικής, όπως ο κλωνισμός και η επιλεκτική γονιοδότησις, καθώς και τα γενετικώς μεταλλαγμένα τρόφιμα. Οι ανωτέρω εκφράζουν συγχρόνως και τα επτά επίπεδα της πολύμορφης Σιωνιστο-αμερικανικής κατοχής - υποτέλειας όλων των Ευρωπαϊκών χωρών της Ε.Ε.

[**] Η αρχαία Ελληνική λέξις δειμός σημαίνει τρόμος. Εξ ου και η λέξις δειμοκρατία = τρομοκρατία. Κατ' επέκτασιν, το επικρατούν καθεστώς δεν είναι δημοκρατικόν (εκ δήμος + κρατεί), αλλά δειμοκρατικόν (εκ δειμός + κρατείν), δηλαδή τρομοκρατικόν, που είναι φανερό από την Σημ. [*] (δ)

Τάγματα Ασφαλείας

Ο Όρκος του Ελληνικού Στρατού Λακωνίας

ΤΑΓΜΑ "ΛΕΩΝΙΔΑΣ"

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί προδημοσίευση από βιβλίο που πρόκειται να εκδοθεί προσεχώς από τις εκδόσεις "ΛΟΓΧΗ" και το οποίο περιέχει τις αναφορές που υπήρξαν στο Γενικό Επιτελείο Στρατού μετά τον πόλεμο για την στρατιωτική δράση των τμημάτων, που έδρασαν κατά των κομμουνιστών και που ονομάστηκαν γενικά Τάγματα Ασφαλείας. Το απόσπασμα που ακολουθεί αφορά την δράση των Εθνικιστών στην περιοχή Λακωνίας. Ήδη όπως είναι γνωστό έχει εκδοθεί από το βιβλιοπωλείο "ΛΟΓΧΗ" ένα σχετικό βιβλίο για τα Τάγματα Ασφαλείας, το οποίο όμως δεν περιέχει κάποιες κρίσιμες λεπτομέρειες. Στο παρακάτω κείμενο υπάρχει ένα τμήμα της αναφοράς του Διοικητού του Τάγματος "Ο Λεωνίδα" καθώς και η ημερησία διαταγή που περιέχει το τυπικό της ορκωμοσίας!

Το ηθικόν των αξιωματικών και ανδρών ήτο άριστον, η πειθαρχία παρά τας αντιξοούς περιστάσεις, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, αρκετά καλή και η συγκρότησις των υπηρεσιών του Τάγματος αρκούντως αποδοτική. Τότε, τέλος Δεκεμβρίου 1943 εις ειδικήν συγκέντρωσιν της δυνάμεως του Τάγματος, εξεδώσαμεν την κάτωθι ημερησίαν Διαταγή και όλοι εδώσαμεν τον παρατιθέμενον όρκον.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
ΤΑΓΜΑ "Ο ΛΕΩΝΙΔΑΣ"
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ
(ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ)

Αξιωματικοί και Στρατιώται,
Εθελονταί του Ελληνικού Στρατού Λακωνίας
Τάγμα "ο Λεωνίδα"

Την στιγμήν ταύτην εδώσατε ενώπιον του θεού και της ευγενούς κοινωνίας των Σπαρτιατών τον ιερώτερον όρκον της ζωής σας.

Εδώσατε όρκον να φυλάξητε με πίστιν και αφοσίωσιν την Πατρίδα μας αλωβήτους τας Εθνικάς μας παραδόσεις και τα ιερά και όσια πατρώα θέσμιμα του **Ελληνισμού** όστις απέβη διά μέσου των αιώνων ο φορέυς των ακραιφνεστέρων ιδανικών και η κοιτίς του ευγενεστέρου πολιτισμού και υπήρξε πάντοτε η φωτοβόλος εστία του πνεύματος και της δημιουργίας.

Να υπερασπίσητε με αυταπάρησιν και μέχρι τελευταίας ρανίδος του αιματός σας την Σημαίαν ην παρελάβετε την Ελληνικήν Σημαίαν, την ωραίαν και πολυθρύλητον γαλανόλευκον, με τον σταυρόν εκείνον, όν εδώκε ο Θεός εις τον Μ. Κωνσταντίνον με το σύνθημα "εν τούτω νίκα".

Την Σημαίαν ταύτην σας εξορκίζω, να την κρατήσητε άμωμον και άσπιλον από τα κομμουνιστικά κηρύγματα και τας θεομηνίας της εποχής, και να την ανεβάσητε ψηλά εις τας επάλξεις του Πολιτισμού και του ανθρωπισμού εκει όπου πόθοι και όνειρα χλιετηρίδων την ονειρεύθησαν και την ανεβίβασαν.

Να υπακούητε προς τους ανωτέρους σας και να είσθε πιστοί εις το καθήκον σας, μμούμενοι το παράδειγμα του Λεωνίδου

και των τριακοσίων, όπερ συμβολίζει άφθαστον υπόδειγμα θυσίας και εκπληρώσεως του καθήκοντος εις όλον τον κόσμον.

Αποκηρύξατε και πατάξατε διά των όπλων σας πάσαν ανατρεπτικήν και αναρχικήν τάσιν των ασυνειδήτων πρακτόρων της Μόσχας.

Κρατήσατε την καρδίαν σας αδιαφθόρως Ελληνικήν. Κλείσατε μέσα εις αυτήν την Ελλάδα και θα αισθανθήτε κάθε είδους "μεγαλειόν" όπως είπεν ο Εθνικός μας ποιητής Σολωμός.

Σήμερον οι δολοφόνοι της Εθνικής Ιδέας και καταλυταί της θρησκείας, της οικογενείας, της ηθικής και της εννόμου τάξεως, ζητούν να κρημνίσουν το οικοδόμημα του Ελληνισμού το τόσον αρχαίον, αλλά πάντοτε νέον και ωραίον.....

Αλλα εκ των μεγίστων κινδύνων "μέγισται αρεταί τη τε πόλει και τοις πολίταις περιγίγνονται" διά να μεταχειρισθώμεν τους λόγους του μεγάλου Περικλέους. Με τον αγώνα μας και με τας θυσίας μας, θα επικρατήση το δίκαιον και η ηθική και θα εγκαθιδρυθή η έννοια της ασφαλείας και της εννόμου τάξεως εις την χώραν μας.

Στο στερέωμα του πνεύματος θα λάμψη η ιδέα, και θα διαλυθώσι τα σκοτεινά όνειρα και αι κτηνώδεις επιδιώξεις του κομμουνισμού.

Τελευταίντες επαναλαμβάνομεν υμίν τον όρκον των Νέων της αρχαίας Σπάρτης "άμες δε γ' εσόμεθα πολλώ κάρρονες".

Ευχόμενοι διά την ευόδωσιν του αγώνος μας και ελπίζοντες ότι με την παραδειγματικήν πειθαρχίαν σας και έντιμον και αξιοπρεπή διαταγήν σας θα τιμήσητε

το όνομα του Τάγματος και τα οστά των προγόνων μας, αναφωνούμεν:

Ζήτω το Έθνος

Δια την ακρίβειαν

Ζήτω ο Ελληνικός Στρατός

Ο Υπασπιστής

**Ο Αρχηγός
Λ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ**

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΤΑΓΜΑ "Ο ΛΕΩΝΙΔΑΣ"

Όρκος Αγωνιστού

Ορκίζομαι να φυλλάτω με πίστιν και αφοσίωσιν την Πατρίδα, τας αλωβήτους Εθνικάς παραδόσεις και τα Ιερά και όσια πατρώα θέσμια του Ελληνισμού. Να υπερασπίζω με αυταπάρησιν και αυτοθυσίαν την ιδέαν της Πατρίδος, της θρησκείας και της οικογενείας. Να εκτελώ προθύμως και ευσυνειδήτως το καθήκον μου, και να εκπληρώ πιστώσ και αναντιρρήτως τας διαταγάς των ανωτέρων μου. Να μμηθώ το παράδειγμα του Λεωνίδου και των τριακοσίων εν τη υπερασπίσει του πατρίου εδάφους και των Εθνικών ιδανικών και να αγωνισθώ μεθ' όλων μου των σωματικών και πνευματικών δυνάμεων, διά την σωτηρίαν και το μεγαλειόν της Ελληνικής φυλής.

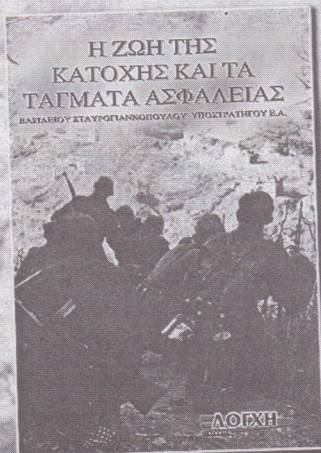
Εν Σπάρτη τη 25 Δεκεμβρίου 1943

Εθεωρήθη και ενεκρίθη

Ο Αρχηγός

**Ο Στρατιωτικός Διοικητής
Διά την ακρίβειαν
Ο Αξιωματικός Επιτελής**

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Μια μοναδική μαρτυρία
από κάποιον που αγωνίστηκε
με την πλευρά των
Ταγμάτων Ασφαλείας

ΔΟΡΧΗ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Udo Voigt

"Αγώνας για τα μυαλά"!

Συνέντευξη με τον Udo Voigt, Πρόεδρο του
Nationaldemokratische Partei Deutschlands (NPD)

"Το NPD θεωρεί τον εαυτό του σαν ένα λαϊκό κόμμα, που αντανακλά τις αρχές ενός συνταγματικού κράτους. Αυτό σημαίνει ότι στη Γερμανία η δύναμη της κυβέρνησης θα εκπορεύεται από το λαό, από δρόμο και θα οδηγεί στη Βουλή. Η "μάχη στους δρόμους" έχει αρχίσει. Το NPD έχει τώρα τη δυνατότητα να κινητοποιεί δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους. Τώρα πρέπει να ξεκινήσει ο "αγώνας για τα μυαλά"! Κατά τη διάρκεια αυτής της φάσης, πρέπει να χρησιμοποιήσουμε ικανούς διανοούμενους από όλα τα επίπεδα της κοινωνίας ώστε να χτίσουμε την ιδεολογία μας σε μια Νέα τάξη, πέρα από τον καπιταλισμό και τον κομμουνισμό..."

Μπορείτε να μας πείτε για τη δημιουργία του Γερμανικού Εθνικού Κόματος (NPD), συμπεριλαμβανομένων των δυσκολιών στη λειτουργία του στη Γερμανία τόσο σύντομα μετά το τέλος του Β' ΠΠ;

Ο Β' ΠΠ τελείωσε με τη στρατιωτική ήττα των δυνάμεων του Άξονα και την ολοκληρωτική καταστροφή της Γερμανίας. Η πομπώδης ρητορική περί ηθικής των νεότευκτων Ηνωμένων Εθνών, που δικαιολογούσε τον πόλεμο εξόντωσης εναντίον του Γερμανικού λαού, αποδείχτηκε μια "φούσκα". Η λεγόμενη "απελευθέρωση" της Γερμανίας στις 8

Μαΐου 1945 στοίχισε τις ζωές ακόμα 3.000.000 Γερμανών στη μεταπολεμική περίοδο. Η Γερμανία έχασε το 1/3 των περιοχών της από τους Σοβιετικούς, τους Τσέχους και τους Πολωνούς κομμουνιστές και οι νικητές έστησαν ένα Δικαστήριο Εκδίκασης στη Νυρεμβέργη, πεπειθόση του οποίου ήταν ότι εγκλήματα είχαν διαπραχθεί μόνο από τους Γερμανούς κατά τη διάρκεια του πολέμου. Χάρη σε αυτό το "δικαστήριο", ακόμη και σήμερα, είναι αδύνατο να εγείρομε το ζήτημα των συμμαχικών εγκλημάτων πολέμου και τον πραγματικό σκοπό των Δημοκρατιών που ενεπλάκησαν στον πόλεμο. Ένα

τέτοιο τέλος σε έναν πόλεμο, που δε μορφοποιήθηκε σε καμία Συνθήκη Ειρήνης, αποτελεί αρχή και αιτία νέας αδικίας.

Ως απάντηση σε αυτή την απαράδεκτη κατάσταση και τα αδειοδοτημένα από τους συμμάχους κόμματα CDU, SPD και FDP, το NPD ιδρύθηκε το 1964 σαν ένα αληθινό εναλλακτικό εθνικιστικό κόμμα.

Όπως και ο "πρόγονός" του, το Deutsche Reichspartei, έπρεπε να ζει στην κρατική καταπίεση. Σε πλήρη αντίθεση με τους κανόνες άλλων πολιτισμένων χωρών αυτού του κόσμου, η Γερμανία επέτρεψε και ακόμα επιτρέπει τα μέλη των "μη αποδεκτών κομμάτων" να αποκλείονται από την επαγγελματική ζωή, ακόμα και η προπαγάνδα ενάντια στο NPD χρηματοδοτείται από την δημόσια φορολογία. Εξ' αρχής, το εθνικό δίκτυο τηλεόρασης και τύπου εργάστηκαν πυρετωδώς για την καταπολέμηση του NPD, είτε κρατώντας μας στην αφάνεια, είτε τροφοδοτώντας την κοινή γνώμη εκούσια με ψεύδη.

Μέχρι σήμερα, δεν έχει γίνει ποτέ σοβαρή ανάλυση του πολιτικού μας προγράμματος. Ο πλήρης αποκλεισμός ενός εθνικιστικού κόμματος από την καθημερινή πολιτική ζωή της Δυτικής Γερμανίας - που ιδρύθηκε το Μάιο του 1949- είναι μια ένδειξη της αρωστημένης κατάστασης αυτού του κράτους. Η Γερμανία χρειάζεται άμεσα λύσεις που θα της επιτρέψουν να ζήσει κανονικά, όπως πολλά ευρωπαϊκά κράτη πράττουν σήμερα.

Το NPD είναι γνωστό στην Ευρώπη σαν ένα μεγάλο, επιτυχημένο αλλά "ριζοσπαστικό" ή "εθνικό-επαναστατικό" Κίνημα. Γιατί ισχύει αυτό, δεδομένων και των πιέσεων ώστε να "μαλακώσει" πάνω σε θέματα όπως η μετανάστευση, ο σιωνισμός, η ομοφυλοφιλία ή η μασονία;

Το NPD είναι ένα κίνημα ταγμένο να υπηρετεί τον Γερμανικό λαό σε κάθε έκφανση της ζωής του. Στην καθημερινή μας δραστηριοποίηση, αφ' ενός έχουμε να αντιμετωπίσουμε άκρως επιθετικές ομάδες που προωθούνται από την κοινωνία, αφ' εταίρου παρανομίες από πολλούς οργανισμούς της κοινωνίας, με την ανοχή ή και την άδεια του κράτους. Επομένως, μια πιο "ελαστική" στάση δεν εί-

αι καν ανοικτή ως επιλογή για το NPD!

Παρόλα αυτά, πρέπει να σεβόμαστε τους συσταγματικούς κανόνες και τους νόμους της σημερινής δημοκρατίας, παρά την συνεχή και προκλητική πίεση. Οποιαδήποτε άλλη οδός δράσης ή και απλώς γραφής, θα έδινε στο σύστημα την πρόφαση που ζητά για να απαγορεύσει το κόμμα. Όταν έρθει η ημέρα εκείνη που το NPD θα κρατά την εξουσία, ευχάριστα θα λύσουμε το θέμα αυτό χρησιμοποιώντας το σύνταγμα.

Οι πορείες σας προς υπεράσπιση του απλού στρατιώτη της Wehrmacht έγιναν πρωτοσέλιδα στις εφημερίδες, ακόμα και εδώ στην Αγγλία. Μίλησε μας για το υπόβαθρο αυτής της τεράστιας κινητοποίησης του Γερμανικού λαού για να υπερασπιστούν τους πατέρες και τους παπούδες τους;

Vae victis - "Αλίμονο στους ηττημένους" λέει η πικρή πείρα αυτών που ηττήθηκαν στο πεδίο της μάχης της αρχαιοελληνικής και ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Οι νικητές του Β' ΠΠ τελειοποίησαν αυτό το απόφθεγμα χρησιμοποιώντας σύγχρονες τεχνικές προπαγάνδας και παραπληροφόρηση. Με τη Δίκη της Νυρεμβέργης σαν βάση, το φαινόμενο του Τρίτου Ράιχ μειώθηκε σε μια παρέα κοινών εγκληματιών. Στη Γερμανία σήμερα, υπάρχει ένας άνθρωπος, ο Herr Reemtsma, που ασχολείται με την καπνοβιομηχανία και έχει κρατήσει για τον εαυτό του το δικαίωμα να αποτυπώνει τη δοξασμένη Wehrmacht σαν μια χολυγουντιανή εικόνα. Μια μέρα, τα βιβλία της ιστορίας θα ξαναγραφούν.

Στο περιοδικό της αγγλικής Αντιφασιστικής Πρωτοβουλίας, το *Fighting Talk*, ένας οργανωτής των Γερμανών "αντιφασιστών" παραδέχτηκε ότι τα μέλη τους προέρχονται κυρίως από τη μεσαία τάξη, ενώ οι "φασίστες" προσελκύουν τεράστια πλήθη από την εργατική και κυρίως νέους. Θα ήθελες να επεκταθείς πάνω σε αυτό το θέμα;

Η αντιφασιστική υποκουλτούρα που μπορεί να δει κανείς σήμερα στη Γερμανία αποτελείται από έναν αριθμό τάσεων: στοιχεία της μεσαίας τάξης που προέρχονται από τμήματα του Κόκκινου στρατού, οι νέοι σοσιαλιστές των Σοσιαλδημοκρατών, που υπακούουν αυστηρά στην ψευδο-επιστήμη του μαρξισμού και η πλειοψηφία των "ανένταχτων" ή "περιθωριακών" του αναρχικού χώρου. Η υποκουλτούρα αυτή, έχει μια αντικαπιταλιστική άποψη του κόσμου, και θεωρεί το NPD σαν ένα όργανό του. Μια τέτοια θεώρηση βέβαια είναι λανθασμένη εκ βάθρων και παραβλέπει το γεγονός ότι το κίνημά μας θα εξαφανίσει τον απάνθρωπο καπιταλισμό. Θα μελετήσουμε τις δυνατότητες των αντιφασιστών και θα τους αντιμετωπίσουμε πολιτικά.

Εκτός από τις συγκεντρώσεις και τις πορείες, τί άλλες δραστηριότητες αναλαμβάνει το NPD;
Το NPD παρουσιάζεται δημόσια με διάφορους

τρόπους. Εκτός από την συμμετοχή του στις εκλογές σε όλα τα επίπεδα, προσπαθούμε να κερδίσουμε τους νέους που έχουν χάσει το νόημα της ανάγκης να παλέψουν για την Γερμανία. Τους τελευταίους μήνες, αυτές οι προσπάθειες έχουν στεφθεί με συνεχώς αυξανόμενη επιτυχία, που όμως δεν πρέπει να θεωρείται πλέον δεδομένη, γιατί η πλειοψηφία της νεολαίας μας έχει μεγαλώσει μαθαίνοντας να μένει πολιτικά απαθής ή να περιορίζεται στα καταναλωτικά της καθήκοντα.

Στον πολιτιστικό τομέα, προσφέρουμε σε συγκροτήματα από τον εθνικιστικό κόσμο την ευκαιρία να βρεθούν μπροστά σε κοινό, βοηθώντας την εθνική τους ένταξη. Ακόμα, το NPD είναι ενεργό με τη μορφή της Πρωτοβουλίας Πολιτών και την κινητοποίηση των λαϊκών μαζών, με σκοπό τη δημιουργία ενός εξωκοινοβουλευτικού μέσου αντίδρασης και πίεσης στις τάξεις που λαμβάνουν τις αποφάσεις. Τέλος, είμαστε ενεργοί στην Εργατική Ομοσπονδία, με εθνικιστικό προσανατολισμό.

Μερικοί από τους αναγνώστες μας έχουν διαβάσει για τον εθνικιστή τραγουδιστή και συνθέτη Frank Rennicke, ενώ κάποιιοι τον έχουν δει και ζωντανά. Έχει καταφέρει να φέρει ένα πρόσωπο στο NPD και αποτελεί τον αντιπροσωπευτικό ενεργό νέο του κόμματος; Ίσως θα ήθελες να μας δώσεις

ένα σύντομο ιστορικό για το στυλ του;

Ο νεαρός Εθνικοδημοκράτης Frank Rennicke, είναι κάτι σαν τον παραδοσιακό "Liedermacher" (κυριολεκτικά "τραγουδοποιός") και τους τροβαδούρους. Ένας Liedermacher, είναι ένας καλλιτέχνης με εκπαίδευση πάνω σε όργανο και στην φωνητική, που χλευάζει το Σύστημα για συγκεκριμένες πολιτικές και κοινωνικές αδικίες. Και όλα αυτά με τη διάνοηση, με το πνεύμα.

Ως προς τον τρόπο, το στυλ, η ειρωνεία και η γελοιοποίηση είναι τα συνήθη μέσα. Το παραδοσιακό όργανο είναι η κιθάρα, γι' αυτό και η μουσική του Rennicke δεν έχει τεχνικά εφέ ή ηλεκτρικό θόρυβο. Η απλότητα της μουσικής επιτρέπει στους ακροατές να συγκεντρωθούν πάνω στους στίχους.

Ο Frank έχει να επιδείξει αξιοσημείωτο μαχητικό πνεύμα, όταν αντιμετωπίζει επιθέσεις από την αριστερά και καταπίεση από το κράτος. Χάρη στο παράδειγμά του, υπάρχουν πολλοί Liedermachers σε όλη την Γερμανία.

Εκτός Γερμανίας πολλές ομάδες χρησιμοποιούν φωτογραφίες του NPD -ειδικά από τις μεγάλες πορείες- και αναφέρονται σε εσάς ως "οι Γερμανοί Συναγωνιστές μας". Τι θα λέγατε σε όλους αυτούς;

Ο Εθνικοσοσιαλισμός που πήρε σάρκα και οστά στο Κράτος-Fuhrer, είναι ένα ιστορικό προϊόν των δεκαετιών του '20 και του '30. Αυτή η ιστορική μοναδικότητα, γεννημένη ως απάντηση στη Συνθήκη των Βερσαλλιών μετά τον Α' ΠΠ, δεν μπορεί να επαναληφθεί. Κάθε απομίμηση του NSDAP από μικρές ομάδες τόσο εντός όσο και εκτός Γερμανίας είναι λοιπόν καταδικασμένες στην αποτυχία, καθώς δε συνάδουν με την σημερινή πολιτική πραγματικότητα.

Το NPD είναι ένα Λαϊκό Κίνημα, που θα επιβάλλει το πρόγραμμά του για τη δημιουργία μιας Τρίτης Δύναμης πέραν του Καπιταλισμού και του Κομμουνισμού, δίνοντας έτσι τον αυτοπροσδιορισμό στους λαούς.

Στο κέντρο του αγώνα μας βρίσκεται η ανθρωπότητα και η φύση. Βάσει της θεώρησής μας για τον κόσμο, είμαστε αντίθετοι σε κάθε ξένη κυριαρχία, σε κάθε ξένη διείσδυση, εκμετάλλευση και κα-

ταπίεση. Υπάρχουμε για την ελευθερία της Γερμανίας, για την ελευθερία των λαών, για μια Νέα Κοινωνική Τάξη Πραγμάτων στη Γερμανία και την Ευρώπη.

Τα ΜΜΕ κάνουν μεγάλο θέμα τα προβλήματα που υπάρχουν στη Γερμανία και στο πρώην ανατολικό της τμήμα. Μπορείτε να μας εξηγήσετε την πραγματική κατάσταση;

Κατά την περίοδο της κομμουνιστικής κατοχής, Η τέως ανατολική Γερμανία ήταν πλήρως ενσωματωμένη στη διεθνιστική ιδεολογία σοβιετικής προέλευσης. Οικονομικά, η χώρα καταληστεύθηκε από τη Σοβιετική δύναμη με την διάλυση της υπάρχουσας βιομηχανίας και τα ατελείωτα καταπιεστικά μέτρα. Σε σχέση με τις δυνατότητες της γερμανικής οικονομίας στα ειρηνικά χρόνια της δεκαετίας του '30, η Γερμανία είχε δευτερεύοντα ρόλο ως δορυφόρος της UR. Παρά ταύτα, στην τελευταία της φάση ως Ανατολική Γερμανία, οι βασικές οικονομικές απαιτήσεις καλύφθηκαν, υπήρχε ένα επαρκές νοσηλευτικό σύστημα και υπήρχαν θέσεις εργασίας για όλους. Έτσι, η Ανατολική Γερμανία έγινε η πρωτοπόρος οικονομική δύναμη του κομμουνιστικού οικονομικού μπλοκ, την

COMECON. Φυσικά, ο πόθος των Γερμανών που ζούσαν εκεί για εθνική ένωση, ελευθερία και ευημερία, ποτέ δεν εκπληρώθηκε.

Η ένωση της Ανατολικής με τη Δυτική Γερμανία το 1989 έφερε προσωρινή ευφορία, αλλά καταστράφηκε από τη σκληρή πραγματικότητα. Η "παγκοσμιοποίηση" της οικονομίας, το ρεκόρ του 25% της ανεργίας, η εκμετάλλευση των ανθρώπων από καιροσκόπους, η έλευση όσων ζητούσαν άσυλο, εγκληματίες και τυχοδιώκτες από κάθε γωνιά του κόσμου, μαζί με τη βαθιά ανησυχία για το μέλλον τους, οδήγησε τη νεολαία κυρίως στο να συνειδητοποιήσει ότι τα ψεύτικα κόμματα της Βόννης και ο οικονομικός φιλελευθερισμός που προωθούσε η κυβέρνηση Κολ, έσυραν την Ανατολική Γερμανία σε μια δίνη υποβάθμισης.

Η ραγδαία άνοδος του Εθνικισμού, ως αντίβαρο προερχόμενο από τη λαϊκή βάση, προκάλεσε το φόβο στην άρχουσα πολιτική τάξη. Αισθάνεται την έλλειψη χρησιμότητάς της και φοβάται ότι μια εξέλιξη που βρίσκεται στα σκαριά θα την παρασύρει και θα την εξοβελίσει, όπως το 1989 με τον Erich Honecker. Έτσι, η ολιγαρχία της Βόννης προσπαθεί να επανακτήσει τον έλεγχο ποινικοποιώντας την υπερήφανη και ασυμβίβαστη νεολαία, χρησιμοποιώντας νόμους που αποσκοπούν στην πολιτι-

κή εξαφάνιση, περιορίζοντας την ελευθερία του λόγου, όπως για παράδειγμα με την απαγόρευση των δημόσιων συγκεντρώσεων. Μια τέτοια ηρεμία βέβαια αποτελεί την ησυχία πριν την καταιγίδα.

Έχετε δουλέψει με τη Διεθνή Τρίτη Θέση για κάποιο καιρό τώρα. Πώς βλέπετε αυτήν την συνεργασία;

Η πτέρυγα της νεολαίας του NPD, οι Νέοι ΕθνικοΔημοκράτες, δημοσίευσαν έναν πίνακα με θέματα προς συζήτηση πριν κάποια χρόνια, στον οποίο προωθούνται ο Τρίτος Δρόμος πέρα από τον καπιταλισμό και τον κομμουνισμό. Το NPD ήδη από το 1977 είχε ταχθεί στην Εθνική Απελευθέρωση, αποκηρύσσοντας έτσι καθαρά τις σοβινιστικές τάσεις. Η ανάλυση, επομένως, της θέσης των αντιπάλων συγκλίνει στις ιδέες της Διεθνούς Τρίτης Θέσης.

Πρέπει λοιπόν, να εμπλουτίσουμε την πολιτική φιλοσοφία των οργανώσεών μας μέσω των διεθνών επαφών, επισκέψεων, ανταλλαγών ιδεών και σκέψεων σχετικά με τις τρέχουσες ιδεολογικές εξελίξεις. Το NPD επιθυμεί σφόδρα τέτοιες συνεργασίες.

Γερμανοί είναι συχνά παρόντες σε εθνικιστικές συγκεντρώσεις ανά την Ευρώπη, όπως στο Diksmuide στη Φλάνδρα, στη Μαδρίτη στις 20 November και στη Ρουμανία σε εορταστικές εκδηλώσεις. Με βάση αυτό, και τη συνεργασία σας με το ITP (International Third Position) και άλλες Εθνικοεπαναστατικές ομάδες, θα έλεγες ότι αυτή η διεθνής συνεργασία είναι σημαντική για εσάς ως Κίνημα;

Το NPD εκτιμά ιδιαίτερα τη διεθνή συνεργασία. Ο κανόνας της πολυεθνικής πρωτεύουσας, ακολουθώντας τη διακήρυξη της Αμερικής για μια Νέα Τάξη Πραγμάτων, δεν μπορεί να εξαλειφθεί μοναχά σε εθνικό επίπεδο. Οι λαοί της Ευρώπης πρέπει όλοι μαζί να αναλύσουν την πολιτική και οικονομική κατάσταση και σε κοινές επιτροπές να δουλέψουν για τον καταρτισμό μιας διεθνούς στρατηγικής που θα εξασφαλίσει την πολιτική εξουσία, λαμβάνοντας υπ' όψη τα ιδιαίτερα εθνικά και ιστορικά συμφέροντα. Σκοπός είναι να δημιουργηθεί μια Ευρώπη αποτελούμενη από Εθνικά Κράτη, χω-

ρίς τις διαμάχες περασμένων αιώνων, που θα είναι αντίβαρο σε άλλα κέντρα εξουσίας, άλλων ηπείρων.

Δεδομένου ότι οι Εθνικιστές πιστεύουν στο "Όχι Άλλοι Πόλεμοι Μεταξύ Αδελφών" και ότι εθνικότητες που θα θεωρούνταν ιστορικά εχθρικές σχηματίζουν συμμαχίες ενάντια στη Νέα τάξη Πραγμάτων (π.χ. Άγγλοι και Ιρλανδοί ένοπλοι συμπράττουν όπως ποτέ άλλοτε), ποιά είναι η θέση σας για το Πολωνικό Εθνικό Επαναστατικό Κίνημα, το NOP;

Η Γερμανία έχει ισχυρές και δίκαιες διεκδικήσεις βάσει του διεθνούς δικαίου σε συγκεκριμένες Ανατολικές περιοχές, που τις πήρε η Πολωνία μετά τον Β' ΠΠ. Μια αδικία δε νομιμοποιείται απλά με την πάροδο του χρόνου! Πάντως, το NPD θεωρεί ότι μια ένοπλη λύση στο πρόβλημα αυτό, όπως συνηθιζόταν διεθνώς στο παρελθόν, είναι εκτός συζήτησης. Η Πολωνία και η Γερμανία μέσω της υιοθέτησης νέων οικονομικών λύσεων, θα βρουν έναν ειρηνικό τρόπο να εξασφαλίσουν τη δικαιοσύνη και μια μακροχρόνια ειρήνη. Οι διεκδικήσεις μας δεν απαγορεύουν στο NPD να ανταλλάξουν απόψεις με το NOP!

Η Γερμανία έχει στην Ιστορία της πολλά κοινά με τους φυλετικά συγγενείς λαούς της Ανατολής. Θα θέλαμε να συνεχίσουμε τι καλές, παλιές παραδόσεις και ευχόμαστε αυτοί οι λαοί να επιθυμούν ολόψυχα να απαλλαγούν από τις ριζικές δομές της σοβιετικής περιόδου και να αντισταθούν στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό.

Πώς βλέπετε το μέλλον του NPD και το μέλλον της Γερμανίας;

Το NPD θεωρεί τον εαυτό του σαν ένα λαϊκό κόμμα, που αντανάκλα τις αρχές ενός συνταγματικού κράτους. Αυτό σημαίνει ότι στη Γερμανία η δύναμη της κυβέρνησης θα εκπορεύεται από το λαό, από δρόμο και θα οδηγεί στη Βουλή. Η "μάχη στους δρόμους" έχει αρχίσει. Το NPD έχει τώρα τη δυνατότητα να κινητοποιεί δεκάδες χιλιάδες ανθρώ-

πους. Τώρα πρέπει να ξεκινήσει ο "αγώνας για τα μυαλά"! Κατά τη διάρκεια αυτής της φάσης, πρέπει να χρησιμοποιήσουμε ικανούς διανοούμενους από όλα τα επίπεδα της κοινωνίας ώστε να χτίσουμε την ιδεολογία μας σε μια Νέα τάξη, πέρα από τον καπιταλισμό και τον κομμουνισμό. Στην τρίτη φάση, πρέπει να "πολεμήσουμε για τη βουλή" και να πάρουμε την εξουσία.

Μας απασχολεί ιδιαίτερα το μέλλον της Γερμανίας. Και της Ευρώπης. Η παγκόσμια απειλή για τα έθνη μας από τις πολυεθνικές τράπεζες και τις εταιρίες που δουλεύουν μαζί με την κρατούσα τάξη, έχει καταστροφικές συνέπειες για τους λαούς μας.

Το Γερμανικό παράδειγμα φανερώνει ξεκάθαρα αυτό ακριβώς το πράγμα. Ο Γερμανικός λαός, που εξελίχθηκε στα τελευταία 2000 χρόνια, αντικαθίσταται τώρα μέσω της συνεχούς μετανάστευσης μη Ευρωπαίων μεταναστών. Οι συγκρούσεις που προκαλούνται έχουν ήδη διαταράξει την κοινωνική ειρήνη. Ο αρχηγός της Verfassungsschutz, της γερμανικής εσωτερικής υπηρεσίας ασφαλείας, παραδέχτηκε σε συνέντευξή του ότι ήδη υπάρχει παράλληλη ισλαμική κοινωνία. Τα μεγαλειώδη επιτεύγματα του γερμανικού κοινωνικού συστήματος όλο και περισσότερο αντικαθίστανται από άλλα, με χαμηλότερα στάνταρ. Η εκούσια εξαφάνιση εκατομμυρίων θέσεων εργασίας και η δημιουργία αφόρητης και μόνιμης ανεργίας οδηγούν μεγάλα τμήματα του πληθυσμού της Ευρώπης στη φτώχεια και το χρέος. Η εγκατάλειψη του εκπαιδευτικού συστήματος καταστρέφει την μέχρι τώρα καλή φήμη των επιστημών και των ερευνών. Η επίδραση του οργανωμένου εγκλήματος, που διαρθρώνεται διεθνώς από συμμορίες εγκληματιών, είναι μαζική και χτυπά ανυπεράσπιστους πληθυσμούς.

Το NPD σκοπεύει να αντικαταστήσει τους κρατούντες, ώστε να εξασφαλίσει στο Γερμανικό λαό ένα μέλλον ασφαλές μέσα στην Ευρωπαϊκή Οικογένεια των Εθνών!

www.npd.de **Wir sind die echte Opposition** **NPD** Die Nationalen

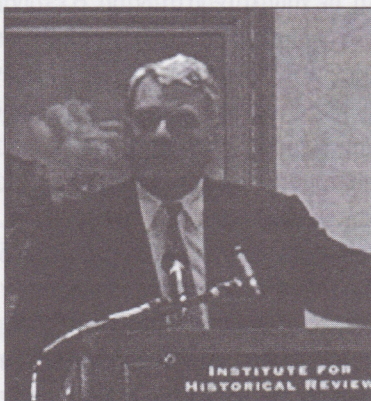
ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΗΠΑ

Ομιλητής ο Ίρβινγκ σε ειδική εκδήλωση του "IHR"

● Στις 2 Οκτωβρίου σε αίθουσα κεντρικού ξενοδοχείου στη Κόστα Μέσα της Καλιφόρνια πραγματοποιήθηκε ειδική εκδήλωση του Ινστιτούτου Αναθεωρητικής Ιστορίας "IHR" σχετικά με τις ΗΠΑ και τον πόλεμο του Ιράκ με κεντρικό ομιλητή τον γνωστό Βρετανό αναθεωρητή ιστορικό Ντέιβιντ Ίρβινγκ. Σε ένα κοινό άνω των 100 ατόμων την παρουσίαση του Ίρβινγκ πραγματοποίησε ο ιστορικός και διευθυντής του "IHR" Μαρκ Βέμπερ, ο οποίος αφού άσκησε κριτική στην εξωτερική πολιτική της αμερικανικής κυβέρνησης Μπους, έπλεξε το εγκώμιο του κεντρικού ομιλητή αυτής της εκδήλωσης, τονίζοντας την προσφορά του στο κίνημα του ιστορικού αναθεωρητισμού.

Με την σειρά του ο Ίρβινγκ επικέντρωσε την ομιλία

του στα τραγικά γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου και την αμερικανική εισβολή στο Ιράκ. Επίσης έκανε μία κριτική αναφορά στο πόρισμα της αμερικανικής ειδικής εξεταστικής επιτροπής γύρω από τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου. Ο Ίρβινγκ υποστήριξε πως λανθασμένα η εν λόγω επιτροπή θεώρησε ως βασικό κίνητρο των δραστηρίων να επιτεθούν

στους Δίδυμους Πύργους και στο αμερικανικό Πεντάγωνο το μίσος τους κατά των αμερικανικών "ελευθεριών". Κατά την δική του άποψη, το βασικό κίνητρο των δραστηρίων των επιθέσεων της 11ης Σεπτεμβρίου ήταν μία βαθιά οργή για την αμερικανική εξωτερική πολιτική και πάνω απ' όλα η στήριξη των ΗΠΑ υπέρ του Ισραήλ στην απάνθρωπη καταπίεση του παλαιστινιακού λαού.

Ασχολούνται τα τοπικά αμερικανικά ΜΜΕ με την δράση της "Εθνικής Συμμαχίας"

● Έντονη πολιτική δράση έχει αναπτύξει τελευταίως το αμερικανικό εθνικιστικό και φυλετικό κίνημα "Εθνική Συμμαχία" ("National Alliance"), ιδιαίτερα σε τοπικό επίπεδο, παρεμβαίνοντας δυναμικά με διανομή φυλλαδίων, εκδηλώσεων αποστολή επιστολών σε τοπικούς αμερικανούς αξιωματούχους και παραχώρηση συνεντεύξεων σε τοπικές εφημερίδες και τηλεοπτικά δίκτυα.

Πρόσφατο παράδειγμα ήταν και η δυναμική παρουσία μελών της "Εθνικής Συμμαχίας" στη πόλη Μάρμπλχεντ της Μασαχουσέτης στις αρχές Οκτωβρίου για να στιγματίσουν μία εκδήλωση που προωθούσε την "λευκή ενοχή". Μέλη της οργάνωσης "Λάιφταϊμ Εξπεντίσιον" περιοδεύουν σε πόλεις των ανατολικών Πολιτειών των ΗΠΑ, πραγματοποιώντας "αναπαράσταση" σκλαβοπάζαρων, με λευκούς αλυσοδεμένους να συνοδεύονται από μαύρους "αφέντες", ως μέσο "εξιλέωσης" και "συγγνώμης" στους μαύρους των ΗΠΑ. Την ίδια στιγμή που πραγματοποιούταν αυτή η "παράσταση", με μέλη του "Λάιφταϊμ Εξπεντίσιον" να φοράνε μπλουζάκια που έγραφαν "Συγγνώμη", μέλη της "Εθνικής Συμμαχίας" έκαναν γνωστή την εμφάνιση τους φορώντας μπλουζάκια που έγραφαν "Αθώοι" και μοίραζαν φυλλάδια στους περαστικούς όπου αναφέρονταν οι με-

γάλες ευθύνες που έφεραν και οι εβραίοι και οι μαύροι για την ύπαρξη της δουλείας στον Νέο Κόσμο.

Η "Εθνική Συμμαχία" επίσης υποστήριξε ότι για τον θεσμό της δουλείας δεν φέρει καμμία ευθύνη ο μέσος λευκός αμερικανός, αντιθέτως τον ζημίωσε. Επίσης τόνισαν ότι ο εν λόγω θεσμός υφίσταται ακόμη σε μη ευρωπαϊκά κράτη της Αφρικής και Μέσης Ανατολής, ακόμη και στο Ισραήλ στη μορφή του εμπορίου λευκής σαρκός.

ΓΑΛΛΙΑ

Νέα εκλογική νίκη του "Εθνικού Μετώπου"

● Νέο εκλογικό θρίαμβο επέτυχε στις 10 Οκτωβρίου το "Εθνικό Μέτωπο" του Ζαν Μαρί Λεπέν. Στις επαναληπτικές περιφερειακές εκλογές στο εκλογικό διαμέρισμα του Σαν Ραμπέρ Εν Μπουζέι ο υποψήφιος του Εθνικού Μετώπου Μισέλ Τιεμπό απέσπασε το 33,52% των ψήφων, έναντι του 42,75% του "γκωλικού" Γκιλπέρ Μπουσον.

Το "Εθνικό Μέτωπο" σε σχετικό δελτίο τύπου της ανέφερε χαρακτηριστικά πως οι πιέσεις και η εκστρατεία λάσπης του γαλλικού πολιτικού κατεστημένου δεν έχει πετύχει να ανακόψει την δυναμική πορεία του.

Όπως φαίνεται η "ατζέντα" προώθησης μίας "πολυπολιτισμικής" γαλλικής κοινωνίας και η αντιλαϊκή πολιτική του γαλλικού πολιτικού κατεστημένου αποτελεί τους σημαντικότερους λόγους που θα εξασφαλίσει στο εθνικό κόμμα του Ζαν Μαρί Λεπέν και άλλες μελλοντικές εκλογικές και πολιτικές επιτυχίες.

Εκστρατεία των Γάλλων Εθνικιστών και Πατριωτών κατά της ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ

● Μεγάλες αντιδράσεις για την προοπτική ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ έχουν παρατηρηθεί ιδιαίτερα στην Γαλλία. Την ίδια στιγμή που δημοσκοπήσεις των γαλλικών ΜΜΕ δείχνουν πως ένα 67 % είναι κατά της ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ, οι εθνικοί και εθνικιστικοί πολιτικοί σχηματισμοί στην Γαλλία πραγματοποιούν μία δυναμική προπαγανδιστική εκστρατεία.

Το "Εθνικό Ρεπουμπλικανικό Κίνημα" ("MNR") του Μπρούνο Μεγκρέ προσπαθεί με κάθε τρόπο να εκδηλώσει την αντίθεση της, ενώ το "Εθνικό Μέτωπο" του Λεπέν με συνεχή δελτία τύπου και αφίσσες δείχνει ξεκάθαρα την πρόθεση των Γάλλων Πατριωτών και Εθνικιστών να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποτραπεί η ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Κατά της ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ και οι Γερμανοί Εθνικιστές

● Άμεση ήταν η αντίδραση των γερμανών πατριωτών και εθνικιστών στην είδηση της ενδεχόμενης ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ. Στις 12 Οκτωβρίου το "Εθνικοδημοκρατικό Κόμμα Γερμανίας" ("NPD") σε ανακοίνωση του αναφέρει πως ο ηγέτης του κόμματος Ούντο Φόιγκτ μαζί με τον ηγέτη της "Γερμανικής Λαϊκής Ένωσης" ("DVU") Γκέρχαρντ Φρέι αποφάσισαν να πραγματοποιήσουν από κοινού μία προπαγανδιστική εκστρατεία κατά της ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ. Σημειώνεται δε πως η ηγεσία του γερμανικού πολιτικού κατεστημένου διάκινεται θετικά σε αυτό το ζήτημα, ενώ το 54% των Γερμανών είναι εντελώς κάθετο σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Το μόνο που μπορεί να προσθέσει κανείς είναι το γεγονός πως η πλειοψηφία των εθνικών και εθνικιστικών κομμάτων της Ευρώπης είναι κατά της ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ, υπολογίζοντας σοβαρά τις πολιτιστικές, οικονομικές, κοινωνικές και φυλετικές επιπτώσεις που θα υπάρξουν εις βάρος όλων των ευρωπαϊκών εθνών

ΙΤΑΛΙΑ

Εκδήλωση της "Forza Nuova" για την Ναυμαχία της Ναυπάκτου

Στις 7 Οκτωβρίου το Εθνικιστικό Κίνημα "Forza Nuova" πραγματοποίησε εκδήλωση τιμής και μνήμης

για την Ναυμαχία της Ναυπάκτου στη πόλη Μεσσήνη της Σικελίας, απ' όπου ξεκίνησε ο στόλος της Χριστιανικής Δύσης για να ανακόψει την ορμή της τότε απειλητικής Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Με τον τίτλο "Ο νικηφόρος στόλος της Χριστιανικής Ευρώπης ξεκίνησε από την Μεσσήνη: 1571-2004" πραγματοποιήθηκε ομιλία ενώπιον άνω των 250 Ιταλών Εθνικιστών και Πατριωτών, αφού είχε προηγηθεί μία σεμνή τελετή κατάθεσης στεφάνου σε Η-

ρώο της πόλης. Στην εκδήλωση αυτή μίλησε και ο γ.γ. γραμματέας της "Forza Nuova" Ρομπέρτο Φιόρε, που τόνισε τα σημερινά κοινωνικά και εθνικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν στις ημέρες μας όλα τα έθνη της Ευρώπης. Τόνισε δε ότι υπάρχει και στις μέρες μας ανάγκη για την σύναψη μίας νέας ιερής συμμαχίας των ευρωπαϊκών εθνών για να σταματήσουν αποτελεσματικά τις δυνάμεις εκείνες που απειλούν τον πολιτισμό και την ίδια την ύπoσταση της Ευρώπης.

ΡΩΣΣΙΑ

Θανατική ποινή για τις ομοφυλοφιλικές πράξεις πρότεινε ο Ζιρινόφσκι

● Στις αρχές Οκτωβρίου τα ρωσικά μέσα ενημέρωσης ασχολήθηκαν για μία ακόμη φορά με τον γνωστό Ρώσο εθνικιστή βουλευτή και αρχηγό του κόμματος των Φιλελεύθερων-Δημοκρατών Βλαντιμίρ Ζιρινόφσκι.

Αφορμή στάθηκαν δηλώσεις του Ζιρινόφσκι κατά των ομοφυλοφίλων στη ρωσική Δούμα, κατά την διάρκεια συζήτησης για την ψήφιση νόμου κατά της παιδεραστίας. Όταν η συζήτηση σε μία στιγμή επικεντρώθηκε γύρω από το θέμα της ομοφυλοφιλίας, ο Ζιρινόφσκι ήρθε σε έντονη διαφωνία με ομάδα

Ρώσων βουλευτών, υποστηρίζοντας ότι η ομοφυλοφιλία είναι ένα από τα πιο επικίνδυνα εγκλήματα που υπάρχουν και πρότεινε όλοι οι ομοφυλόφιλοι να εκτελεστούν. Μάλιστα, στη συνέχεια ο ίδιος δήλωσε χαρακτηριστικά ότι: "πρέπει να βάλουμε ένα τέλος σε αυτή την διαστροφή, σε αυτή την δυτική επιρροή".

Αντιδρούν οι Μοσχοβίτες στην παρουσία Τσετσένων μεταναστών στην πόλη τους

● Σε υψηλά σημεία βρίσκεται πλέον η ρωσική ένταση εις βάρος των περίπου 100.000 Τσετσένων που ζουν στη Μόσχα. Ιδιαίτερα, μετά το πρόσφατο πολύνεκρο μακελειό στο Μπεσλάν οι Μοσχοβίτες εκδηλώνουν με κάθε τρόπο την δυσφορία τους για την παρουσία Τσετσένων στην πόλη τους. Σε καθημερινή πλέον βάση απλοί Μοσχοβίτες δείχνουν έμπρακτα την δυσφορία τους κατά των Τσετσένων, ενώ δεν απουσιάζουν και οι συμπλοκές μεταξύ Ρώσων και Τσετσένων σε αρκετά σημεία της ρωσικής πρωτεύουσας έως στους υπόγειους σταθμούς του μοσχοβίτικου μετρό.

Όμως και οι αρχές της Μόσχας εκφράζουν με τον δικό τους τρόπο την ρωσική λαϊκή δυσαρέσκεια εναντίον της παρουσίας Τσετσένων στην πόλη τους. Εκτός από τους εξονυχιστικούς ελέγχους που πραγματοποιούνται από Ρώσους αστυνομικούς, ο δήμαρχος της Μόσχας Γιούρι Λούζκοφ μεθοδεύει να τεθεί στη πόλη σε ισχύ διάταξη, με την οποία θα απαγορεύει την παρουσία Τσετσένων "επισκεπτών" ή όσων γενικότερα προέρχονται από περιοχές όπου βρίσκονται σε εξέλιξη στρατιωτικές αντιτρομοκρατικές επιχειρήσεις.

Πριν από λίγες εβδομάδες, πραγματοποιήθηκε μία διήμερη αστυνομική επιχείρηση για τον εντοπισμό κυρίως μη καταγεγραμμένων Τσετσένων, που ζούν στην πόλη, με αποτέλεσμα η ρωσική αστυνομία να συλλάβει 11.000 άτομα που προέρχονταν από την Τσετσενία και άλλα κράτη και περιοχές της Κεντρικής Ασίας.

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Σημαντική δικαστική νίκη Βρετανού εργάτη, μέλους του BNP

● Σημαντικής ιστορικής και πολιτικής σημασίας ήταν η απόφαση εργατικού δικαστηρίου υπέρ ενός Βρετανού εργάτη, ο οποίος είχε εκδιωχτεί από το

συνδικάτο του γιατί ήταν μέλος του "Βρετανικού Εθνικού Κόμματος" ("BNP").

Ο οδηγός στους βρετανικούς σιδηρόδρομους Τζέι Λι είχε προσφύγει στη βρετανική δικαιοσύνη όταν η ηγεσία του συνδικάτου του τον είχε διαγράψει μόλις πληροφορήθηκε πως ήταν οργανωμένο μέλος του "BNP". Με αυτή την δικαστική απόφαση ο Λι έχει πλέον το δικαίωμα να προσφύγει ξανά στη βρετανική δικαιοσύνη και να ζητήσει από το συνδικάτο του μεγάλη χρηματική αποζημίωση. Ο ίδιος μάλιστα δήλωσε χαρακτηριστικά μετά από αυτή την ιστορική απόφαση ότι "αγωνίζομαι εδώ και ένα χρόνο για την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μου. Το σωματείο μου με απέβαλε γνωρίζοντας πως παραβίαζε τον νόμο και όμως το έπραξε πιστεύοντας πως θα την γλιτώσει. Όμως δικαιώθηκα πλήρως και τώρα σκοπεύω να αναγκάσω την ηγεσία του σωματείου μου να την πληρώσει ακριβά". Αυτή η δικαστική απόφαση είναι αρκετά σημαντική, μιας και δεν θεωρεί μονάχα παράνομη την ενέργεια του εν λόγω εργατικού σωματείου, αλλά αμφισβητεί και την νομιμότητα πρόσφατου "φωτογραφικού νόμου" της βρετανικής κυβέρνησης που είχε σαν σκοπό να καλύπτει την εκδίωξη Βρεττανών πατριωτών και εθνικιστών από τα εργατικά συνδικάτα της χώρας. Παράλληλα, 150 ενεργά μέλη του "BNP" και εκατοντάδες συνάδελφοι του Λι επιθυμούν να συμμετάσχει ως "αδιάφθορος" υποψήφιος στις ερχόμενες εκλογές του συνδικάτου τους. Οι βρεττανοί πατριώτες και εθνικιστές αρχίζουν σιγά-σιγά να έχουν δυναμική παρουσία και στα εργατικά συνδικάτα της πατρίδας τους, που θεωρούνταν άλλοτε "φέουδα" της αριστεράς και του βρετανικού πολιτικού κατεστημένου.

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ

Εντυπωσιακή νίκη του "Μέτωπου Ελευθερίας" στις φοιτητικές εκλογές του Πανεπιστημίου της Πραιτόριας

● Άλλη μία νίκη πέτυχε στις 10 Οκτωβρίου το πατριωτικό κίνημα των λευκών Νοτιοαφρικανών "Μέτωπο Ελευθερίας" ("Freedom Front"), αυτή την φορά στις φοιτητικές εκλογές του Πανεπιστημίου της Πραιτόρια. Σε αυτές τις φοιτητικές εκλογές ψήφισαν πάνω από 10.000 φοιτητές και το "Μέτωπο Ελευθερίας" συνεργαζόμενο με την "Φοιτητική Ένωση Αφρικάνερς" αναδείχθηκε σε πρώτη πολιτική δύναμη με 32,9% (3.352 ψήφους). Μεγάλη έκπληξη προκάλεσε το γεγονός πως ξεπέρασε σε ψήφους και το "Εθνικό Αφρικανικό Κογκρέσο" ("ANC"), και μάλιστα με διαφορά περίπου 1.000 ψήφων, το οποίο ήρθε δεύτερο με ποσοστό 22,7% (2.318 ψήφους). Το "φιλελεύθερο" κόμμα των λευκών συνεργατών του "ANC" "Δημοκρατική Συμμαχία" ήρθε τέταρτο με 17% (1743 ψήφους).

Το αποτέλεσμα των φοιτητικών εκλογών του Πανεπιστημίου της Πραιτόρια ήταν μία δυσάρεστη έκπληξη για το μαύρο μαρξιστικό καθεστώς της Νοτίου Αφρικής, το οποίο με κάθε τρόπο επιχειρεί να κάμψει την πολιτική και πολιτιστική αντίσταση των αγέρωχων λευκών Αφρικάνερς. Τέλος, αυτές οι εκλογές δείχνουν πως το "Μέτωπο Ελευθερίας" μέσα σε ένα σύντομο χρονικό διάστημα από την ίδρυση του αποτελεί πλέον τον πόλο έλξης και αντίστασης των λευκών Νοτιοαφρικανών.

περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Εγγραφείτε συνδρομητές
στο περιοδικό μας

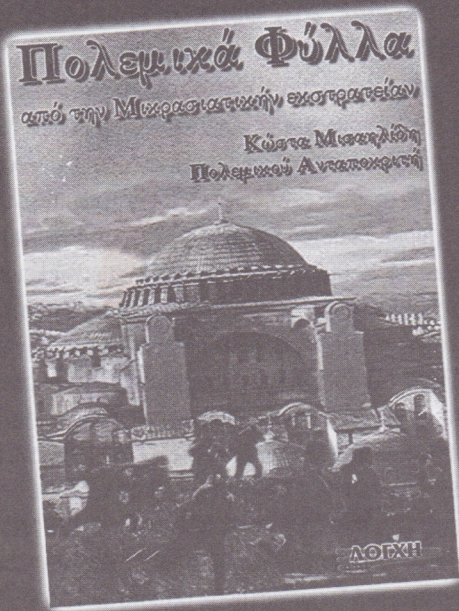
Τιμή συνδρομής (9 τεύχη το χρόνο)
εσωτερικού 25 ευρώ
ξεωτερικού 35 ευρώ

επικοινωνήστε στο τηλέφωνο 6979268469 ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση info@xrushaugh.org
ή ταχυδρομικά στην διεύθυνση Τ.Θ. 8346 Τ.Κ. 100 10 ΑΘΗΝΑ

Κυκλοφορεί!
το νέο βιβλίο των εκδόσεων ΛΟΓΧΗ

Πολεμικά Φύλλα
από την Μικρασιατική εκστρατεία

εκδόσεις ΔΕΚΑΛΩΝ ΛΟΓΧΗ

σειρά
DVD

ΡΟΜΜΕΛ

Η αλεπού της Ερήμου

Κυκλοφορεί
στα περίπτερα

με ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ
ΥΠΟΤΙΤΛΟΥΣ

**Μανούσου Καμπούρη
ΔΙΑ ΣΙΔΗΡΟΥ**

Το "Δια Σιδήρου" είναι έργο φανταστικό. Οι επτά από τις οκτώ ιστορίες του ("Επτά βήματα") αναφέρονται σε ιστορικές εποχές που έχουν δει την ανακάλυψη του σιδήρου. Οι τοποθεσίες και οι ιστορικές περίοδοι υπάρχουν, άλλες με μεγαλύτερη βεβαιότητα και άλλες με μικρότερη. Τα Επτά Βήματα αναφέρονται σε ανθρώπινους κόσμους και καταστάσεις. Οι μορφές του καθήκοντος είναι πολλές, οι θυσίες που απαιτεί πολυποικίλες, οι δικαιολογίες για να μην το πράξει κανείς αναριθμητές...

162 σελίδες 12 €

**Γιώργου Μάστορα
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ W. P. ΜΟΥΣΙΚΗΣ**

Το βασικό κείμενο του βιβλίου στηρίζεται σε μια μακροσκελή σειρά άρθρων σχετικών με το αντικείμενο, που πρωτοδημοσιεύθηκαν από την στήλη του "Μετώπου Νεολοίας" της Εθνικιστικής εφημερίδας "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ". Βεβαίως, είναι πλήρως αναπροσαρμοσμένο και "εκσυγχρονισμένο", έτσι ώστε ακόμα και όσοι έχουν διαβάσει, είναι σίγουρο πως θα βρουν πληθώρα νέων στοιχείων και αρκετά extras στην συγκεκριμένη έκδοση. Η όλη προσπάθεια και το αποτέλεσμα

αυτής μπορούν να χαρακτηρισθούν λοιπόν ως πολύ επιτυχημένες.

182 σελίδες 14 €

**Δ. Καλλονά Viva La Muerte!
Η ΙΣΠΑΝΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ**

Το "Viva la Muerte!" αποτελεί την επανέκδοση του λογοτεχνικού αφηγήματος του Δ.Καλλονά (Αθήνα 1943) που βρίσκεται απήχηση ακόμη και στις μέρες μας. Η Ισπανία φλέγεται από τον τριετή εμφύλιο πόλεμο που ξεσπά σαν πυρίνη λαίλαπα τα έτη '36-'39, η ο λσάς της αποφασισμένος και φανατισμένος όσο ποτέ έχει συνειδητοποιήσει το χρέος του να πολεμήσει έως τελικής πώσεως για το ύψιστο αγαθό, την ελευθερία του.

206 σελίδες 12 €

Savitri Devi Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Η Σαβίτρι Ντέβι (1905-1982) ή Μαζιμανή Πόρτας, είναι μια ευρωπαϊκά (από Έλληνα πατέρα) για την οποία το κοινό δεν γνωρίζει πολλά παρά τον συναρπαστικό βίο της και το πλούσιο συγγραφικό της έργο.

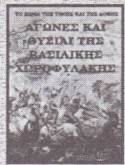
Ήταν μια γυναίκα πολυταξιδεμένη, βαθιά γνώστρια των Ευρωπαϊκών Παραδόσεων και του Ινδουισμού που έζησε μια θεαλλώδη ζωή κατά την διάρκεια του Μεσοπολέμου και τόλμησε μετά το τέλος του Β' ΠΠ να αφηγήσει το κλίμα της εποχής προβάλλοντας μία εντελώς διαφορετική και τολμηρή προσέγγιση σε μία βιοθεωρία που θεωρούταν πλέον το "απόλυτο κακό" σε παγκόσμια κλίμακα. Παρουσιάζονται σε αυτή την έκδοση αποσπάσματα από κλασικά κείμενα της Ντέβι, όπως από το "Ανθρώπος στο Ειδώλιο", "Υγιός του Ηλιου", "Προσκύνημα", "Η Αστραπή και ο Ηλιος" και "Προειδοποίηση στους Ινδουιστές".

160 σελίδες 12 €

**Το σώμα της τιμής και της δόξης
ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΙ ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ**

Η ιδιαιτερότητα του σώματος της Βασιλικής Χωροφυλακής ήταν ότι είχε το δικαίωμα να μάχεται και κατά

το εχθρού της Πατρίδος και η διάλυση του κατ' ουσίαν αποδυναμώνει τις Ένοπλες δυνάμεις. Είχε βέβαια σοβαρούς λόγους η αριστέρα να διαλύσει την Χωροφυλακή. Δεν μπορούσαν να λησμονήσουν τον σκληρό αγώνα που έδωσαν οι μαχητές της για την αντιμετώπιση της κομμουνιστικής αναταραχής με κορυφαία στιγμή αυτήν της Μάχης του Συντάγματος Μακρυγιάννη τον Δεκέμβριο του 1944.

76 σελίδες 6 €

**Γεωργίου Γρίβα-Διγενή
"ΑΓΩΝ ΕΟΚΑ ΚΑΙ ΑΝΤΑΡΤΟΠΟΛΕΜΟΣ"**

Πρόκειται για την "Πολιτικοστρατιωτική Μελέτη" (μία στρατιωτική έκδοση του 1962 ανατυπωμένη από τις εκδόσεις "ΛΟΓΓΗΧΗ") του θυρλικού αρχηγού της ΕΟΚΑ, της μόνης ανάρτικης οργάνωσης, που κατόρθωσε να λυγίσει μια μεγάλη αυτοκρατορία όπως ήταν η Βρετανική. Είναι ένα πολεμικό εγχειρίδιο για το πώς θα πρέπει να δρα μία οργάνωση που διεξάγει εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα. Παρότι δεν είναι κείμενο λογοτεχνικό, μέσα από το λιτό ύφος του συγγραφέα, ο αναγνώστης ζει μία από τις σύγχρονες εποποιίες του Ελληνισμού.

136 σελίδες 8 €

**Ν. Γ. Μιχαλολάκου
ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΠΙΣΤΟΙ**

Είναι το τελευταίο ιδεολογικό και πολιτικό βιβλίο του συγγραφέα, που θίγει θέματα του πρόσφατου ιστορικού παρελθόντος, αλλά και του παρόντος και του μέλλοντος. Την αλληλοσφαγή των Ελλήνων στα χρόνια 1941-1949, τον ψυχρό πόλεμο, την ταύτιση (κακώς) του αντικομμουνισμού με τον εθνικισμό και τα εθνικιστικά κινήματα στην Ευρώπη, που αντιστάθηκαν με συνέπεια και στις δύο όψεις της παγκόσμιας τυραννίας.

112 σελίδες 8 €

**Εκδ. Εθνική Εταιρεία
Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

"Ο Κομμουνισμός στην Ελλάδα" εξεδόθη το 1937 από την Εθνική Εταιρεία από τα αρχεία του παρανόμου, τότε, ΚΚΕ τα οποία κατασχέθηκαν από την ασφάλεια του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου. Η έκδοση αυτή εντασσόταν στην γενικότερη προσπάθεια της τότε κυβερνήσεως να εμποδίσει την Σοβιετική επιρροή στην Ελλάδα.

216 σελίδες 8 €

**Φασιστικά κινήματα στην Ελλάδα του μεσοπολέμου
ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΞΕΙΑΙ ΤΙΜΗΣ**

Ποιος γνωρίζει αλήθεια για το πολιτικό κλίμα της Ελλάδος του μεσοπολέμου; Για τις αντικομμουνιστικές φροιτητικές ενώσεις, τις οργανώσεις και τα κόμματα που είχαν έναν ξεκάθαρο εθνικιστικό και λαϊκό χαρακτήρα, που θα μπορούσε μέσα στο πνεύμα της εποχής να ονομαστεί και φασιστικός; Μάχες στα Πανεπιστήμια, πορείες σε στρατιωτική παράταξη στους δρόμους της Αθήνας, οι Κουανοχιτώνες της οργάνωσης Ελλήνων Εθνικιστών του Γιάναρου και άλλες άγνωστα στοιχεία αποκαλύπτονται μέσα από τις σελίδες του βιβλίου αυτού.

160 σελίδες 8 €

Ν. Γ. Μιχαλολιάκου ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

Το βιβλίο αυτό είναι η ιστορία του κινήματος της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ τα χρόνια 1993-98. Μέσα από τις σελίδες του κειμένου, περνούν με τη σειρά όλες οι διώξεις, οι συκοφαντίες, οι αγώνες και οι νίκες των εθνικιστών, την γεμάτη από γεγονότα αυτή πενταετία. Για όποιον τα έζησε, είναι ένα ιδανικό αρχείο, μεγαλύτερη αξία έχει όμως το βιβλίο γι' αυτόν που τώρα θέλει να πλησιάσει το κίνημα των εθνικιστών στην Ελλάδα. Σε αυτό μπορεί να δει τον τρόπο που μάχονται και να δει αν πραγματικά είναι σε θέση και θέλει να συμμετέχει σ' αυτόν.

250 σελίδες 8 €

Ν. Γ. Μιχαλολιάκου ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ

Πρόκειται για την επιλογή 100 άρθρων του εκδότη της εφημερίδας "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ", Ν.Γ. Μιχαλολιάκου, και συγκεκριμένα των άρθρων που δημοσιεύονται στην τελευταία σελίδα της εφημερίδας μας.

Μέσα από την ανάγνωση των άρθρων αυτών ξεδιπλώνεται η ιστορία της "Χ.Α.", αλλά και η άποψη του συγγραφέα για τα σημαντικότερα πολιτικά γεγονότα των τελευταίων ετών, γεγονότα που ακόμη και σήμερα "τρέχουν" και είναι ΕΠΙΚΑΙΡΑ.

202 σελίδες 9 €

Ν. Γ. Μιχαλολιάκου ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ

Το πρώτο μέρος του βιβλίου είχε πρωτοεκδοθεί το 1992, με την ευκαιρία του Β' συνεδρίου της Χ.Α. Αποτελεί ένα κείμενο ιδεολογικό και συνάμα πολιτικό, περισσότερο όμως είναι προφητικό για τις εξελίξεις από το '92' μέχρι σήμερα.

Ξαναεκδόθηκε μαζί με ορισμένες προσθήκες για κάποια ζητήματα, γιατί αποτελεί την κατάθεση των εθνικιστών για την δεκαετία του '90'. Περιέχει όλες τις προτάσεις και τις αντιρρήσεις για τα κρίσιμα ζητήματα που απασχόλησαν τα χρόνια που πέρασαν, καθώς βέβαια και τις αρχές και τις αξίες που διέπουν τους εθνικιστές για τα χρόνια που θα έρθουν.

112 σελίδες 6 €

Δρ. Γιόζεφ Γκέμπελς ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΙΖΕΡΧΩΦ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΚΕΛΑΡΙΑΝ ΤΟΥ ΡΑΪΧ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΕ ΦΥΛΛΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Πολύ πριν αρχίσει η μεγάλη αλληλοσφαγή της Λευκής Φυλής, που υπήρξε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, στην Ελλάδα του 1934, στην οποία υπάρχουν αρκετοί και σημαντοντες υπερασπιστές της Εθνικοσοσιαλιστικής Ιδέας εκδίδεται ένα βιβλίο.

Είναι το ημερολόγιο του Γκαίμπελς, που περιγράφει τις κρίσιμες ημέρες που οδήγησαν το κόμμα του Αδόλφου Χίτλερ εις την εξουσία της Γερμανίας. Το βιβλίο είναι ακριβής ανατύπωση της εκδόσεως του 1934 χωρίς κανένα σχόλιο, καμμία εισαγωγή, κανέναν επίλογο. Η έκδοση τότε ήταν ένα από τα βιβλία της "Νέας Γενιάς" και περιγράφει με το γλαφυρό τρόπο του Δρ. Γκαίμπελς, την άνοδο στην εξουσία του Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος.

318 σελίδες 12 €

Α. Μακντόναλντ ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΕΡΝΕΡ

Η είδηση πως οι εκδόσεις "ΛΟΓΧΗ", αποφάσισαν να εκδώσουν "ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΕΡΝΕΡ", αποτελεί μία πολύ σημαντική είδηση για τα ελληνικά εκδοτικά δεδομένα, και τούτο γιατί, το συγκεκριμένο βιβλίο, μέχρι το πρόσφατο χτύπημα στην Ν. Υόρκη, θεωρείτο από τις αμερικανικές αρχές ασφαλείας, σαν το νούμερο ένα εγχειρίδιο τρομοκρατίας και επικίνδυνο για την δημόσια ασφάλεια, βιβλίο. Το βιβλίο αναφέρεται σε μία αμερικανική κοινωνία που ήδη υπάρχει σε μεγάλο βαθμό, και η οποία βρίσκεται στα όρια των φυλετικών και κοινωνικών εντάσεων. Τότε, μία φυλετική οργάνωση, αποφασίζει να ξεκινήσει τον ένοπλο αγώνα, σπρωγμένη εκεί από την κρατική καταστολή.

302 σελίδες 15 €

Μιχαήλ Β. Οικονομάκος Η ΑΛΒΑΝΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ Β' Π.Π.

Στο λιτό αλλά και περιεκτικό ταυτόχρονα αυτό βιβλίο του ο Μιχαήλ Β. Οικονομάκος, μας περιγράφει μέσα από ιστορικά στοιχεία αλλά και πληροφορίες για τα πρόσωπα που διαδραμάτισαν ρόλο εκείνη την εποχή στην Αλβανία, την κατάσταση που επικρατούσε στη γειτονική χώρα κατά την διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Το βιβλίο αναφέρεται στην περίοδο που η Αλβανία ήταν εφιαλτήριο για την επίθεση εναντίον της χώρας μας, στην προσχώρησή της στον Άξονα και τη δημιουργία Αλβανικού κράτους μετά την συνθηκολόγηση της Ιταλίας, αλλά και στον ρόλο της μετά την λήξη του πολέμου στην προσπάθεια που έγινε από Έλληνες και όχι μόνο κομμουνιστές για τον διαμελισμό της Ελλάδος.

6 €

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΛΟΓΧΗ

Τα βιβλία των εκδόσεων ΛΟΓΧΗ

και ΔΑΣΚΑΛΩΝ θα τα βρείτε:

ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 14 (ΕΝΤΟΣ ΣΤΟΑΣ) ΑΘΗΝΑ

210 3611590 www.logxi.com

ΠΕΜΠΤΗ 10.00-14.30, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10.00-20.00

και ΣΑΒΒΑΤΟ 10.00-14.30

τηλεφωνικές παραγγελίες 6942416220

Για τον ΛΑΟ και την ΠΑΤΡΙΔΑ

Εάν Πίστη σου είναι ότι το πολιτικό κατεστημένο είναι ανίκανο, ανήθικο και διεφθαρμένο. Εάν και εσύ πιστεύεις ότι αυτό το ένοχο κατεστημένο στηρίζει η συμμορία των "προοδευτικών", που ελέγχει τα ΜΜΕ.

Εάν και εσύ νιώθεις ανησυχία και θυμό γιατί εκατομμύρια ξένοι βρίσκονται σήμερα στην Πατρίδα σου χωρίς κανείς να σε ρωτήσει εάν τους θέλεις. Εάν και εσύ θέλεις να σταματήσουν να παίρνουν τις δουλειές των Ελλήνων και να φύγουν από την χώρα μας οι εγκληματίες.

Εάν και εσύ θέλεις να σταματήσει να είναι η Πατρίδα μας "ξέφραγο αμπέλι" για εκατομμύρια λαθρομετανάστες, εάν θέλεις πραγματικά η Ελλάδα να ανήκει στους Έλληνες.

Εάν και εσύ θέλεις να σταματήσει να είναι η πόλη σου καταφύγιο εγκληματιών και να ξαναγυρίσει στη γειτονιά σου η κοινωνική ειρήνη.

Εάν και εσύ με θλίψη παρατηρείς ότι ΟΛΑ τα εθνικά μας θέματα έχουν ξεπουληθεί. Έχουν χαρίσει το όνομα της Μακεδονίας ΜΑΣ στους Σκοπιανούς, όλοι τους έχουν ξεχάσει την Βόρειο Ήπειρο και την Κύπρο, το Αιγαίο έγινε πλέον "γκρίζο" και στην Θράκη οι Τούρκοι πράκτορες αλωνίζουν.

Εάν και εσύ βλέπεις ξεκάθαρα ότι χωρίς καμμία σοβαρή κρατική αντίσταση έχει αφεθεί η νεολαία να σαπίζει στα ναρκωτικά, στην ανεμελιά και την αδιαφορία.

Εάν και εσύ έχεις διαπιστώσει ότι η παιδεία που προσφέρεται σήμερα στους νέους δεν είναι ΕΛΛΗΝΙΚΗ, δεν έχει κανένα εθνικό και κοινωνικό προσανατολισμό.

Εάν επιπλέον βλέπεις και εσύ ότι το πρότυπο ζωής που προσφέρεται στη νέα γενιά σήμερα είναι το φτηνό και χυδαίο πρόσωπο του αμερικάνικου τρόπου ζωής.

Εάν και εσύ πιστεύεις ότι η περίφημη Ευρωπαϊκή Ένωση θα είναι η ταφόπλακα της Εθνικής και Φυλετικής μας ταυτότητας.

Εάν θέλεις να πολεμήσεις την διεφθαρμένη πλουτοκρατία, που ξεπουλά την Πατρίδα μας και καταπιέζει τον λαό.

**ΤΟΤΕ ΕΧΕΙΣ ΔΕΚΑ ΣΟΒΑΡΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ
ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΘΕΙΣ ΜΑΖΙ ΜΑΣ**

**ΛΑΪΚΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ**

www.xrushagh.org

25 ΜΑΡΤΙΟΥ
1821 - 1941

EON

A. Kavac

EON

